

ΤΟΜΟΣ 34ος

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1969

ΑΡΙΘΜΟΣ 4 - 5

Χημικά Χρονικά

Chimika Chronika

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

VOLUME 34th

APRIL - MAY 1969

NUMBER 4 - 5

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Χημικά Χρονικά

Γ Ε Ν Ι Κ Η Ε Κ Δ Ο Σ Ι Σ

ΤΟΜΟΣ 34

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1969

ΑΡΙΘΜΟΣ 4-5

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελίς
◇ 'Ο πανηγυρισμός τῆς ἐπετείου τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν διὰ τὴν Ἀνωτ. Τεχν. Παιδείαν καὶ τὴν Ἐπιστημ. ἔρευναν	75
◇ Ἐρευνα εἰς τὴν ἠλεκτροαναλυτικὴν Χημείαν. Περίληψις ὀμιλίας καθηγητοῦ κ. Η. Laitinen.	79
◇ Τὸ Δ' Πανελλ. Χημικὸν Συνέδριον. Ἡ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς ὀργανωτικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς	80
◇ Τὰ πρακτικὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν τῆς 9ης Μαρτίου 1969	82
◇ Πρακτικὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Πανελλ. Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1968.	89
◇ Διαπιστώσεις ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν ἐπιχειρησιακῶν ἐρευνῶν	92
◇ Ἰω. Δ. Κανδήλης : Ὁ ἄρτος μετὰ προσμίξεως σταφυδίνης. Μία ἐπιφελῆς διὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν διατροφήν ἐπίτευξις, ἡ ὁποία ἔχει ἐγκαταλειφθῆ.	93
◇ Συνέχεια καὶ τέλος διαλόγου μεταξὺ Χημικῶν καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν.	99
◇ Κίνησις τῶν τοπικῶν καὶ κλαδικῶν συλλόγων καὶ ὀργανώσεων . .	101
◇ Ἡ δραστηριότης τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως	102
◇ Δυὸ νέα πρότυποι βιομηχανικαὶ μονάδες ἐτέθησαν ἐν λειτουργίᾳ	103
◇ Διεθνῆ Συνέδρια.	104
◇ Ἐκδόσεις	104
◇ Ζητοῦνται Χημικοὶ	104

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 27 — ΤΗΛ. 621.524

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 20

Χημικά Χρονικά

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΜΟΣ 34

ΑΠΡΙΛΙΟΣ—ΜΑΪΟΣ 1969

ΑΡΙΘΜΟΣ 4

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ 21ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ

Τὴν ἑσπέραν τῆς 21ης Ἀπριλίου, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, περὶ ὥραν 7 45' μ.μ., ἐωρτάσθη παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Κ. Κυπραῖος, ὅστις εἶχεν εἰδοποιήσει ὅτι θὰ παρίστατο εἰς αὐτήν, ἐγνώρισε τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὅτι λόγῳ ἀναποφεύκτου ὑπηρεσιακοῦ καλύματος δὲν θὰ καθίστατο δυνατὸν νὰ συμμετάσχη.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κ. Ἰω. Κανδήλης ὠμίλησεν ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου συναδέλφων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ πανηγυρισμοῦ, περὶ τῶν νέων μέτρων τῆς Ἐθν. Κυβερνήσεως διὰ τὴν Ἀνωτάτην Τεχνικὴν Παιδείαν καὶ τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐρευναν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀντιλήψεων τῆς Ἐνώσεως. Ἡ ὁμιλία του ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,
Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τῆς. Δυὸ ἔτη παρήλθον πλήρη ἐπιτεύξεων διὰ τὴν Χώραν, δημιουργικά, ἐπὶ ὅλων τῶν τομέων τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς κρατικῆς δραστηριότητος, ὥστε σήμερον ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὴν ἀστάθειαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν τοῦ παρελθόντος, νὰ δύναται ν' ἀφιερῶνεται ἡρεμῶς εἰς τὰ εἰρηνικά, ἀποδοτικὰ ἔργα του.

Εὰ ἡδυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Ἐπαναστάσεως ὡς ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη ἡ ἐσωτερικὴ γαλήνη καὶ ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης. Τὸ δὲ δεύτερον, ὡς τὸ ἔτος τῆς λεπτομερεστέρως μελέτης τῶν μεγάλων θεμάτων καὶ τοῦ

προγραμματισμοῦ αὐτῶν, πρὸς δημιουργίαν ἑνὸς νέου Κράτους. Ἐνὸς Κράτους τάξεως, εὐνομίας, μορφωτικῆς ἀνόδου καὶ οἰκονομικῆς προόδου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνοικτοδόμησις ἤρchiσε καὶ προχωρεῖ ἤδη μὲ μεγάλα βήματα.

Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, τῆς ἐπετείου τῆς ἱστορικῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ὅλοι οἱ ἐπιστημονικοὶ κλάδοι καὶ αἱ παραγωγικαὶ τάξεις συνεργάζονται ὡς σύνολον τὸ μέγα γεγονός τῆς ἀλλαγῆς καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἐθνικῆς ὠφελείας. Ἐκάστη ὁμως αὐτῶν, φυσικὸν εἶναι, ἀνατρέχουσα τὴν διαρρεῦσασαν διετίαν, νὰ συνειδητοποιῇ σαφέστερον, ἐκάστη εἰς τὸν τομέα τῆς, τὰς ἐπιτυχεῖς πραγματοποιήσεις, αἵτινες ἤδη παρέχουν τὴν δυνατότητα ἀποδοτικῆς δι' αὐτὴν ἐργασίας καὶ ἐδραιώνουν τὴν ἐμπιστοσύνην διὰ καλύπτερον μέλλον.

Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, ἥτις ἐκπροσωπεῖ τὴν ὁλότητα τῶν χημικῶν καὶ μέρος τῶν χημικῶν μηχανικῶν τῆς Χώρας, ἀνατρέχει τὰς εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐρμοδιοτήτων τῆς κυβερνητικῆς πραγματοποιήσεις καὶ μελετᾷ τοὺς προγραμματισμοὺς καὶ τὰς παρακαταθήκας, βάσει τῶν ὁποίων ἡ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κ. Ἰω. Κανδήλης ἐκφωνεῖ τὸν πανηγυρικόν.

ἀποστολή τῶν χημικῶν, εἰς τὴν καθαρὰν ἐπιστήμην, εἰς τὴν ἔρευναν, εἰς τὰς πολυειδεῖς ἐφαρμογὰς τῆς καὶ τὴν ἕξ αὐτῶν ἀνάδειξιν τῆς οἰκονομίας μας, θ' ἀποβῆ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀποδοτικώτερα.

Θὰ μοῦ ἐπιτραπῆ ἐπομένως, περιοριζόμενος εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰδικώτερον τὸν ἰδικὸν μας κλάδον, ν' ἀναπτύξω ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεώς μας τί τὸ σῶμα τῶν χημικῶν διαπιστώνει καὶ τί ἐπιδιώκει διὰ τὸ ἀμέσως προσεχὲς μέλλον, ἐντὸς τῆς συντελουμένης, παρὰ τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως, γενικῆς κρατικῆς ἀναδιοργανώσεως.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Παιδείας

Πρῶτος βασικὸς τομεὺς, ὅστις τελευταίως ἔχει ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εὐρίσκειται αὐτὴν τὴν περίοδον εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκ βάθρων ἀναμορφώσεως, εἶναι ἡ Ἀνωτάτη Παιδεία καὶ ἰδιαίτερος ἡ Τεχνικὴ Ἐκπαίδευσις. Ἡ συμπλήρωσις τῶν πολλῶν κενῶν καθηγητικῶν ἐδρῶν καὶ ἡ ταχεῖα ἐπ'ἀνδρωσις τῶν θέσεων τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν θ' ἀποτελέσῃ θετικὸν βῆμα πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀπαραιτήτων ἱκανῶν διδασκάλων διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταρτισθοῦν τὰ ἀπαιτούμενα πολυάριθμα στελέχη διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ οἰκονομικῆς προόδου τῆς Χώρας.

Ἡ Ε.Ε.Χ. παρακολουθεῖ, ὡς εἶναι φυσικόν, μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὴν Ἀνωτάτην Τεχνικὴν Παιδείαν καὶ ἰδίως τὰ συντελούμενα εἰς τὰς τέσσαρας Χημικὰς μας Σχολὰς. Ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν καθηγητικῶν ἐδρῶν, ἡ ἀνάλογος, πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν σπουδαστῶν αὔξησης τῶν θέσεων βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ ἐνταξίς εἰς αὐτὰς ἱκανῶν ἐπιστημόνων ἔχει καταστῆ ἄμεσος καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη. Ἡ ἀνάλογος ἀκόμη ἐπέκτασις τῶν ἐργαστηριακῶν χώρων καὶ ὁ διὰ τοῦ ἀπαιτουμένου ὑλικοῦ καὶ ὀργάνων πλουτισμὸς αὐτῶν δὲν ἐπιδέχονται ἀναβολήν. Πρέπει ἐπίσης νὰ συνειδητοποιηθῆ ὅτι ἕξ ἴσου ἐπείγουσα εἶναι ἡ συζητουμένη ὑποχρέωσις τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ὑφισταμένων καθηγητικῶν ἐδρῶν. Διότι προκειμένου περὶ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἡ διδασκαλία τοῦ καθηγητοῦ ἐνώπιον ἀκροατηρίου 1500 σπουδαστῶν, ὡς ὀρθότατα ἐτόνισε ὁ κ. Πρωθυπουργός, καὶ μάλιστα εἰς χώρους ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀκαταλλήλους, εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἐτι πλέον ἀδιανόητος εἶναι ἡ παρακολούθησις τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐπιδιωκόμενης μορφώσεως τῶν σπουδαστῶν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ βοηθητικοῦ τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ πρακτικὴ καὶ ἡ γραπτὴ ἐξέτασις ὅλου αὐτοῦ τοῦ πλήθους. Ἐάν αὐτὰ αἰ συνθῆκαι εἶναι κατὰ κάποιον τρόπον ἀνεκταὶ προκειμένου περὶ καθαρῶς θεωρητικῶν μαθημάτων, ὅπου πρωτεύει ὁ προφορικὸς λόγος, καὶ ἡ κατ' ἰδίαν μελέτη, τοῦτο εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον προκειμένου περὶ τῶν τεχνικῶν μαθημά-

των, ὅτινα βασίζονται πρωταρχικῶς εἰς τὴν παρατήρησιν, εἰς τὸ πείραμα, εἰς τὴν προσωπικὴν ἐφαρμογὴν καὶ δευτερευόντως εἰς τὴν ἀπὸ ἔδρας διδασκαλίαν.

Ἀναμόρφωσις τῶν διδακτικῶν προγραμμάτων τῶν Ἀνωτάτων Τεχν. Σχολῶν

Πέραν ὅμως τῆς τοιαύτης συμπληρώσεως διὰ τοῦ τόσον στοιχειωδῶς ἀπαραιτήτου ἐμφύχου καὶ ἀψύχου ὑλικοῦ, ἀπαιτεῖται ἀκόμη ἡ ἀναμόρφωσις τῶν διδακτικῶν προγραμμάτων. Διότι παρὰ τὴν σημειουμένην, εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ἐλαττώδη τεχνολογικὴν πρόοδον, ταῦτα ἐν πολλοῖς διατηροῦν παρ' ἡμῖν τὴν παλαιάν των διάρθρωσιν. Ἡ ὅταν σημειοῦται, εἰς τινὰς περιπτώσεις, προσπάθεια προσαρμογῆς πρὸς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις, αὕτη συντελεῖται μὲ βραδὺν ρυθμὸν, ὥστε ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς παρεχομένης μορφώσεως καὶ τῶν γνώσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦνται σήμερον, διὰ τὴν εἰς ὄρισμένους μεγάλους τομεῖς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος μας, συνεχῶς νὰ διευρύνεται.

Βεβαίως, παραδεχόμεθα ὅτι τὸ μέγα θέμα τῆς προσαρμογῆς τῶν διδακτικῶν προγραμμάτων τῶν Ἀνωτ. Χημικῶν Σχολῶν εἶναι κυρίως τῆς ἐρμодиότητος τῶν ἰδίων καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ παρέμβασις ἡμῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἶναι ἐκτός τοῦ δόγματος τῆς πανεπιστημιακῆς αὐτοτελείας. Πιστεύομεν ὅμως, ὅτι χάριν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, ὅστις δὲν εἶναι ἡ ἀπλή μόνον συσσώρευσις γνῶσεων ἀλλὰ καὶ ἡ δι' αὐτῶν ἀνάδειξις τοῦ ἐπαγγέλματος, θὰ ἔδει νὰ ὑπάρξῃ ἐν προκειμένῳ συνεργασία. Διότι οἱ ἀκαδημαϊκοὶ διδάσκαλοι, προερχόμενοι κατὰ κανόνα ἀπὸ τὸ Ἐργαστήριον καὶ τὴν Βιβλιοθήκην καὶ πλὴν ἐξαιρέσεων, εὐρισκόμενοι μακρὰν τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, φυσικὸν εἶναι νὰ μὴ ἔχουν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς πραγματικότητος καὶ τῶν ὑφισταμένων ἐπαγγελματικῶν ἀναγκῶν. Πιστεύομεν ἀκόμη, ὅτι εἰς τὸν τεχνολογικὸν τομέα ἡ Ἀνωτάτη Παιδεία δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀκολουθῆ καὶ νὰ εὐθυγραμμίζεται πρὸς τὰ σήμερον κρατοῦντα εἰς τὰς ἀντιστοίχους Σχολὰς τῶν περισσώτερον ἡμῶν προηγμένων χωρῶν, ἀλλὰ ἐπίσης νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὰς εἰδικὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ παραγωγῆς. Εὐχόμεθα ἐπομένως, σήμερον ἰδίως, ὅτε νέον τελείως αἶμα θὰ τροφοδοτήσῃ τὰς χημικὰς μας σχολὰς, νὰ πρυτανεύσῃ καὶ νέον πνεῦμα καὶ νὰ ἐπιδιωχθῆ αὕτη ἡ συνεργασία, ἥτις πολλὰ δύναται νὰ προσφέρῃ.

Τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος προχωρεῖ εἰς τὴν ἐκ βάθρων ἀναμόρφωσιν τῆς Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Παιδείας, εὐχόμεθα ἐπίσης, ὅπως στρέψῃ τὴν προσοχὴν του καὶ εἰς τὴν κατωτέραν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν. Διότι ὑφίσταται μία κακὴ κληρονομία τοῦ παρελθόντος διὰ τῆς ἀναθέσεως αὐτῆς εἰς ἰδιώτας ἐπιχειρηματίας. Εἰδικῶς αἱ ἐπὶ τῶν κατωτέρων σχολῶν βοηθῶν χημείων ἀντιλήψεις μας, διὰ τὸν ἀπειλούμενον κίνδυνον, εἶναι γνωσταί.

Συστηματοποιήσις τῆς Ἑρεῦνης εἰς τὰς Θετικὰς Ἐπιστήμας

Ἐτερον μέγα θέμα ἀμεσώτατα συνδεόμενον μετὰ τὸ προηγούμενον εἶναι τὸ τῆς ἐρεῦνης εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας. Τοῦτο μελετᾶται, συζητεῖται, σχολιάζεται ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον 25ετίαν ἀπὸ τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου, ὅστις ἀπέδειξε τὸ τί δύναται νὰ προσφέρῃ, ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, ἡ ὑψηλότερα ἐρευνα. Ἐν Ἑλλάδι τὰ ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς ἀποτελέσματα ὑπήρξαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα ἐλάχιστα καὶ ἀσύνδετα.

Ἡ Ἐθνικὴ μας ὁμως Κυβέρνησις ἐπιδεικνύει τελευταίως, διὰ τὸ θέμα αὐτό, ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, ὅλα δὲ πείθουν ὅτι τοῦτο θὰ λάβῃ ταχέως, τῆ φροντίδι τῆς, ὀριστικὴν καὶ πειθαρχημένην μορφήν. Τὸ προσωπικὸν ζῶηρον ἐνδιαφέρον τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθν. Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπαδοπούλου εἶχομεν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸ διαπιστώσωμεν κατὰ τὴν πρὸ ἔτους, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, πρώτην ὁμιλίαν του, τὴν ἀπευθυνθεῖσαν δι' ἡμῶν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον, διὰ τῆς ὁποίας ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ Ἐθνικὴ σημασία τῆς συστηματοποιήσεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ εἰς τὴν Χώραν μας. Οἱ μεταγενέστεροι πρόσφατοι λόγοι του, εἰς τὸν «Δημόκριτον» καὶ ἐνώπιον τῶν τεχνικῶν, πείθουν ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα ὅπως καὶ ἡ Ἑλλάς ἀποκτήσῃ προγραμματισμένην καὶ καρποφόρον ἐπιστημονικὴν ἐρευναν, ἀνάλογον πρὸς ἐκείνην τῶν ἄλλων μεγάλων Κρατῶν.

Τὸ μερίμη τῆς Ἐθν. Κυβερνήσεως συγκροτηθὲν Συμβούλιον Ἐπιστημονικοῦ Προγραμματισμοῦ θὰ μελετήσῃ βεβαίως τὰ θέματα τῆς συστηματοποιήσεως καὶ τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐρευνῶν καὶ κατὰ τὴν θέσπισιν τῶν ἀποφάσεών του θὰ δώσῃ ἀσφαλῶς τὰς, κατὰ τὴν κρίσιν του, καλύτερας λύσεις. Κατὰ τὸ στάδιον ὁμως αὐτό, τῶν μελετῶν του, χρήσιμοι ἀσφαλῶς θ' ἀπέβαινον, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀντιλήψεων τῶν ἐν αὐτῷ διαφόρων κρατικῶν ἐκπροσώπων, καὶ αἱ γινῶμαι τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐπιστημονικῶν τάξεων, αἴτινες διὰ τῶν στελεχῶν των, ἀφ' ἑνὸς θὰ συμβάλουν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐρεῦνης καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν περαιτέρω ἐφαρμογὴν, ὥστε νὰ καταστοῦν ἐθνικῶς ὠφέλιμα τὰ πορίσματα τῆς.

Ἡ συντελεσθεῖσα μέχρι σήμερον ἐπιστημονικὴ ἐρευνα

Ἡ Ε.Ε.Χ. παρακολουθεῖ μετὰ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τὰς σχετικὰς γνώμας καὶ συζητήσεις. Ἠκούσθησαν καὶ διετυπώθησαν πολλὰ, ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν ἰδιαίτερον διὰ ἡμᾶς ἐνδιαφέροντος εἶναι τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου καὶ διαπρεποῦς μέλους τῆς Ἑνώσεώς μας κ. Θ. Κουγιουμτζέλη καὶ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ι. Ξανθάκη.

Ἐὰν μᾶς συγχωρηθῇ νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἡμεῖς, μετὰ ῥεαλισμόν, τὸ θέμα, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ το-

νίσωμεν, ὅτι ἡ ἐντὸς τῆς τελευταίας 20ετίας συντελεσθεῖσα, κατὰ τὸν γνωστὸν ἀσύνδετον τρόπον, ἐρευνα, ἐλάχιστα ἀπέδωσε. Τὰ ἐργαστήρια τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, βεβαρημένα μετὰ τὴν διδακτικὴν ἀποστολήν, ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας, φυσικὸν ἦτο νὰ παρουσιάσουν περιωρισμένην δραστηριότητα. Τὰ ὀλίγα πάλιν εἰδικὰ καὶ γενικὰ ἐρευνητικὰ μας Ἴνστιτούτα, μετὰ τὸ ἐλλιπὲς προσωπικὸν καὶ τὰ ἀνεπαρκῆ καὶ συνήθως μὴ ὠλοκληρωμένα ἐργαστηριακὰ μέσα, στερούμενα κατευθυντηρίου γραμμῆς καὶ καθωρισμένου προγράμματος, προσέφεραν πολὺ ὀλιγώτερα ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀνεμένοντο ἐξ αὐτῶν. Ἐξαιρέσειν φυσικὰ ἀποτελεῖ «ὁ Δημόκριτος», ὅστις σήμερον εἶναι τὸ μόνον, ἀλλὰ ἐπὶ ὠρισμένην τομέως, ἴδρυμα ἀνωτέρας καὶ συστηματοποιημένης ἐρεῦνης, τὸ ὁποῖον πλουσιῶς ἀποδίδει.

Ἡ ὑφισταμένη ἐπὶ τῆς ἐρεῦνης σημερινῆ ἀνεπαρκεία δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὰ ἐλλιπῆ μέσα καὶ προσωπικόν, ἀλλὰ ἐπίσης εἰς τὴν ἔλλειψιν εὐρυτέρου πνεύματος συνεργασίας. Ὁ Καθηγητὴς κ. Θ. Κουγιουμτζέλης ὀρθῶς παρεδέχθη αὐτὴν τὴν πραγματικότητα τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῶν ἐπιστημόνων, ἐπὶ πεδίου ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἀντιθέτως, εἰς τὴν σημερινὴν μάλιστα ἐποχὴν, ἐπεβάλλετο συναγωνιστικότης καὶ συναδέλφωσις. Ὀφείλεται ἀκόμη εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκoῦς ἐνδιαφέροντος πρὸς δημιουργίαν ἐπιστημονικοῦ φυτωρίου καὶ εἰς τὴν ὄχι ἐπιμελῆ καλλιέργειαν τοῦ ὑφισταμένου καχεκτικοῦ τοιοῦτου.

Διετέθη πολλάκις, παρὰ τὰ περιωρισμένα κρατικὰ οικονομικά, ἀρκετὸν χρήμα διὰ νὰ εἰσαχθοῦν δι' ἀναλόγου προορισμοῦ ἐργαστήρια, τὰ αὐτὰ πανάκριβα καὶ ἐξαιρετικῆς λεπτότητος ὄργανα, τὰ ὁποῖα σήμερον ἄλλα εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰς ἀποθήκας, ἄλλα ἐπιδεικνύονται ὡς ἀξιοθαύμαστα μουσειακὰ ἐκθέματα, ἄλλα χρησιμοποιοῦνται παρὰ ἐλάχιστων προνομιοῦχων καὶ ἄλλα χρησιμοποιοῦνται, παρὰ ἀνειδικεῦτων, ἐκακοποιήθησαν. Εἶναι γνωστὸν, ἐντὸς πόσον βραχέος χρόνου, ὑπὸ τὴν σημερινὴν ραγδαίαν ἐπιστημονικὴν ἐξέλιξιν, τὰ χθὲς τελειότατα ὄργανα καθιστανται σήμερον ξεπερασμένα καὶ σχεδὸν ἄχρηστα. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἠκολουθήθη ἀντίθετος τῆς ὀρθῆς τακτικῆς. Πρῶτον κατασκευῆ κτιρίων καὶ προμήθεια ὀργάνων καὶ κατόπιν, μετὰ πολλὴν καθυστέρησιν, ἡ ἐπαρκῆς καὶ ἡ ἐνδεδειγμένη ἐπένδρωσις. Δὲν εἶχε συνειδητοποιηθῆ ἐπαρκῶς ὅτι τὴν ἀποδοτικὴν ἐρευναν τὴν πραγματοποιοῦν κυρίως οἱ πεπαιδευμένοι ἐρευνηταὶ καὶ κατόπιν τὰ ἄψυχα μέσα ἐρεῦνης. Πάντα ταῦτα ἐλπίζομεν ὅτι θὰ τὰ θεραπεύσῃ τώρα τὸ Σ.Ε.Π. καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀποστολήν του.

Ἡ ἐρευνα ἐπὶ θεμάτων πρακτικῆς ἐφαρμογῆς

Ἡ Ἑνωσίς μας θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ἢ ἄλλου ἀναλόγου ὀργάνου καὶ θὰ ἦτο εὐτυχῆς ἐὰν τῆς ἐζητεῖτο ἡ ὑπεύθυνος γνώμη τῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς θὰ ἐστρέφετο περισσότερον ἐπὶ

τῶν θεμάτων τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς οἴκου. ἀποδόσεως. Ἐσημειώσαμεν μὲ ἰδιαίτεράν χαρὰν καὶ ὑπερθεματίζομεν ἐπὶ τῶν ὧσων εἶπεν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ι. Ξανθάκης, ὁ κορυφαῖος τῆς ἀστρονομίας καὶ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης, καὶ ὄχι, ὡς θὰ ἀνεμένετο ἀπὸ τὰς δηλώσεις του, ὁ τεχνολόγος τῆς σημερινῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς. Ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἑλληνικῆς ἐρεῦνης ὀφείλει νὰ στραφῆ περισσότερο εἰς τὰ προβλήματα τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν, τῆς καλυτέρας διατηρήσεως καὶ τῆς καλυτέρας ποιότητος τῶν προϊόντων μας, τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ πλούτου τοῦ ὑπεδάφους μας καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ἐπείγοντα, ἀμέσου παραγωγικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τὴν Ε.Ε.Χ. βεβαίως συγκινεῖ ἐπίσης ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῆς καθαρᾶς χημείας, τὴν ὁποῖαν θεωρεῖ ἀποστολὴν περισσότερο τῶν ἐργαστηρίων τῶν Ἀνωτ. Χημικῶν Σχολῶν καὶ βασικὸν ὑπόβαθρον τῆς ἄλλης εἰδικευμένης τοιαύτης. Φρονεῖ ὁμως, ὅτι τὸ Κράτος, σκόπιμον εἶναι νὰ ἐνισχύσῃ ἰδιαίτερος τὴν ἐφηρμοσμένην ἔρευναν. Δι' αὐτῆς δέον ὅπως ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀξιοποίησις, ἐπὶ τὸ καλύτερον, τῶν πᾶσης φύσεως ἑλλ. προϊόντων καὶ ἡ ἀνακάλυψις νέων πλουτοφόρων πηγῶν. Νὰ ἐπιδιωχθῆ ἀκόμη ἡ βελτίωσις τῶν μεθόδων καὶ ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς, ὥστε τὰ προϊόντα μας νὰ καταστοῦν ἰσάξια, ἢ ὄχι καλύτερα, τῶν ἐν ἀνταγωνισμῷ ξένων. Ἡ Ἐνωσις θὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅλοι θὰ ἀγωνισθῶμεν παρὰ τὸ πλευρόν της, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν παρὰ τῶν Ἑλλήνων μόνον ἑλληνικῶν προϊόντων. Τὸ νεοπαγὲς Ἰνστιτούτον Βιομηχανικῶν Ἐρευνῶν ἔχει ἀναλόγους πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐπιδιώξεις καὶ διὰ τοῦτο ὁ χημικὸς κόσμος πολλὰς ἐλπίδας καὶ ἐπ' αὐτοῦ στηρίζει.

Δημιουργία ἐρευνητικῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς βιομηχανίας

Φρονοῦμεν ἐπίσης ὅτι ἡ ἀνδρωθεῖσα ἑλληνικὴ βιομηχανία ἔχει ὑποχρέωσις καὶ ἐπὶ τοῦ τομέως τῆς ἐρεῦνης. Ὅλοι αἱ μεγάλοι μονάδες της, πρὸς ἴδιον συμφέρον ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς οἰκονομίας μας, ὀφείλου ν' ἀποκτήσουν ἐρευνητικὰ ἐργαστήρια. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὑπόδειξις καὶ ἐν ἀνάγκῃ ὑποχρέωσις. Ἐπιβάλλεται, πέραν τοῦ ἐλέγχου τῶν πρώτων ὑλῶν των καὶ τῆς κανονικότητος τῶν προϊόντων των, νὰ ἐπιδιωχθῆ καὶ ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ ἰδιαίτερου κύκλου τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτῶν. Ὅπου δὲ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰκανοποιηθῆ αὐτοδυνάμως, δι' ἰδίων ἐργαστηρίων καὶ ἐπιστημόνων, νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία κατὰ κλάδους ἢ συνεργασία μετὰ σχετικῶν ἐρευνητικῶν Ἰνστιτούτων, ἐνισχυομένων παρ' αὐτῶν οἰκονομικῶς, χάριν τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ. Φρονῶ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ περίπτωσις εἶναι ἐπίσης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Σ.Ε.Π.

Ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων εἰς τὴν Ἀνωτ. Παιδείαν καὶ τὴν Ἐρευναν

Ἡ Ε.Ε.Χ., ἔχουσα παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀποστολὴν, τῆς ἀναδείξεως, ὀργανώσεως καὶ προστασίας τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐνδιαφέρεται ἰδιαίτερος καὶ παρακολουθεῖ τὸ θέμα τῆς ἐπανδρώσεως ὅλης αὐτῆς τῆς ἀναδημιουργικῆς ἐξορμήσεως, τόσον εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐρευνητικὸν τομέα. Διὰ τῶν ἱκανῶν χημικῶν, οἵτινες θὰ τὴν καταστήσουν ἐπωφελῆ πραγματικότητα. Μετὰ λύπης δὲ διαπιστώνει ὅτι ἡ τοιαύτη συμπλήρωσις τῶν πολλῶν νέων θέσεων δὲν εἶναι πάντοτε ἰκανοποιητικὴ. Διότι καὶ πολλὰ κενὰ παραμένουν καὶ αἱ συμπληρούμεναι θέσεις δὲν καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τῶν ἀρμοδιωτέρων. Ἡ ἱκανότης τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τῶν ἀπλῶν ἐρευνητῶν τῶν διαφόρων τμημάτων τῶν Ἰνστιτούτων εἶναι ἰδιαίτερος σημασίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὅλης ἀναμορφωτικῆς προσπάθειας. Ἡ παρατηρουμένη ἐπομένως ἀπροθυμία προσελκύσεως ἢ ἡ ἀνεπάρκεια τῶν διοριζομένων πρέπει νὰ τύχῃ ἰδιαίτερος προσοχῆς.

Οἱ σπουδάζοντες ἐν τῇ ξένη, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματός των, πολλὰκις τακτοποιοῦνται ἐκεῖ ἐπαγγελματικῶς καὶ δὲν ἐπανέρχονται. Ἡ προσέλκυσις τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς, τῶν ἐγκατεστημένων ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, σκόπιμον εἶναι ὅπως τύχῃ ἰδιαίτερος προσοχῆς. Ὑφίσταται δικαιολογημένη δυσπιστία ἐπανόδου εἰς τὴν Πατρίδα, διὰ πολλοὺς λόγους. Εἶναι κατὰ πρόωτον τὸ περίφημον θέμα τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν εἰς ἐξετάσεις, πρὸς ἀναγνώρισιν, τῆς ἰσοτιμίας πρὸς τὰ ἑλληνικά, τοῦ διπλώματός των, ἀκόμη καὶ τοῦ κατόχου διδακτορικοῦ. Βεβαίως τὸ μέτρον, ἀπὸ ὠρισμένης πλευρᾶς, παρουσιάζει σκοπιμότητα, ἀλλὰ ἀπὸ πολλῶν ἄλλων ἀποτελεῖ θεσμὸν ἀπαράδεκτον. Θὰ ἠδύνατο ν' ἀναζητηθῆ κάποια μέση καλυτέρα λύσις, ὥστε νὰ μὴ ἐπαναληφθῆ ἡ γνωστὴ περίπτωσις ἐπιστήμονος, ὅστις μετὰ ὑπερδεκαετῆ λαμπρὰν ἐν τῇ ξένη ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν ἐξελέγη καθηγητῆς, παμψηφεί, ἀνωτάτης σχολῆς, διὰ νὰ ἰδῆ τὴν ἐπομένην ἀκυρουμένην τὴν ἐκλογὴν του, διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ τυπικοῦ αὐτοῦ προσόντος.

Εἶναι κατόπιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπομακρύνει καὶ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εὐδοκίμως ἐπαγγελλομένους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἐν Ἑλλάδι σταδιοδρομοῦντας. Τὸ αἰώνιον ζήτημα τῶν ἀνεπαρκῶν ἀποδοχῶν. Εἶναι ἀκόμη τὸ αἶσθημα τῆς ἀβεβαιότητος κατὰ τὴν πρόοδον τῆς σταδιοδρομίας των, εἰς τὰς θέσεις αὐτάς, τῆς ἀνασφαλείας καὶ τοῦ προκαθορισμένου συντόμου τέρατος αὐτῆς. Φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμος ἡ ἀναθεώρησις τοῦ μέτρου τῆς μετὰ 15ετίαν ἀναγκαστικῆς ἐξόδου τῶν εἰς τὰς βοηθητικὰς θέσεις τῶν Ἀνωτ. Σχολῶν διοριζομένων. Ἰδίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου τὸ πνεῦμα τῆς συναδελφώσεως καὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐπιστη-

μόνων, μάλιστα εις τὰς περιπτώσεις τῆς διαφόρου μεταξύ των βαθμολογικῆς ἱεραρχήσεως, δὲν εἶναι πάντοτε ἰσχυρόν. Ἐάν μετὰ 15ετίαν δὲν ὑπάρξῃ κενὴ θέσις καθηγητοῦ πρὸς κατάληψιν ἢ καὶ ὅταν ὑπάρξῃ, ἐάν δὲν τύχῃ τῆς δεούσης συμπαραστάσεως, τί θὰ ἀπογίῃ αὐτὸς ὁ ἐπιστήμων, ὁ ἀναλωθεὶς ἐπὶ 15ετίαν εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ εἰς τὴν ἔρευναν; Θὰ εὕρῃ ἀνάλογον θέσιν ἐκείνης ἐξ ἧς ἀπεπέμφθη; Ἡ θὰ πρέπη νὰ ἐγκαινιάσῃ νέαν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν, εἰς ἐποχὴν καὶ εἰς ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦτο εἶναι δυσχερέστατον καὶ πολλάκις ἐξευτελιστικόν;

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀνωτέρα μόρφωσις καὶ ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῆς θεωρητικῆς πλευρᾶς καὶ τῶν ἐφαρμογῶν ἐκάστης ἐπιστήμης εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένοι μετὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὰς ἀπασχολήσεις, μεταξύ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ὀλοκλήρου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ σώματος, ἐκάστου σχετικοῦ ἐπαγγέλματος. Μὲ ὅλους ἐκείνους ρίτινες θὰ καταστήσουν πρᾶξι καὶ παραγωγικὴν ἀπόδοσιν τὰς ἐπιτεύξεις τῶν διδασκάλων καὶ ἐρευνητῶν. Μὲ τοὺς ἐκτελεστάς, τοὺς ἱεροφάντας τῆς ὄλης προσπάθειας. Καὶ διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι τὸ ζῶηρον ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις πρέπει νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ ἐπὶ ὅλων αὐτῶν, οἵτινες θὰ ἀξιοποιήσουν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τὰς ἐπιτεύξεις τῶν πρώτων.

Εὐτυχῶς σήμερον, μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 οἱ χημικοὶ ἔχουν πλέον τὴν βεβαιότητα ὅτι τέλος καὶ διὰ τὸν κλάδον αὐτῶν, ὅπως δι' ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν ἐπαγγελμάτων, ἐγκαινιάζεται, συντόμως, ἐντὸς τοῦ ἔτους, νέα περίοδος ἀναγνωρίσεως καὶ δικαιώσεως. Τὸ στάδιον τῆς μελέτης καὶ προπαρασκευῆς ἔχει ἤδη περαιωθῆ καὶ ὑπὸ τὴν φροντίδα καὶ ἀκόμη τὸ συναδελφικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἀρμοδίου φορέως τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ διακεκριμένου Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Κ. Κυπραίῳ, ἡ ἐτοιμαζομένη νομοθετικὴ ρύθμισις θὰ καταστῇ συντόμως πραγματικότης. Περί αὐτοῦ σᾶς διαβεβαίωσε καὶ ὁ ἴδιος κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν Γεν. Συνέλευσιν. Διὰ τοῦ Νομοθετήματος αὐτοῦ ὅλα αἰ ἐπιδιώξεις μας θὰ τύχουν ἰκανοποιήσεως καὶ θὰ καταστήσουν τὴν ἀποστολὴν τοῦ χημικοῦ ἔτι μᾶλλον ἀποδοτικῶς καρποφόρον, ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Μὲ αὐτὰς τὰς διαπιστώσεις, τὰς σκέψεις καὶ τὰς πεποιθήσεις, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς τὸ ἔτος τῶν τελικῶν πραγματοποιήσεων, ἀναφωνῶ : Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967! Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησις!

Δρ ἸΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΑΝΑΛΥΤΙΚΗΝ ΧΗΜΕΙΑΝ*

Διάλεξις τοῦ κ. Η. Α. ΛΑΙΤΙΝΕΝ

Καθηγητοῦ τῆς Ἀναλυτικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Illinois.

Μέρος 1ον. Ἡλεκτροαναλυτικὴ Χημεία ἐντὸς τετηγμένων ἀλάτων

Ποικιλία ἠλεκτροαναλυτικῶν τεχνικῶν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τετηγμένα ἄλατα ὑπὸ μορφήν διαλυτῶν, ὡς π.χ. εἰς νιτρικά, χλωριούχα καὶ θεικὰ. Ἰδιαιτέρως εἰς τὸ εὐπηκτικὸν μίγμα LiCl-KCl (σ.ζ. 352^ο) ἀπεδείχθησαν χρήσιμοι αἱ ἀκόλουθοι τεχνικαί: ποτενσιομετρία, βολταμετρία, κουλόμετρία, χρονοποτενσιομετρία καὶ ἀμπερομετρικαὶ ὄγκομετρήσεις.

Ἀνεπτυχθὴ μέθοδος κενού-HCl διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ὑγρασίας καὶ τῶν ἰόντων ὑδροξυλίου, ὡς καὶ βολταμετρικὴ τεχνικὴ διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς καθαρότητος τοῦ διαλύτου. Παρέχεται σειρά Η.Ε.Δ. Ἡ χρονοποτενσιομετρία ἀπεδείχθη χρήσιμος διὰ τὸν προσδιορισμὸν συντελεστῶν διαχύσεως καὶ συγκεντρώσεων, ὡς καὶ διὰ τὴν μελέτην τοῦ μηχανισμοῦ ἠλεκτροδιακῶν ἀντιδράσεων.

Μεταξὺ τῶν πλέον πολυπλόκων ἀντιδράσεων αἱ ὁποῖαι ἐμελετήθησαν ἐντὸς τήγατος LiCl-KCl εἶναι ἀναγωγὴ τριμεταφωσφορικῶν, πεντοξειδίου τοῦ βαναδίου καὶ χρωμικῶν. Εἰς ἐκάστην περίπτωσιν καθωρίσθησαν τὰ προϊόντα δι' ἀναλύσεως καὶ ἐξήχθησαν συμπεράσματα διὰ τὸν μηχανισμόν τῶν ἀντιδράσεων. Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα εἶναι μία σειρά σταθερῶν χρωμικῶν παραχθεῖσα εἰς 400-500^ο διὰ καθοδικῆς ἀναγωγῆς χρωμικῶν παρουσίᾳ δισθενῶν μεταλλικῶν ἰόντων ὡς π.χ. Mg(II), Zn(II), Ni(II) ἢ Co(II). Ἡ δομὴ τῶν προϊόντων καὶ τῶν προϊόντων θερμικῆς διασπάσεως τούτων εἰς ὑψηλότερας θερμοκρασίας καθωρίσθη δι' ἀκτίνων Χ.

* Περίληψις ὁμιλίας γενομένης εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν Πέμπτην 24ην Ἀπριλίου 1969, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ὁμιλητοῦ παρὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Θ. Χατζηγιάννου.

Μέρος 2ον. Ἐπιφανειακά τινα φαινόμενα εἰς τὴν Ἡλεκτροαναλυτικὴν Χημείαν

A. Προσρόφσις. Ἡ ἐπίδρασις προσροφημένων μονομοριακῶν στρωμάτων ἐπὶ τῆς κινητικῆς ταχέων ἠλεκτροδιακῶν πορευῶν δύναται νὰ μελετηθῇ διὰ μετρήσεως τῆς χωρητικότητος διπλοστιβάδων καὶ τῆς συνθέτου ἀντιστάσεως. Ἡ μείωσις τῆς ταχύτητος ἀντιδράσεως δὲν εἶναι γραμμικὴ ἀκόμη καὶ διὰ μὴ μεταβληθείσας προσροφηθείσας οὐσίας, ὅπερ δηλοῖ ὅτι τὸ φαινόμενον δὲν συνίσταται ἀπλῶς εἰς κάλυψιν τοῦ ἠλεκτροδίου ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ τὴν δομὴν τῆς διπλῆς στιβάδος.

B. Κουλόμετρία μεμβρανῶν ἐξ ὀξειδίων.

Αἱ ἠλεκτροαναλυτικαὶ τεχνικαὶ εἶναι ἀρκούντως εὐαίσθητοι διὰ τὸν προσδιορισμὸν μονοστιβάδων ἐξ ὀξειδίων ἐπὶ μετάλλων, ὡς π.χ. λευκοχρῶσου καὶ χρυσοῦ.

Γ. Ἀνάλυσις δι' ἀνοδικῆς ἀποθέσεως-καθοδικῆς ἀποξέσεως.

Ἐμπειρικαὶ ἀναλυτικαὶ μέθοδοι βασίζονται ἐπὶ τῆς δι' ἠλεκτρολυτικῆς ὀξειδώσεως ἀποθέσεως ἐπὶ τῆς ἀνόδου μιᾶς ἀδιαλύτου οὐσίας, ὑψηλότερας καταστάσεως ὀξειδώσεως καὶ συσχετισμοῦ τοῦ καθοδικοῦ ρεύματος ἀποξέσεως πρὸς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ διαλύματος. Διὰ χρησιμοποίησεως ἠλεκτροαναλυτικῶν τεχνικῶν ἐν συνδυασμῷ πρὸς μελέτας διὰ ραδιοεργῶν ἰχνηθετῶν ἐγένετο κλιμακωτὴ μελέτη τῆς ἀποδόσεως τῶν διαφόρων σταδίων εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ δισθενοῦς σιδήρου ἐντὸς ὀξικῶν ρυθμιστικῶν διαλυμάτων. Ἡ ἀνομοιογενὴς ἀπόθεσις τοῦ Fe(III) ὑπὸ μορφήν βασικοῦ ὀξικοῦ ἄλατος ἐπεξηγεῖται διὰ μηχανισμοῦ περιλαμβανόντος ὁμογενῆ ὀξειδώσιν καὶ ἐπιφανειακὴν σύνδεσιν πυρήνων. Ἡ καθοδικὴ βαθμὶς εἶναι ἀνεπαρκῆς λόγω μὴ ποσοτικῆς ἀναγωγῆς πολυδιβασικῶν μεμβρανῶν ἐκ μὴ ἀγωγῶν στιβάδων.

ΤΟ Δ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Τὸ ἑσπέρας τῆς 7ης Ἀπριλίου συνήλθεν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἡ ὀλομέλεια τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δ' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου, ὡς αὕτη συνεπληρώθη, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Καθηγητοῦ κ. Γ. Βάρβογλη. Οἱ συνάδελφοι, οἵτινες συνεπλήρωσαν τὸ ἀρχικὸν κλιμάκιον αὐτῆς, ἀναγράφονται εἰς τὴν ἐν συνεχείᾳ δημοσιευομένην ἐγκύκλιον.

Οἱ κ.κ. Γ. Βάρβογλης καὶ Ἰ. Κανδήλης ἀνεκοίνωσαν τὰς ἐν τῷ μεταξύ ἐνεργείας των καὶ τὰς ἐπαφὰς τὰς ὁποίας εἶχον, σχετικῶς μὲ τὸ Συνέδριον, μετὰ τῶν ἀρμοδίων Κυβερνητικῶν παραγόντων. Συγκεκριμένως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Κ. Κυπραίῳ, τοῦ Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας κ. Κ. Βοβολίνῃ καὶ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ Συνεδρίων καὶ Ἐκθέσεων κ. Πανταζοπούλου. Ἐξ αὐτῶν διαπιστοῦται ἐνδιαφέρον καὶ προθυμία ἠθικῆς συμπαράστασεως καὶ βοήθειας πρὸς ἐπιτυχίαν του.

Ἀκολουθῶς συνεζητήθησαν αἱ προβλέψεις ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ἀνακοινωθησομένου ἐπιστημονικοῦ ὕλικου καὶ ἀντηλλάγησαν χρήσιμοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις. Διεπιστώθη πρόβλεψις ἐπιτυχίας ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν σχετικαὶ ἀποφάσεις. Ἐξουσιοδοτήθη ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος, κατόπιν τῆς οὐσιαστικωτέρας προόδου τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως καταρτίσῃ σχετικὰς ἐγκυκλίους, αἵτινες ἀπεστάλησαν εἰς τοὺς χημικοὺς καὶ τὰς Βιομηχανίας. Ταύτας δημοσιεύομεν ἐν συνεχείᾳ.

Ἡ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Χημικοὺς

Κύριε Συνάδελφε,

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 τοῦ Ἰανουαρίου 1969 ἐγκυκλίου ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου ἐπιθυμεῖ νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὰς κάτωθι ἐνεργείας αὐτῆς, σχετικὰς μὲ τὴν ὀργάνωσίν του.

1. Ὁ ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συσταθεὶς πυρὴν Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοσυνεπληρώθη διὰ τῆς προσκλήσεως ὅπως συμμετάσχουν εἰς αὐτὴν ἐκπρόσωποι τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων, τῶν Ἐρευνητικῶν Κέντρων, τῶν Χημικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βιομηχανίας. Οὕτως ἡ σημερινὴ σύνθεσις τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν ἐξ αὐτῆς δι' ἀτομικοὺς λόγους παραίτησιν τοῦ συναδέλφου Καθηγητοῦ τοῦ ΕΜΠ κ. Ἀντωνίου Δεληγιάννη, ἔχει ὡς κάτωθι :

1) Βάρβογλης Γεώργιος Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Πρόεδρος, 2) Χατζηϊωάννου Θεμιστοκλῆς Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 3) Σακελλαρίδης Παῦλος Καθηγητῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, 4) Θεοδωρόπουλος Δημήτριος Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Πατρῶν, 5) Κούμουλός Γεώργιος Ὑφηγητῆς Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, 6) Κανδήλης Ἰωάννης Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, 7) Τσατσᾶς Θεόδωρος Ἀντιπρόεδρος Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, 8) Ρουμπάνης Νικόλαος Γεν. Δ/ντῆς Ἰνστιτούτου Βιομηχανικῶν Ἐρευνῶν, 9) Κατσούλης Παναγιώτης Γεν. Τεχνικὸς Δ/ντῆς Ὑπουργείου Ἐμπορίου, 10) Παπαδημητρίου Ἀλέξανδρος Δ/ντῆς Ἐδαφολογικοῦ Ἐργαστηρίου Ὑπουργείου Γεωργίας, 11) Καβαγεώργης Δημοσθένης Δ/ντῆς Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, 12) Κατσούλης Ἰωάννης Δ/ντῆς Ὑπουργείου Βιομηχανίας, 13) Κώνστας Ἀναστάσιος Δ/ντῆς τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», 14) Δερλερῆς Ἀδαμάντιος Γεν. Δ/ντῆς Ἐταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, 15) Λιάτης Κων. Χημικὸς Ἐργοστασίου Τσιμέντων «Ἡρακλῆς», 16) Βουδούρης Ἀχιλλεὺς Χημικὸς Χρωματογραφείων Πειραιῶς, 17) Καμπίτσης Κων. Χημικὸς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, 18) Χρυσάγης Αἰμίλιος Γεν. Γραμματεὺς Πανελληνίου Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας.

2. Ὁ χρόνος συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου καθωρίσθη ἀκριβέστερον διὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου 1970.

3. Ἐγένοντο ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ε.Ε.Χ διαβήματα τόσον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας — Ὑπουργὸς κ. Κυπραίος, — ὅσον καὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως — Ὑφυπουργὸς κ. Βοβολίνης — διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Τὰ ἐκ τῶν πρώτων ἐπαφῶν ἀποτελέσματα θεωροῦνται ἱκανοποιητικὰ.

4. Ἐκ παραλλήλου ἀπεφασίσθη ὅπως ζητηθῆ ἡ συμπαράστασις τῶν ἑλληνικῶν χημικῶν βιομηχανιῶν.

5. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου, ὅπως ἤδη ἐτονίσθη καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ἐγκύκλιον καὶ ὅπως ἄλλωστε ἀπὸ ὅλους εἶναι ἀντιληπτόν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ὄγκον καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ἐμφανισσομένου ἔργου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐρευνητικὴν στάθμην τοῦ κλάδου μας, τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας καὶ θὰ προβάλλῃ τὸν Χημικὸν ὡς ἀποφασιστικὸν παράγοντα εἰς

τήν προσπάθειαν μεταπηδήσεως τῆς Πατρίδος μας ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας τοιαύτας.

6. Ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως ὀρίσῃ ὡς τελευταίαν προθεσμίαν ὑποβολῆς τοῦ τίτλου τῶν ἀνακοινώσεων καὶ συντόμου περιλήψεως αὐτῶν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1969. Ἐπειδὴ τὸ οὕτω τιθέμενον ὄριον εἶναι ἄρκετὰ μακρόν, ἐξ ἄλλου δὲν ἀπέχει παρὰ μόλις κατὰ τι πλεόν τοῦ τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου, παράτασις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ.

7. Μολονότι ἐλπίζεται ὅτι τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου θὰ κυκλοφορήσουν συντόμως, ἐν τούτοις οἱ συγγραφεῖς δὲν κωλύονται νὰ ὑποβάλλουν τὰς ἀνακοινώσεις αὐτῶν πρὸς δημοσίευσιν εἰς ἑλληνικὰ ἢ ξένα περιοδικὰ.

Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς προθύμου ὑμῶν συμπαράστασως εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου, διατελοῦμεν

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
Διὰ τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ
Δ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου

Ὁ Πρόεδρος

Καθηγητῆς Γ. Α. ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ

Ἐγκύκλιος πρὸς τὰς χημικὰς βιομηχανίας

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν ὠργάνωσεν εἰς τὸ παρελθὸν τρία Πανελλήνια Χημικὰ Συνέδρια, τὰ ὁποῖα ἐσημείωσαν ἰδιαιτέραν ἐπιτυχίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς προβολῆς τῶν ἐπιτευγμάτων τόσον τῆς καθαρᾶς ἐρεύνης ὅσον καὶ τῆς τεχνολογίας ἐν γένει. Ἦδη ἀπὸ τίνος ἐπρογραμματίσθη διὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1970 τὸ Δ' Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον, μέλλον νὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις.

Καὶ τὸ Συνέδριον τοῦτο θὰ παρουσιάσῃ τὴν συμβολὴν τοῦ Χημικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος τόσον εἰς τὴν βασικὴν ἐρευναν ὅσον καὶ τὴν ἐφηρμοσμένην τοιαύτην. Διὰ τῆς τελευταίας αὐτῆς θὰ προβληθοῦν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐν πλήρει ἀναπτύξει εὐρισκομένης ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς χη-

μικῆς. Τὸ Συνέδριον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ συνδυασθῇ μὲ διεθνεῖς ἐκθεσὶν χημικῶν ὀργάνων καὶ μηχανημάτων χημικῆς βιομηχανίας, διοργανουμένην ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Μεσογειακῶν Ἐνώσεων Χημικῶν (FIAC), ἰδρυτικὸν μέλος τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ Ἑλλάς.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν τούτων ἐπικαλούμεθα, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν ὑμῶν, πάντοτε προθύμως εἰς τὸ παρελθὸν ἐκδηλωθεῖσαν εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ κλάδου μας ἀναληφθείσας προσπάθειας. Ἡ τοιαύτη συμπαράστασις θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδηλωθῇ κατὰ περισσοτέρας κατευθύνσεις. Εἰδικώτερον φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν :

α) Νὰ δοθῇ εἰς τοὺς παρ' ὑμῖν ἀπασχολουμένους χημικοὺς ἢ εὐκαιρία ἀθρόας συμμετοχῆς εἰς τὸ Συνέδριον.

β) Νὰ συστηθῇ καὶ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς αὐτοὺς συναδέλφους ὅπως, ὑπὸ μορφὴν ἀνακοινώσεων, ἐκθέσουν τὰ ἐρευνητικὰ καὶ τεχνολογικὰ αὐτῶν ἐπιτεύγματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸ παρ' αὐτῶν ἐκτελούμενον ἔργον.

γ) Δοθέντος ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου καὶ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐζητήθη ἐν προκειμένῳ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Πολιτείας, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία, ἀκολουθοῦσα τὴν διεθνεῖς τοιαύτην εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις, θὰ θελήσῃ νὰ συμβάλῃ διὰ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀρωγῆς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν μας. Μία τοιαύτη συμβολὴ ἄλλωστε θὰ εἶναι ὅπωςδήποτε ἀνταποδοτικὴ, διότι ἡ πρόοδος τῆς ἐρεύνης, βασικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης, θὰ ἔχῃ ὡς τελικὴν συνέπειαν τὴν πρόοδον αὐτῆς ταύτης τῆς βιομηχανίας.

Βέβαιοι διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπαράστασιν ὑμῶν, πλειστάκις ἄλλωστε ἐκδηλωθεῖσας εἰς τὸ παρελθὸν, διατελοῦμεν

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Διὰ τὴν Ὁργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν
τοῦ Δ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου

Ὁ Πρόεδρος
Καθηγητῆς Γ. Α. ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ

Σπ. Πρασιώτης (Πρόεδρος τής Γεν. Συνελεύσεως). Πριν εισέλθω εις τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα τῆς σημερινῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀναγνώσω τὸν κατάλογον τῶν ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1967 μέχρι Μαρτίου 1969 θανόντων συναδέλφων. Εἶναι οἱ ἑξῆς: Μπουσμπουρέλης Ἰωάννης, Σκαράκης Δημήτριος, Δερνίκος Ἀδαμάντιος, Θεολογίτης Δημήτριος, Παντελής Γεώργιος, Ὀρφανὸς Θεόδωρος, Καρακώστας Ἰωάννης, Καρώνης Λάμπρος, Σκαλτσᾶς Κων. Μπουρλός Γεώργιος, Παναγιωτοπούλου - Τσουκαλά Αὐγούστα, Κριεζῆς Ἰωάννης, Μήτσου Ἀνδρέας, Τσαλαπάτης Ἀγγελος, Δεληγιάνης Ἰωάννης, Ἀθανασιάδης Νικόλαος, Κτενᾶς Χαράλαμπος, Κοτζαμάνης Χρῆστος, Κατσουλογιῶργης Νικόλαος, Περβαινᾶς Θεόδωρος, Μίχας Παῦλος, Στομπούλης Γεώργιος, Σωτηρίου Νικόλαος, Σωτηρίου Μιχαήλ, Οικονομοπούλου Γεώργιος, Καλυβιάρης Ἀνάργυρος, Γρυπάρης Εὐάγγελος, Δράκας Ἀναστάσιος, Κυρίμης Κων. Μαλλίρης Σωκράτης, Κωτσιόπουλος Σαράντης, Σαραντινὸς Ἰωάννης, Τοτόμης Εὐστάθιος, Τσουπάκης Νικόλαος, Στασινάκης Δημήτριος, Κολάσης Ἀλέξανδρος καὶ Σαμπτασάκης Γεώργιος. Εἰς μνήμην αὐτῶν παρακαλῶ ὅπως ἐγερθῶμεν καὶ τηρήσωμεν ὅλοι ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆν.

Τὴν σημερινὴν Γεν. Συνέλευσιν, ὅπως μᾶς ἐγνώρισε, θὰ τιμῆσιν διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ὀ Υπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Κ. Κυπραῖος. Προτείνω νὰ ἀρχίσωμεν τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως καὶ ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ κ. Υπουργὸς διακόπτομεν δι' ὀλίγον χρόνον.

Ἐπίσης παρακαλῶ ὅπως ὁ χρόνος ὀμιλίας ἐκάστου, ἐὰν εἶναι δυνατὸν, περιορισθῇ εἰς τὰ 10', ὥστε νὰ τελειώσωμεν ἐνωρίτερον καὶ αἱ συζητήσεις νὰ γίνουσι μὲ τάξιν. Ἐπίσης παρακαλῶ τοὺς συναδέλφους νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ ἴδιον θέμα, ἐὰν τοῦτο ἔχη παρ' ἄλλων ἐξ ὀλοκλήρου ἐξαντληθῇ. Ἡδὴ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ πρῶτον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του. Ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς παρακαλεῖται ν' ἀναγνώσῃ τὴν λογοδοσίαν.

Στέφ. Κώνστας (Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Χ.). (Ἀναγιγνώσκει τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος (ἀρ. 2-3) τῶν Χημικῶν Χρονικῶν) (βλέπε σελ. 46).

Ἐρν. Τοῦλ (Γεν. Γραμματεὺς Δ.Ε. «Χημικῶν Χρονικῶν»). (Ἀναγιγνώσκει τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐπίσης εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος) (βλέπε σελ. 51).

Ἀγγ. Δημητρίου (Πρόεδρος ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς). (Ἀναγιγνώσκει τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίνεται ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ ἔτους 1968).

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ προσέρχεται ὁ ὕπουργος τῆς Βιομηχανίας κ. Κ. Κυπραῖος, τὸν ὁποῖον τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ὑποδέχονται μετὰ χειροκροτημάτων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ. κ. Ι. Κανδήλης ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα καὶ τὸν προσφωνεῖ ἐκ μέρους τοῦ σώματος. Τὸν διαδέχεται ὁ κ. Υπουργὸς καὶ διὰ συντόμου λόγου προβαίνει εἰς τὰς γνωστὰς πρὸς τοὺς χημικοὺς δηλώσεις. Αὗται ἔχουν δημοσιευθῆ ἤδη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος ὅπου καὶ παραπέμπομεν (βλέπε σελ. 33).

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν προσφωνήσεων συνεχίζονται, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Υπουργοῦ, αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως.

Βασ. Τσατσαρώνης (Ταμίας τῆς Ε.Ε.Χ.). (Ἀναγιγνώσκει τοὺς οἰκονομικοὺς ἀπολογισμοὺς καὶ ἐν συνεχείᾳ τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν διὰ τὸ ἔτος 1969, οἵτινες καὶ ἐγκρίνονται ὡς ἔχουν. Οἱ σχετικοὶ πίνακες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος) (βλέπε σελ. 72-74).

Ἀγγ. Δημητρίου. (Ἐρεῖ ἀναγνώσει τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἤδη συνεχίζει διὰ τῶν ἑξῆς):

* Δημοσιεύονται ἐν πλήρει ἐκτάσει μὲ ἀπλὴν φραστικὴν προσαρμογὴν τῆς ἠχογραφήσεως τῶν ὀμιλιῶν.

Ἐπιθυμῶ ἄκομῃ νὰ κάνω τὴν ἑξῆς σύστασιν. Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους διεπιστώσαμεν ὅτι ἐγένετο μίᾳ ἀνάμιξις, δηλ. ὑπεραπασχόλησις τῶν βασικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Λογιστοῦ, σχετικῶς μὲ τὴν ἑκκαθάρσιν τῶν λογαριασμῶν Συνεδρίων κλπ. Φρονεῖ ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ — καὶ ἄς τῆς ἐπιτραπῆ αὐτὸ τὸ εἶδος ὑπερβάσεως τῆς ἀρμοδιότητός τῆς — ὅτι αἱ ἑκκαθάρσεις τῶν ἐπὶ μέρους λογαριασμῶν πρέπει νὰ γίνονται ἀπὸ τὰς ἴδιαις τὰς ἐπιτροπὰς αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν Συνεδρίων, ὥστε νὰ παραδίδεται τὸ οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα ὡς ὀλόσωμον ἑκκαθαρισμένον σύνολον εἰς τὴν Ἐνωσιν καὶ νὰ μὴ ἐπιβαρύνεται αὕτη, πρᾶγμα δυσχερὲς δι' αὐτὴν ὡς ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας ἐπαρκoῦς προσωπικοῦ. (Χειροκροτήματα).

Γ. Σταματάκης. (Ἀντιπρόεδρος Ε.Ε.Χ.). Ἡ κατάστασις τῆς Ἐνώσεως δὲν προβλέπεται εὐοίωνος ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐὰν δὲν εὐρεθῇ κάποια πηγὴ διὰ νὰ τὴν βελτιώσῃ. Θὰ ἤθελα πρῶτον νὰ σᾶς ἀναλύσω τὸν τρόπον διαθέσεως τοῦ κονδυλίου τῶν 300 δραχμῶν τὸ ὁποῖον ἔτησίως καταβάλλετε εἰς τὴν Ἐνωσιν. Κατὰ ποῖον τρόπον τὸ δαπανῶμεν. Τὸ περιοδικὸν ἐκόστισε 240.000 δραχμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος. Ὅπως ἀκούσαμε, εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἀπολογισμόν, ἀπὸ τὸν κ. Ταμίαν, τὰ τεύχη τὰ ὁποῖα λαμβάνουν τὰ μέλη καθ' ἕκαστον ἔτος μᾶς ἐκόστισαν πέρυσι 101 δρχ. δι' ἕκαστον αὐτῶν. Πρόπερσι, κατὰ τὸ 1967, δραχμαὶ 104, ἐὰν προσθέσωμε 15 δρχ. γραμματόσημα καὶ δαπάνας διεκπεραιώσεως τότε φθάνομεν τὰς 120 δραχμᾶς, τὶς ὁποῖες πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμε ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τῶν 300. Ἐχομεν τώρα κόστος εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν. Εἶναι ὁ μισθὸς τοῦ ἀρμοδίου εἰσπράκτορος, τὰ ποσοστὰ αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ τῶν τοπικῶν Συλλόγων, τὰ δι' αὐτὸν διάφορα ἀσφαλιστικὰ ταμεία καὶ ἄλλα ἐξοδα κινήσεώς του. Αὐτὰ συμποσοῦνται εἰς δρχ. 65 κατὰ μέλος. Συνεπῶς 120 διὰ τὸν περιοδικὸν καὶ 65 μᾶς κάνουν 185 δραχμῆς. Τὶ μᾶς ἀπομένουν λοιπὸν, ἀπὸ τὰς 300; Δραχμαὶ 115. Μὲ αὐτὰς τὶς 115 δραχμῆς πρέπει νὰ καλύψωμε ὅλας τὰς ἄλλας δαπάνας, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπολοίπου προσωπικοῦ, διὰ τὰ ἐξοδα γραφείου κλπ. Ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὰ κάτι θὰ ἐγίνετο, ἐν ἡ πλειονότητι τῶν συναδέλφων ἦτο συνεπῆς διὰ τὴν καταβολὴν τῆς συνδρομῆς των. Ἐὰν τὰς 25 δρχ. τὸ μῆνα τὰς καταβάλλαμε ὀλοι ἐγκαίρως, καὶ ἐγκαίρως ἐνοῶν, ἔστω καὶ μὲ καθυστέρησιν ἐνὸς ἢ δύο ἐτῶν. Ταμειακῶς ἐν τάξει μέλη εἶναι συνήθως κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου ἔτους περὶ τὰ 700. Τὴν χρονιά κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ἔχωμε ἀρχαιρείας γίνονται 1200. Ἄν εἶχαμε ἀρχαιρείαις αὐτὸ τὸ ἔτος, μέχρι τὸν περασμένον Δεκέμβριον, θὰ εἶχαν πληρώσει διὰ τὸ 1968 περίπου 1200 μέλη ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν 2700. Ἀνεφέρθη εἰς τὸν προηγούμενον ἀπολογισμόν ὅτι 1300 συνάδελφοι μᾶς ὀφείλουσι περὶ τὰς 800.000 δρχ. Ἀπὸ τὸ προκάτοχον Δ. Σ. ἐγένετο μίᾳ ἐξόρμησις μὲ ἑκτακτὸν εἰσπράκτορα καὶ εἰσπράχθησαν δι' αὐτοῦ 175.000 δρχ. ἀπὸ συναδέλφους οἱ ὁποῖοι καθυστέρησαν συνδρομὰς ἀπὸ 5-20 ἐτῶν. Ἀπὸ αὐτοὺς ἄλλοι ἑκτακτοποιήθησαν, ἄλλοι ἠρνήθησαν καὶ ἀρνοῦνται ἀκόμῃ καὶ φυσικὰ εἰς αὐτοὺς προσετέθησαν καὶ ἄλλοι. Κατόπιν 250 Συνάδελφοι ἀπόφοιτοι τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται πρὸ ἐνὸς ἔως 14 ἐτῶν, δὲν ἔχουν ἀκόμῃ ἐγγραφήν εἰς τὴν Ἐνωσιν, παρ' ὅτι ἀπὸ τὸν Νόμον ὑποχρεοῦνται. Αὐτοὺς ἀπὸ πίνακος τῶν Πανεπιστημιακῶν τοὺς ἔχομεν ἀναγράψει εἰς τὸ μητρώον, τὸ ὁποῖον, ὡς σᾶς πληροφοροῦν, εὐρίσκεται ὑπὸ ἐκδοσιν. Τοὺς ἐνοχλοῦμε συνεχῶς διὰ τὴν ἐγγραφήν. Μερικοὶ ἔρχονται, ἄλλοι δὲ μὴ μᾶς ἀγνοοῦν. Ἐπανέρχονται ὁμοῦ εἰς τὴν συνδρομὴν. Εἴπομεν ὅτι μᾶς μένουσι ἐξ αὐτῆς 115 δρχ. Ἄν δεχθούμε ὅτι 1200 συνάδελφοι ἐντὸς 2ετίας εἶναι ἐνημερωμένοι ταμειακῶς, τότε ἔχομεν ἕνα τακτικὸν καὶ ἀσφαλὲς ἔσοδο, διὰ τὰς ἄλλας γενικὰς δαπάνας, 300.000 δρχ., ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα ἐξοδα φθάνουν τὰς 700.000 δρχ. Ὅπως σᾶς εἶπα, δὲν προβλέπομεν ἑκτακτὰ ἔσοδα διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1969 καὶ δι' αὐτὸ προτείνωμεν μικρὰν ἀξέσιν τῆς συνδρομῆς κατὰ 5 δρχ. μηνιαίως, ὥστε αὕτη νὰ ἀνέλθῃ ἀπὸ 300 εἰς 360, μὲ ἑναρξιν ἐφαρμογῆς ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου. Αὐτὸ θὰ μᾶς ἀποδώσῃ περὶ τὰς 60.000 δρχ.

διά τὸ τρέχον ἔτος καὶ περὶ τὰς 100.000 δρχ. ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἔτησις. Καὶ τοῦτο ἐν ἀναμονῇ μιᾶς μονιμωτέρας βελτιώσεως τῶν οικονομικῶν μας. Ἐπὶ τοῦ ἐλλείμματος, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ τελευταῖος ἀπολογισμὸς, τῶν 90.000 δρχ., ὑφίσταται, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκθεσιν, περισσότερο ἐν τῷ Χημικῷ Χρονικῷ τὰ λαμβανόμενα παρ' ὑμῶν κατὰ μῆνα. Εὐτυχῶς, ὅπως ἠκούσατε εἰς τὴν λογοδοσίαν, ὁ χορὸς ἐγένετο καὶ θὰ μᾶς φέρῃ κάποιον ἄνεσιν. Ἠκούσαμε ἐπικρίσεις, διατὶ αὐξήσαμε τὴν τιμὴν τοῦ εισιτηρίου εἰς 300 δρχ., ἐνῶ εἰς τὸν προηγούμενον ἦτο 110 δρχ. σὺν 140 διὰ τὸ φαγητόν. Αὐτὰ τὰ εἶχαμεν ὑπ' ὄψει καὶ ἡμεῖς ὡς Ἐπιτροπὴ Χοροῦ καὶ ὡς Διοικ. Συμβούλιον. Ἐνῶ εἰς τὸν προηγούμενον, τοῦ 1967, ἐπωλήθησαν 1120 εισιτήρια, εἰς αὐτὸν ἐπωλήθησαν ὀλιγώτερα, 850 εισιτήρια. Θὰ δῆτε ὅμως ὅτι τοῦτο ὑπῆρξεν ἐπιωφελές. Προχείρως θὰ σὰς ἀναφέρω μερικὸν ἀριθμὸν. Ὁ χορὸς τοῦ 66 εἶχε ἔσοδα 150.000 δρχ. Ὁ χορὸς τοῦ 69 εἶχε ἔσοδα 255.000 δρχ. Δηλαδή ἀπὸ 150.000 δρχ. ἐφθάσαμεν τὰς 250.000 μόνον ἀπὸ πωλήσεις εισιτηρίων, παρ' ὅτι τὰ ἄτομα ἐφέτος εἰς τὸν χορὸν ἦσαν μόνον περίπου 720. Τὰ ἔσοδα τοῦ χοροῦ τοῦ 66 ἦσαν 110.000 καὶ τοῦ τελευταίου ἦσαν 125.000 δρχ. Εἰς τὸν χορὸν δὲν συμπεριλαμβάνω καὶ τὸν λαγνόν. Τοῦτο δὲ παρ' ὅτι εἶχομεν φορολογίαν μεγαλυτέραν δηλ. κατὰ εισιτήριον 67 δρχ. ἐναντὶ τῶν 26. Τὸ κέρδος τοῦ περασμένου χοροῦ ἦτο 40.000, ἐνῶ τοῦ ἐφετινοῦ περὶ τὰς 110.000 δρχ. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ λαγνοῦ ἦσαν τότε 56.000, ἐνῶ ἐφέτος εἶναι 72.000 δρχ. Τὰ ἔσοδα δι' αὐτὸν ἦσαν 37.000 ἐναντὶ 44.000 δρχ. τοῦ τελευταίου. Δωρεῖα, εἰς τὸν προηγούμενον χορὸν 15.000 καὶ εἰς τὸν ἐφετινὸν 33.000. Τὸ περίσσευμα συνολικῶς εἶναι περίπου 200.000. Πλήρῃ ἐκκαθάρισιν δὲν ἔχομε ἀκόμη. Νομίζομε λοιπὸν ὅτι εἶχαμεν ἐπιτυχίαν. Ἐὰν ὑπάρξῃ καμμία ἐρώτησις ἐπὶ τῶν οικονομικῶν θεμάτων θὰ εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Ἐπανέρχεται, λοιπὸν, κ. συνάδελφοι, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν παράκλησιν, ὅπως ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐγκρίνῃ τὴν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν ἀπὸ 300 δρχ. εἰς 360 ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου.

Σ. Πρασιώτης. (Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως). Κύριοι Συνάδελφοι. Εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» ἔχουν δημοσιευθῆ τὰ πρακτικὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ 1967. Παρακαλῶ, ἐὰν τὰ ἐγκρίνετε, ὅπως προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῶν.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις διὰ χειροκροτημάτων ἐγκρίνει τὰ ἐν λόγῳ πρακτικὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ ἔτους 1967.

Ἐρχομαι ἤδη κατὰ πρώτον ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐρωτῶ : Ποῖοι θέλουν νὰ ὀμιλήσουν ; Δὲν βλέπω νὰ ἐγειρεται κανεὶς ἐπιμέμωτος ἐγκρίνεται ἡ λογοδοσία τοῦ Δ. Συμβουλίου. Προχωρῶ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς λογοδοσίας τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικὰ». Ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1968 καὶ ἐπὶ τῆς ὑποβολῆς πρὸς ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1969. Καμμία παρατήρησις ; Ἄρα ἐγκρίνονται. Ἡ συνέλευσις ἐγκρίνει διὰ χειροκροτημάτων.

Ἄγγελος Μαρανῆς. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριοι, πρέπει νὰ ἐγκριθῇ συγκεκριμένως ἡ αὐξήσις τῆς συνδρομῆς.

Σπ. Πρασιώτης. (Πρόεδρος Συνελεύσεως). Τὸ αἴτημα τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν εἶναι ὅπως ἡ συνδρομὴ τῶν μελῶν τῆς αὐξηθῇ κατὰ 5 δρχ. δηλ. εἰς δρχ. 30 μηνιαίως. Τοῦτο ἐγκρίνεται ; (Ἀκούονται διάφοροι φωναί). Ὅριστε, κύριε, εἰς τὸ βῆμα.

Ν. Μπούρας. Κύριε Ὑπουργέ, κ. Πρόεδρε, νομίζω ὅτι ἡ αὐξήσις τῶν 5 δρχ. δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βοηθήσῃ οικονομικῶς, ὥστε νὰ ἀνέλθῃ ἡ Ἐνωσις τῶν Χημικῶν εἰς τὴν στάθμην εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι μας ὀνειρευόμεθα. Δηλαδή κυρίως τὴν ἐπιστημονικὴν. Δὲν μπορούμε νὰ μιλάμε ὡς ἐπιστήμονες, ὅταν διὰ αὐξήσιν 5 δραχμῶν, δηλ. δι' ἓνα τέταρτον ἀπὸ τὰ καθημερινὰ τσιγάρα τοῦ καθενὸς τὸν μῆνα. Ἐγὼ νομίζω ὅτι τοῦλάχιστον πρέπει νὰ γίνῃ ἡ συνδρομὴ 40 δρχ. τὸ μῆνα δηλ. 480 ἔτησις καὶ ἐπὶ πλεόν προτείνω τὴν εἰσπραξίν διὰ παντὸς νομίμου μέσου τῶν καθυστερουμένων. Ἡ θέλωμε νὰ εἶμεθα εἰς τὸ ὕψος τὸ ὁποῖον δικαιούμεθα ἢ θὰ ξεακολουθήσωμεν νὰ μένωμεν εἰς τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον δυστυχῶς εὕρισκόμεθα σήμερον.

Σπ. Πρασιώτης. (Πρόεδρος Συνελεύσεως). Ἐχει κανεὶς παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ;

Ἄγγ. Δημητρίου. Κύριοι Συνάδελφοι, τινὲς ἐξ ὑμῶν ἴσως νὰ παραξενευθοῦν, διότι εἰς προηγουμένην Γεν. Συνέλευσιν εἶχον λάβει τὸν λόγον διὰ νὰ καταπολεμήσω τὴν ἀκαίριον τότε γενομένην, καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο, εἰσήγησιν αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς. Κύριοι, χαίρω ἰδιαιτέρως, διότι λαμβάνω τὸν λόγον μετὰ τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον, τὸν κ. Μπούραν, διὰ νὰ ἐπιστήσω καὶ ἐγὼ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς οὐσιαστικωτέρας αὐξήσεως τῶν συνδρομῶν. Ἡ διὰ τοῦ κ. Μπούρα αἰτηθεῖσα 15δραχμῶν αὐξήσις καθίσταται ἀναγκαία καὶ πρέπει πραγματικῶς νὰ τὴν ἐγκρίνωμεν ὑπὸ ὀρισμένως ὅμως τινὰς προϋποθέσεις. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ εἶναι ὀρθὸν εἰς τὸ διηκεῖς, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀπὸ μίαν μικροτέραν μερίδα ἐκ τοῦ συνόλου τῶν συναδέλφων, νὰ ἀναμείνῃ τὸ σύνολον τὰ οικονομικὰ μέσα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς Ἐνώσεως. Διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν 700 ἢ 900 μελῶν τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, εἶναι ταπεινῶς ἐν τάξει ἀποτελεῖ μικρὸν ποσοστὸν, μόνον τὸ 30 ἢ 35% τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως. Νομίζω συνεπῶς ὅτι τὸ σημερινὸν Δ.Σ., τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν μετρημένην ὑπόδειξιν τὴν ὁποίαν μᾶς ἔκαμε, προφανῶς ἔχει ἐξουσίαν τὰ θέματα, ἀλλὰ καὶ τὸ οἰονδήποτε μελλοντικόν, τὸ διαδεχθῆσόμενον αὐτό, πρέπει νὰ καταβάλῃ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τύχῃ καὶ ἐκ μέρους τῶν εκπροσώπων τῆς Πολιτείας κάθε δυνατῆς ἐπικουρίας, διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν ἀπὸ ὅλους τοὺς συναδέλφους, ἀφοῦ μάλιστα, κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν, τοῦτο εἶναι ὑποχρεωτικόν. Μόνον οὕτω θὰ λυθῇ τὸ θέμα. Διότι βραβίως, ἂν σήμερον, ἢ 15δραχμῶν αὐξήσις τῆς συνδρομῆς μπορεῖ νὰ κριθῇ ὅτι εἶναι ἡ ἐπιβεβλημένη καὶ θεωρεῖται μικρά, δὲν ξέρω ἐὰν ἡ ἴδια τακτικὴ μπορῆσῃ νὰ δικαιολογηθῇ καὶ νὰ εὐσταθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Τελικῶς προτείνω ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Μπούρα. Ὑπερθεματίζω, διότι ὄντως εἶναι πολλοσημῶριον τὸ 15δραχμῶν. Εἶναι ἓνα εισιτήριον εἰς ἓνα κινηματογράφον. Ἄλλὰ νὰ καταβληθῇ ὅμως κάθε προσπάθεια, καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐκ μέρους τῆς ἐπιπροτενοῦσης Πολιτείας, διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν, αὐτοῦ τοῦ μεγαλυτέρου, δυστυχῶς, ἀριθμοῦ τῶν συναδέλφων. (Χειροκροτήματα).

Στ. Ἀρβανίτης. Δὲν γεννᾶται θέμα, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἡ συνδρομὴ, ἀλλὰ προέχει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐτόνισεν ὁ κ. Δημητρίου. Πρέπει νὰ γίνῃ μεγάλη προσπάθεια διὰ νὰ πληρώσουν καὶ ὅσοι σήμερον δὲν πληρῶνουν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν σοβαρὸν ποσοστὸν. Ἄν δὲν ἀπατάωμαι, τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως εἶναι νομίζω 2500. Φρονῶ λοιπὸν, ὅτι διὰ τὸ παρὸν ἔτος πρέπει νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν προταθεῖσαν αὐξήσιν κατὰ 20% καὶ ἂν τυχόν τοῦτο δὲν ἐπαρκέσῃ, ἐδῶ εἶμεθα. Μετὰ ἓνα χρόνον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρξῃ καμμία προθυμία ἐκ μέρους τῶν ἄλλων συναδέλφων, νὰ ζητήσωμεν γενναιοτέραν αὐξήσιν. Διότι τῶρα τὰς 480 δρχ. δὲν θὰ μπορῶσιν πολλοὶ συνάδελφοι νὰ τὰς πληρῶσουν. Τὸ καλυτέρον εἶναι νὰ γίνῃ διὰ νόμου ὑποχρεωτικὴ ἡ καταβολὴ τῆς συνδρομῆς. Θεωρῶ ἀπότομον τὴν αὐξήσιν ἀπὸ 300 δρχ. εἰς 480.

Γ. Σταματάκης. (Ἀντιπρόεδρος Ε.Ε.Χ.) Κατεφύγαμεν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν, καὶ μᾶς ἐγνώρισε ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει, διότι στερεῖται διαθεσίμου χρόνου.

Ζ. Φόρογλου. Θὰ ἤθελα νὰ προτείνω λύσιν, ἡ ὁποία συνδυάζει τὴν ἀποδοχὴν τοῦ αἰτήματος τοῦ Δ.Σ. καὶ συγχρόνως παρέχει τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐνώσεως, τὴν ὁποίαν πρέπει ὀπωσδήποτε νὰ ἀποκτήσῃ, ὥστε νὰ ἔχῃ τὰ οικονομικὰ μέσα διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλάδου. Θὰ ἤθελα νὰ τὰ συνδυάσω μετὰ τὴν προοπτικὴν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ἐνωσις μὲ πρὸς μετασχηματισμὸν τῆς εἰς Χημικὸν Ἐπιμελητήριον. Ὑποθέτω ὅτι οὔτε με βᾶσιν τὰς 40 οὔτε με τὰς 50 δρχ. θὰ εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσῃ ἡ ἴδρυσις ἐνὸς Χημικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐὰν πράγματι ἔχωμεν αὐτὸν τὸν μετασχηματισμὸν, ὀπωσδήποτε πρέπει νὰ ὑπάρξουν ἀνάλογοι πόροι. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ αὐτὸ τὸ ὁποῖον καὶ ὁ κ. Τερμεντζής, ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως, εἶχε ὀνομάσει πλατφόρμα. Δὲν μπορούμε νὰ προχωρήσωμεν μετὰς 50 δρχ. τὸν μῆνα, τῶν 700 μελῶν, ὡς Ἐπιμελητήριον. Συνεπῶς, ἐπειδὴ βραβίως πιστεύω ὅτι τοῦλά-

χιστον μέσα εις τὸ 1969 θὰ πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ μετασχηματισμός, νὰ μὴ γίνῃ ἡμερον καμία αὐξησης συνδρομῆς. Παρὰ ἀλλήλως νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν, ὑποχρεωτικῶς δι' ὅλα τὰ μέλη, μίᾶ ἑκτακτος εἰσφορά 150 δρχ. διὰ τὸ ἔτος 1969. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ εἶναι δυνατὸν καὶ τὸ οἰκονομικὸν θέμα τῆς Ἐνώσεως διὰ τὸ 69 νὰ ἀντιμετωπισθῇ καὶ παραλλήλως νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλευθέραν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τῶν μελῶν διὰ τὸ μέλλον. Μὴν ξεχνᾶτε τὸ προηγούμενον τοῦ TEAX. Ἡυξήθησαν αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἡσφαλισμένων χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ οὐδεμία ἐνίσχυσις ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς. (Χειροκροτήματα).

Σπ. Πρασιώτης. (Πρόεδρος Συνελεύσεως). Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θεματός, θέλει κανεὶς νὰ ὁμιλήσῃ;

Ἄγγ. Μαρανῆς. Ἐπειδὴ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τῶν Συνταξιούχων παραπονοῦνται ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν πλέον νὰ καταβάλλουν, καίτοι κατὰ νόμον ὑποχρεοῦνται, τὴν συνδρομὴν των πρὸς τὴν Ἐνωσιν, ἐὰν εἶναι δυνατὸν, νὰ ληφθῇ ἀπόφασις περὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν, ὥστε νὰ θεωροῦνται ἐφ' ἑξῆς ὡς τιμητικὰ μέλη. Παρακαλῶ νὰ πάρετε σχετικὴν ἀπόφασιν. Ἡ τελευταία πρότασις τοῦ ἀξιότιμου συναδέλφου κ. Φόρογλου, πολὺ ἐνισχύει τὴν προσπάθειαν τὸν ὡσεὶ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν. Εἰς αὐτὸ ἔχομεν ἀσφαλῶς συνεπικουροὺν τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος ὄχι μᾶς τὰ εἶπε, ἀλλὰ μᾶς τὰ ἐδιάβασε σχετικῶς μὲ τὰς προθέσεις του. Σημαίνει ὅτι τὰ ἔχει πολὺ καλὰ μελετήσει καὶ ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἐνωσιν διὰ παντὸς τρόπον καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἀξίος συγχαρητηρίων. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θεμελιούται ἡ ἀποψις τοῦ κ. Φόρογλου. Διότι τότε, ὀρθῶς, θὰ εἶναι δυνατόν, πᾶς ὅστις εἶναι μέλος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἢ τοῦ Χημικοῦ Ἐπιμελητηρίου νὰ καταβάλῃ ὅ,τι ἔχει καθορισθῇ. Ἄλλη ἀποψις εἶναι, ὅπως συμβαίνει εἰς τὸ ἔξωτερικόν καὶ δι' εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν, διὰ τὰ διάφορα ἐπισημονικὰ σωματεία, ὡς εἶναι ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, νὰ μὴ περιορίζονται μόνον εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν μελῶν των ἀλλὰ νὰ βασίζονται ἐπίσης εἰς τὰς ἐνισχύσεις ὄλων τῶν βιομηχανιών. Αὐτὸ τὸ λέγω διὰ νὰ τὸ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργός, καθ' ἣν στιγμὴν λάβῃ ἀπόφασιν διὰ τὸ Ἐπιμελητήριον, ὥστε νὰ ἐξεύρῃ καὶ ἐκείθεν τοὺς πόρους. Τότε ἡ Ἐνωσις θὰ ἔχῃ τόσα χρήματα, ὥστε νὰ ἐλπίσουμε ὅτι ὄχι μόνον αὐτὴ ὡς ὀργανισμὸς ἀλλὰ ὁλόκληρος ὁ χημικὸς κόσμος, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐξύψωσιν καὶ τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ι. Κανδήλης. (Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ.) Κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι Συνάδελφοι. Βεβαίως ἡ πρότασις τοῦ κ. Μπούρα, τοῦ χημικοῦ μηχανικοῦ κ. Μπούρα καὶ ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς Ἐνώσεώς μας, παλαιῶν, ἐνθουσιώδους καὶ πάντοτε πιστοῦ συμπαραστάτου, μᾶς συγκινεῖ ἰδιαιτέρως. Ἀσφαλῶς, διὰ νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημά μας, θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν μέτρα τοιαῦτα. Μεγαλύτερα μὲτρα οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως ἔστω καὶ μόνον ἀπὸ τὰ πενιχρὰ οἰκονομικὰ μέσα τῶν χημικῶν. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ὠρισμένες ἀντιρρήσεις, ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σκέπτεται τὸ Δ. Σ. πάντοτε συντηρητικὰ, περιορίσθη εἰς πρότασιν μιᾶς μικρῆς αὐξήσεως 5 δραχμῶν μηνιαίως. Ἡ αὐξησης αὐτῆ, νομίζω, ὅτι πρέπει οὕτως ἢ ἄλλως νὰ γίνῃ δεκτὴ. Ὅπως πολὺ παραστατικὰ ἐλέχθη, πρόκειται διὰ τὸ 1/3 ἐνὸς πακέτου σιγάρων τὸν μῆνα. Καὶ δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει χημικὸς τοῦ ὁποῖου τὰ οἰκονομικὰ εἶναι τόσο περιορισμένα, ὥστε νὰ ἀδυνατῇ διὰ τὴν καταβολὴν. Βεβαίως τὰ ὅσα μᾶς εἶπε ὁ κ. Φόρογλου εἶναι ἐνδιαφέροντα, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι αὐτὴ ἢ ἐλαχίστη προτεινομένη αὐξησης, εἶναι κάτι τὸ ἀξίον συζήτησεως. Διὰ τὸ Χημικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ διὰ τὰ νομοθετικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ δώσωμεν τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας εἰς τὴν Ἐνωσιν, ἀσφαλῶς ὅλοι ἐνδιαφερόμεθα, ὅλοι ἐπιμένοντες ἐργαζόμεθα, τὰ ξέρετε, ἔστω καὶ ἐὰν ὑπῆρξαν δυστυχῶς μερικοὶ ἔχοντες ἀντίρρησης ἐν προκειμένῳ, συνάδελφοι ἐργαζόμενοι εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰ ἐργαστήρια, συνάδελφοι μὲ τοὺς ὁποῖους ἔχομεν κοινὰς ἐπιδιώξεις καὶ ἐπιτεύξεις, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι δύνανται νὰ διαχωρίσων καὶ νὰ μονοπωλήσων ὠρισμένους τομεῖς τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ οἱ ὁποῖοι ὀργίζονται διὰ τὸ μελετώμενον Ἐπιμελητήριον. Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Ἐλπίζομεν κατόπιν τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅτι τὰ νομοθετικὰ μέτρα θὰ γίνων γρήγορα πραγματικότης

μὲ ἐπακόλουθον τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν. Ἐν τῷ μεταξύ παρακαλῶ ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ Δ. Σ. διὰ τὴν αὐξησης των 5 δραχμῶν.

Ἐρχομαι τώρα εἰς τὸ ἄλλο θέμα τῆς ἑκτάκτου εἰσφορᾶς Βεβαίως ἐπανειλημμένως ἔχουν γίνῃ τέτοιοι ἔρανοι, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν ἑκτάκτους ἐνισχύσεις, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ χοροῦ. Δὲν μποροῦν ὁμως νὰ γίνωνται συνεχῶς καὶ μάλιστα ἐκ μέρους τῶν ἰδίων προσώπων. Διότι τὰ ἴδια πρόσωπα συνεχῶς ἐπιβαρύνουμε. Ὑπῆρξε πρὸ καιροῦ ὠρισμένη πρότασις τοῦ κ. Παπουτσάνη, τὴν ὁποῖαν ἴσως δὲν ἐπροσέξατε. Τῆς ἐθελουσίας καταβολῆς ἀντὶ 30 δραχμῶν κατὰ μῆνα δραχμ. 100. Ὑπάρχουν πολὺ συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ δώσωμεν αὐτὰς τὰς 100 τὸν μῆνα. Ἐγὼ ξέρω ὅτι δὲν ὑπάρχουν πλέον συνάδελφοι, ποὺ δὲν ἔχουν π.χ. αὐτοκίνητον, ἴσως ἐκτὸς ἀπὸ μὲνα. Ἄν περιορίσων κατὰ μερικὰ χιλιόμετρα τὸ μῆνα τὰς διαδρομὰς των θὰ μπορούσαν ἄριστα νὰ δύνουν αὐτὸ τὸ 100ρικο. Λοιπὸν, ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν, καὶ εἶναι πολλοί, ἄς κάνουν αὐτὴν τὴν χειρονομίαν χωρὶς διαπραχῆν τῆς μονίμου τακτικῆς συνδρομῆς τῆς νομοθετημένης σήμερον, τῶν 30 δραχμῶν.

Θὰ μπορούσε ἄριστα νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα αὐτὸ, ἔνα εἶδος ἐθελοντικῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως, ἑκτάκτου ὅπως εἶπε ὁ κ. Φόρογλου. Εὐρίσκεται περίπου τοῦτο εἰς τὸ ἴδιο πνεῦμα. Αὐτὸ δὲ νὰ τὸ καθιερώσωμεν μονίμως καὶ ἀσχέτως ἄλλων ἑκτάκτων ἐνισχύσεων. Διότι ὑπάρχουν ἄλλοι, ὅπως ὁ κ. Μπούρας λ.χ., ὁ ὁποῖος κάθε λίγο μᾶς στέλνει χιλιάδας εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου μας.

Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς μὴ καταβολῆς τῆς συνδρομῆς παρὰ τῶν συνταξιούχων χημικῶν, ἀσφαλῶς τοῦτο δι' ἡμᾶς εἶναι δεκτόν. Νόμιμον ὁμως δὲν εἶναι καὶ δὲν ξέρω ἂν μὲ μίαν ἀπλήν ἀπόφασιν Γεν. Συνελεύσεως μπορῇ τοῦτο νὰ καθιερωθῇ, ὥστε νὰ παύσωμεν οἱ σεβαστοὶ συνάδελφοι, οἱ ἐξεληθόντες τοῦ ἐπαγγέλματος, νὰ μετέχουν καὶ νὰ καταβάλλουν τὴν συνδρομὴ των. Φυσικὰ ὅσοι θέλουν, διότι ὑπάρχουν καὶ ὠρισμένοι οἱ ὁποῖοι προθύμως τὴν καταβάλουν. Ὑπάρχουν μάλιστα καὶ ὠρισμένοι ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι δίδουν καὶ δωρεὰς ἀκόμη εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἑράνου ὁ ὁποῖος ἐγένετο. Φυσικὰ ἐὰν δὲν καταβάλουν συνδρομὴν, θὰ εἶναι δύσκολον νὰ παίρνωμεν τὸ περιοδικόν καὶ ἐπίσης νὰ μετέχουν τῶν Συνελεύσεων καὶ νὰ εἶναι ἐκλόγιμοι καὶ ἐκλέγοντες. Δι' αὐτὸ, τὸ μέτρον τοῦτο πρέπει νὰ θεωρηθῇ προαιρετικόν, δι' ἐκείνους μόνον οἱ ὁποῖοι θὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν θέλουν νὰ καταβάλλουν. Ἐμεῖς εὐχαρίστως θὰ δεχθοῦμε τὴν πρότασιν, ἐὰν μπορῇ νὰ θεωρηθῇ νόμιμος, ἔστω καὶ δι' ἀπλῆς ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεώς μας. Ὡς Δ.Σ. φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ γίνων ἀποδεκτὰ: Πρῶτον ἡ συνδρομὴ τῶν 30 δρχ. μηνιαίως ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου καὶ ἐπ' αὐτοῦ, νομίζω, δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησις. Δεύτερον, ὅσοι θέλουν, εἴτε δι' ἑκτάκτων εἰσφορῶν εἴτε δι' αὐτῆς τῆς δηλώσεως εἰς τὸν πίνακα τῶν 100 δρχ. μηνιαίως συνδρομῆς θὰ ἐγγραφοῦμεν, ὥστε νὰ μᾶς βοηθήσωμεν. Αὐτὰ δὲ ἐν ἀναμονῇ τῶν γενικωτέρων μέτρων, ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἐλπίζομεν, διὰ τοῦ Χημικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῆς κωδικοποιημένης νομοθεσίας. Χάρις εἰς τὴν τόσον πρόθυμον καὶ πάντοτε μεγάλην βοήθειαν τοῦ ὑπουργοῦ μας κ. Κ. Κυπραίου, θὰ μπορέσωμεν, ἐλπίζομεν, νὰ τακτοποιηθοῦν συντόμως, ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ἄλλωστε λεπτὰ χρειάζομεθα πολλὰ, ὄχι γιὰ νὰ τὰ σπαταλῶμεν ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμφανισθῶμεν. Πρέπει νὰ ἐμφανισθῶμεθα. Ἀκόμη καὶ ὁ χορὸς, ὁ ὁποῖος τόσῃ ἐπιτυχίαν εἶχε καὶ μᾶς ἔδωσε 200.000, προσωπικῶς δὲν θὰ ἤθελα νὰ γίνετα ἀπὸ τὴν Ε.Ε.Χ. Δὲν μοῦ ἀρέσει ἕνα ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον, ἕνας Ὄργανισμὸς Δημοσίου Δικαίου, νὰ καταφεύγῃ σ' αὐτὸ τὸ μέσον διὰ νὰ ἐξασφαλίῃ αὐτὰς τὰς 200.000. Ἀλλὰ ἄνευ αὐτοῦ, ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, πρέπει νὰ κλείσωμε τὴν Ἐνωσιν. Ἐὰν θὰ πρέπη νὰ γίνετα ὁ χορὸς, νὰ γίνετα κατ' ἄλλον τρόπον, ἀλλὰ νὰ μὴ ἐμφανίζεται ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν ἀπ' εὐθείας. (Χειροκροτήματα).

Ἄγγ. Μαρανῆς. Κύριε Πρόεδρε. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχετε δίκαιον. Διότι ἀκόμη καὶ ὁ Δήμος Ἀθηναίων δίδει χορὸν.

Ι. Κανδήλης. Ἡ προσωπικὴ μου γνώμη εἶναι αὐτῆ. Ἄλλωστε καὶ δὲν προτείνω νὰ τὸν σταματήσωμεν τελείως. Θέλω ἀπλῶς ἀλλαγὴν φορέως. Εἶδον ἄλλωστε καὶ σᾶς, κ. Πρόεδρε, μὲ πόσον ἐνδιαφέρον μετέγετε πάντοτε τοῦ χοροῦ, παρὰ τὴν ἡλικίαν σας, καὶ πολλοὺς ἄλλους, ὥστε καταλά-

βαίνουν ότι είναι γενικωτέρα επιθυμία ή πραγματοποίησις κατ' έτος του χοροῦ μας.

Αγγ. Μαρανής. (Δὲν ἀκούεται καλῶς. Ὁμιλεῖ διὰ τὴν μειωμένην συνδρομὴν τῶν συνταξιοῦχων χημικῶν πρὸς τὴν Ε.Ε.Χ.).

Παν. Παπαγεωργίου. Ἔχω ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ θέματος μίαν σύστασιν νὰ κάμω, μᾶλλον μίαν πρότασιν. Ὅσας αὐξήσεις μισθολογικὰς ἔχομεν πάρει, τὰς οφείλομεν εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑνώσεως καὶ μάλιστα τῶν ἐκάστοτε Διοικ. Συμβουλίων. Κάνω λοιπὸν τὴν πρότασιν τὴν πρώτην αὐξήσιν τὴν ὅποιαν θὰ παίρνωμεν, ἐνὸς μηνός, νὰ τὴν δίδωμεν εἰς τὴν Ε.Ε.Χ. Αὐτὸ γίνεται σὲ πολλὰ Συμβούλια καὶ σὲ πολλοὺς Συλλόγους. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι δὲν θὰ μᾶς κατοφανεῖ νὰ δώσωμεν τὴν πρώτην αὐξήσιν, εἴτε 500 εἶναι εἴτε 1000 δραχμὲς εἰς τὴν Ἑνωσιν.

Β. Τσατσαρώνης. (Ταμίας τῆς Ἑνώσεως). Κύριοι Συνάδελφοι, ἔχω τὴν τύχην νὰ εἶμαι Ταμίας καὶ τοῦ Π.Σ.Χ.Β. Θέλω λοιπὸν νὰ γνωρίσω, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν αὐξήσιν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ἡ ὅποια ἤτο τὸ πενήκτον ποσοστὸν τοῦ 8%, δι' ἔγκυκλιον μᾶς ἐζητήσαμε ἀπὸ τὰ μέλη ὅπως μᾶς δώσουν τὴν πρώτην πρόσθετον αὐτὴν αὐξήσιν τῶν 100 ἔστω δραχμῶν. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν μᾶς μόνον τέσσαρες ἀνέβασαν τὸ ποσὸν τῶν 100 δρχ. Αὐτὸ ἦτο τὸ ἀποτελεσμα.

Σπ. Πρασιώτης. (Πρόεδρος Συνελεύσεως). Ἐρωτᾷ ποίαν τελικῶς ἀπόφασιν παίρνει ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς. κατὰ 5 δραχμὰς. Ἡ Συνέλευσις ἀπαντᾷ ὁμοφώνως διὰ χειροκροτημάτων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου, τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως θεωροῦνται ἐπιληρωθέντα.

Ζ. Φόρογλου. Θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω ἐν θέμα, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὸν πλουτισμὸν αὐτῆς. Ἀναγράφετε, καὶ δικαίως, ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχαν ἔσοδα ἐκ τῆς τελευταίας χοροεσπερίδος, ἡ δαπάνη, ἡ ὅποια εἶναι σημαντικὴ, διὰ τὴν συνέχισιν τῶν περιοδικῶν καὶ τὴν ἀγορὰν τῶν συγγραμμάτων, τὰ ὅποια λαμβάνετε, θὰ ἦτο προβληματικὴ. Νομίζω, καὶ θέλω νὰ κάνω μίαν πρότασιν, σχετικῶς μὲ τὸ θέμα αὐτὸ τῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης. Ἐπειδὴ τὰ δημοσιεύματα εἰς τὸν παγκόσμιον τύπον αὐξάνουσι καθημερινῶς κατὰ πολὺ καὶ εἶναι πολὺ δύσκολον εἰς μίαν Ἑνωσιν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ δι' ἓνα δημόσιον ὄργανισμὸν νὰ εἶναι πάντοτε ἐνήμερος αὐτῶν, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς ὕψος, τὰ ὅποια δὲν ἠμποροῦμε νὰ ἀντιμετωπίσωμε εἰς τὴν Ἑνωσιν, προτείνω νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ εἰσηγηθῇ σχεδιασμὸν πρὸς πλουτισμὸν τῶν χημικῶν περιοδικῶν ἐπὶ ἄλλης ὑγιούς βάσεως. Συγκεκριμένως, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν πολλὰ ἰδρύματα, τὰ ὅποια διαθέτουν βιβλιοθηκῆς καὶ ἐρευνητικὰ ἴνστιτούτα. Νὰ ὀρισθῇ εἰς ἓνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ποῖα κύρια συγγράμματα καὶ περιοδικὰ θὰ πρέπει νὰ παρακολουθῆ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εἶναι δυνατόν, μὲ ἓνα σύστημα παροχῆς φωτοαντιγράφων καὶ ἐνημερώσεως εἰς οἰονδήποτε ἐνδιαφερόμενον, νὰ ἔχωμεν καλύτεραν παρακολούθησιν καὶ πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν. Τὰ οἰκονομικὰ μέσα μᾶς δὲν θὰ διασπαθίζονται οὕτω διὰ νὰ παίρνωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 10 ἢ ἴσως καὶ 15 βιβλιοθηκὰ τὸ ἴδιον περιοδικόν. Εἶναι εἰς ὄλους γνωστὸν ὅτι πολλὰς φορές παίρνωμε ἓνα ξένον περιοδικόν καὶ τὸ φυλλομετροῦμεν χωρὶς νὰ βρισκώμεν κανένα ἄρθρον τὸ ὅποιον εἰδικῶς νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ. Ἐπίσης θὰ ἤθελα νὰ εἰπῶ ὀλίγας λέξεις δι' αὐτὸ τὸ δυσάρεστον θέμα, τὸ ὅποιον μὲ τὴν λεπτότητα ἀνέφερε τὸ Δ.Σ. Τὸ θέμα τῶν διαφορῶν μὲ τοὺς ἐπίσης συναδέλφους ἀποφοίτους τῶν Πολυτεχνικῶν Σχολῶν. Εἶναι γεγονός καὶ θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀναφέρῃ κανεὶς, ὅτι μεγάλας καὶ σύγχρονες βιομηχανίαι δὲν διστάζουν νὰ ἀναθέσωσι καθήκοντα παραγωγῆς ἀλλὰ καὶ νὰ τοποθετήσωσι εἰς τὰς κορυφὰς τῆς πυραμίδος τῶν, ἀποφοίτους Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, μάλιστα καὶ ἐπιχειρήσεις οἱ ὅποιαι δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὅτι ἔχουν ἀνάγκην μόνον τῆς ἀναλυτικῆς πείρας, αἵτινες ἔχουν συμπαραστάτας τῶν καὶ ξένους κολοσσούς παγκοσμίου φήμης. Ἐν τούτοις εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν ἤδη νομοθετικαὶ ρυθμίσεις, οἱ ὅποιαι εἶναι εἰς βάρος τῶν χημικῶν πανεπιστημιακῆς προελεύσεως. Περὶ αὐτοῦ ὑπάρχουν τὰ ἐξῆς στοιχεῖα. Ἡ περίφημος ὑπόθεσις

τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἡ περίφημος νομοθέτησις τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου τῶν δραχ. 10.000, διὰ τοὺς προερχομένους ἐκ Πανεπιστημιακῶν σχολῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμοιβὰς τῶν, ὄχι βεβαίως τὰς τακτικὰς μηνιαίας, ἀλλὰ τοιαύτας ὡς εἶναι αἱ ἀποζημιώσεις διὰ δῶρα κλπ. Αὐτὰ αἱ νομοθετικαὶ ρυθμίσεις δὲν ἰσχύουν διὰ τοὺς ἀποφοίτους τῶν Πολυτεχνικῶν σχολῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ θέματα τῆς φαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Ἐνῶ ὁ ὄγκος τῶν χημικῶν πανεπιστημιακῆς προελεύσεως ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται τὴν κατωτάτης στάθμης, ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυπηρητήσεως περιθάλψιν τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, οἱ τῶν πολυτεχνικῶν σχολῶν κατάρθρωσαν νὰ ὑπαχθοῦν εἰς ἓνα Ὄργανισμὸν ὁ ὁποῖος τοὺς παρέχῃ ὅπως ἰδιαιτέρως μορφῆς φαρμακευτικῆν καὶ νοσοκομειακῆν περιθάλψιν, ἡ ὅποια ἀρμόζει εἰς ἓνα ἀπόφοιτον ἀνωτάτης σχολῆς. Καὶ τέλος τὸ θέμα τῆς συνταξιοδοτήσεως. Οἱ χημικοὶ πανεπιστημονικῆς προελεύσεως ὑποχρεοῦνται ἐκ τοῦ νόμου νὰ δέχονται τὰς 2.800 δρχ., ἡ δὲν ξέρω πόσαι εἶναι, αἱ τῆς συνταξιοδοτήσεώς του, ὅταν ἀπέρχονται ὑστερα ἀπὸ 35 χρόνια ἐργασίας, ἐνῶ οἱ ἀπόφοιτοι πολυτεχνικῶν σχολῶν ἀνήκουν εἰς Ὄργανισμὸν Συνταξιοδοτήσεως ὁ ὁποῖος ἐπιδίδκει, μακρὰν πλέον τῶν πάσης ἄλλης κατηγορίας ἡσφαλισμένους, τὴν δημιουργίαν νέων συνθηκῶν συνταξιοδοτήσεως. Τὴν παροχὴν προληπτικῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως ἡ ὅποια ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς χημικοὺς, τοὺς ἀπασχολουμένους εἰς τὸσον ἀνθυγιεινὰς ἐργασίας, εἶναι θεμιτὴ καὶ ἐπιβεβλημένη. Νομίζω ὅτι ἐφ' ὅσον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ. Ἐργασίας ἔχει καθορισθῇ ἡ ἰδιομορφία τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ καὶ ἀνεγνωρίσθῃ ὁ ὅρος τοῦ ἀνθυγιεινοῦ, τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίσῃ ἓνας ἀσφαλιστικὸς ὄργανισμὸς παρέχων ἱατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περιθάλψιν, θὰ πρέπει νὰ εἶναι καθιέρωσις τῆς προληπτικῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως.

Στ. Κώνστας. (Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Χ.). Ἐπὶ τῶν δύο θεμάτων τὰ ὅποια ἐθίξεν ὁ κ. Φόρογλου, δηλ. τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς ἀσφαλίσεως, θὰ ἤθελα νὰ εἰπῶ τὰ ἐξῆς: Διὰ τὴν βιβλιοθήκην ἡ συνολικὴ δαπάνη διὰ τὰ περιοδικὰ, διὰ συνδρομὰς τὰς ὁποίας πληρώνωμεν εἰς ἡμῆς καὶ περὶ τὰς 80.000 δρχ. πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐξ αὐτοῦ εἶναι διὰ τὰ Chemical Abstracts. Χωρὶς αὐτὰ δὲν νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ βιβλιοθήκη. Πέραν τούτου, γίνεται μίαν προσπάθεια, ἐπὶ ἐθνικῆς βάσεως ὡς εἶποῦμε, συνεργασίας τῶν βιβλιοθηκῶν, ἡ ὅποια ξεκίνησε ἀπὸ τὸ ἴδρυμα Δοξιάδη. Γίνεται καταγραφή τῶν περιοδικῶν τὰ ὅποια παίρνωμεν αἱ βιβλιοθηκαὶ ὅλης τῆς χώρας καὶ ἔχομεν δηλώσει ὅτι θὰ συμμετάσχουμε καὶ ἡμεῖς καὶ θὰ συνεργασθῶμεν. Καὶ ὅταν ξεκαθαρίσωμε, ὅταν γίνῃ ἡ κατάστασις, τότε μποροῦμε νὰ ἐξετάσωμε ἂν ὠρισμένα περιοδικὰ πρέπει νὰ τὰ παίρνωμεν ἢ ὄχι. Πάντως καὶ τώρα ἔχομε κάνει ἐπιανελημένους ἐλέγχους. Ἐχομεν κάνει προσπάθειαι πολλὰ περιοδικὰ νὰ τὰ παίρνωμε ἐπ' ἀνταλλαγῇ καὶ ὄχι πληρώνοντας τὴν συνδρομὴν. Αὐτὸ σὲ μερικὰ εἶναι δυνατόν, σὲ ἄλλα, τὰ ὅποια εἶναι ἐμπορικῆς φύσεως, δὲν εἶναι δυνατόν. Κάνομεν ὅ,τι μποροῦμε διὰ νὰ πλουτίσωμε τὴν βιβλιοθήκην ὄχι μόνον διὰ περιοδικῶν ἀλλὰ καὶ διὰ συγγραμμάτων. Διὰ τὸ τελευταῖον ἔχομεν δυσκολίας. Θὰ τὸ ἐξετάσωμε μὲ τὸ νέο πρίσμα, τῆς οἰκονομικῆς ἀποδόσεως τοῦ χοροῦ. Θὰ ἰδοῦμε ἡ ἐπιτροπὴ τῆς βιβλιοθήκης τί εἰσηγήσεις θὰ κἀνῃ ἐπ' αὐτοῦ. Διότι πιστεύομεν ὅτι ὑστεροῦμεν κατὰ πολὺ εἰς συγγράμματα.

Διὰ τὸ θέμα τῆς ἀσφαλίσεως θὰ ἤθελα νὰ εἰπῶ ὅτι τὸ Δ.Σ. ἔχει κάνει τὰς ἐνεργείας αὐτὰς τὰς ὁποίας ἐζήτησε καὶ ὁ κ. Φόρογλου. Ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν πλευρὰν ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὅλον τὸ θέμα εὑρίσκειται ὑπὸ μελέτην διὰ νὰ γίνῃ ἀναδιοργάνωσις ἐπὶ εὐρυτέρας βάσεως, εἰς τὴν ὅποιαν θὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Ἑνωσις. Πιστεύομεν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι εὐνοϊκὰ. Ἐλπίζω πάντως ὅτι θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀδικία, ἡ ὅποια ὑφίσταται ἡμερον καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν μέτρων τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς μίαν πολὺ καλύτεραν στάθμην, ἐκείνην ἡ ὅποια ἀρμόζει εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ἀρμόζει εἰς τὰς σπουδὰς καὶ εἰς τὸ ἔργον ποῦ ἀποδίδει ὁ χημικός. (Χειροκροτήματα).

Ι. Κανδήλης. (Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ.). Δύο λόγια ἤθελα νὰ εἰπῶ σχετικῶς μὲ τὴν βιβλιοθήκην. Βεβαίως αὐτὸ τὸ ὅποιον

ἐπρότεινε ὁ κ. Φόρογλου, τοῦ συντονισμοῦ ἃς εἶποῦμε τῶν βιβλιοθηκῶν, διὰ τὴν μὴ ἀγορὰν τῶν αὐτῶν περιοδικῶν ἀπὸ πολλὰς βιβλιοθηκᾶς δύναται κατὰ κάποιον τρόπον νὰ τεθῆ εἰς ἕν ἑνιαῖον πρόγραμμα. Ἴσως φαίνεται σήμερον ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι ἡ δαπάνη αὐτή, τὴν ὅποιαν καταβάλλει ἡ Ἐνωσις διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς, εἶναι πλεονασμός. Μία πολυτέλεια. Δὲν γνωρίζουν ὅμως οἱ κ. συνάδελφοι, καὶ μ' αὐτὸ θέλω νὰ δηλώσω, μὲ πόση συμπάθεια τὸ Δ.Σ. βλέπει ὅτι καθ' ἑκάστην προσέρχονται πρὸς μελέτην 5 καὶ πολλακίς 10 φοιτηταὶ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου, ἰδίως μάλιστα τοῦ Πολυτεχνείου, εἰς τὴν Βιβλιοθήκην μας, ὅλας τὰς ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας εἶναι ἀνοικτὴ. Ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι τὰ παιδιά αὐτὰ βρίσκουν ἐδῶ μίαν φιλόξενον στέγην. Βρίσκουν εὐκολη, πάντοτε ἀνοικτὴ καὶ σὲ θέση κεντρικῆ τὴν πόρτα τῆς Ε.Ε.Χ. διότι δὲν τοὺς εἶναι εὐκολόν νὰ τρέχουνε οὔτε εἰς τὸν Δημόκριτον—αὐτοὶ ἀκόμη δὲν ἀπέκτησαν αὐτοκίνητο, οἱ συνάδελφοι εὐτυχῶς ἔχουν διὰ νὰ μελετοῦν εἰς τὴν πλήρη καὶ τεραστίαν πράγματι βιβλιοθήκην τὴν ὅποιαν ἔχει τὸ Ἴδρυμα τοῦτο. Οὔτε ἐπίσης εἰς τὰ Πανεπιστημιακὰ Ἰδρύματα ὅπου θὰ πρέπη προηγουμένως νὰ ἰδοῦν τὸν βοηθόν, τὸν ἐπιμελητὴν, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὸ βιβλίον τὸ ὅποιον θέλουν. Καὶ νὰ τοὺς εἴπῃ δὲν μπορεῖτε σήμερον ἔλατε αὐρίον. Δυστυχῶς δὲν εἶναι εὐκολόν οὔτε ἐκεῖ νὰ μελετήσουν οὔτε εἰς τὰς ἄλλας βιβλιοθήκας. Ἔτσι λοιπὸν, αὐτὰ τὰ περιοδικὰ, τὰ βασικά, τὰ ὅποια παῖρνονμεν ἡμεῖς, ἀπεδείχθησαν πολύτιμα καὶ πρέπει νὰ συνεχισθῆ ἢ ὑπάρχουσα βιβλιοθήκη καὶ νὰ μὴ νεκρωθῆ. Διότι ἂν τὰ σταματήσουμε καὶ αὐτὰ, τότε πρέπει νὰ τὴν κλείσωμεν. Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον, μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, κάνω ἐκκλησίαν ἀφοῦ ἐγενικεύθη ἡ συζήτησις διὰ τὴν βιβλιοθήκην μας, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔλεχθη καὶ ἐγράφη πολλακίς. Ἴσως δὲν τὸ πρόσεξαν οἱ συνάδελφοι. Νὰ ἐξελιχθῆ, ἐκτὸς τῶν ξένων περιοδικῶν, τῶν βασικῶν, τῶν τόσο ἀναγκασιῶν, καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν βασικῶν, ἀφοῦ αὐτῶν ἢ σπουδάζουσα τὴν χημείαν νεολαία ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην, νὰ ἐξελιχθῆ εἰς ἑλληνικὴν γενικὴν χημικὴν Βιβλιοθήκην. Δηλαδή νὰ μὴ ὑπάρῃ ἑλληνικὸν βιβλίον τὸ, ὅποῖον ἐκδίδεται ἀπὸ συναδέλφους ἢ ἄλλους ἐπιστήμονας, σχετιζόμενον μὲ τὴν χημείαν ἢ τὰς ἐφαρμογὰς τῆς, οὔτε αἱ μελέται αἱ κυκλοφοροῦσαι εἰς φυλλάδια, τὰ ὅποια νὰ μὴ ἔρχονται ἐδῶ κατὰ οἰονδήποτε τρόπον, εἴτε ἐθελοντικῶς εἴτε ἴσως ὑποχρεωτικῶς. Διότι αὐτὰ δὲν εὐρίσκονται εὐκόλως εἰς ἄλλας βιβλιοθήκας. Ὅσα καταστῆ πολῦτιμος αὐτὴ ἡ βιβλιοθήκη, ἢ ὅποια ἤδη ἔχει ἀρκετὰ πλουτισθῆ, ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν συγκεκριμένον τομέα, χάρις εἰς τὰς δωρεὰς τῶν συναδέλφων, ἔαν καταστῆ ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς πλήρης. Τοῦτο θὰ ἔχη καὶ ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον. Ὑπάρχουν βεβαίως ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦμεν μὲ τὴν ὑψηλότερη στάθμην τῆς ἐπιστήμης, πολλὰς φορὰς εὐρίσκουν τὰς ἑλληνικὰς προσπάθειάς ὄχι τόσο ἀναλόγως τῶν ξένων ἐρευνητῶν καὶ συγγραφέων. Ἡμεῖς ὅμως μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ ἔχωμεν ὅλην τὴν κίνησιν τῶν χημικῶν μας, ὅποια καὶ ἔαν εἶναι. Διότι θὰ εἶναι πολὺ ὠραῖον νὰρχεται κανεῖς ἐδῶ καὶ νὰ βλέπῃ κάθε χημικὸς τὸ τί προσέφερε. Τί προσεπάθησε ἔστω νὰ προσφέρῃ. Αὐτὰ ἤθελα νὰ εἴπῳ. Πρῶτον ὅτι τὰ περιοδικὰ πρέπει νὰ συνεχισθοῦν. Ἡ βιβλιοθήκη νὰ συνεχισθῆ τὸ ἔργον τῆς. Δεύτερον ὅλοι νὰ κάνωμεν αὐτὴν τὴν ἐξόρμησιν καὶ τὴν προσπάθειαν, μὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γνωστούς μας, ὥστε νὰ ἀποκτήσωμεν ὅλην τὴν ἑλληνικὴν συγγραφικὴν παραγωγὴν καὶ τὴν παλαιάν, διὰ ἱστορικοὺς λόγους, καὶ τὴν σύγχρονον. (Χειροκροτήματα).

Ἐρν. Τοῦλ. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος τῆς ἐνισχύσεως τῆς βιβλιοθήκης, ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἕλληνας χημικούς, θέλω νὰ ἀναφέρω μίαν νομοθετικὴν ρύθμισιν, ἢ μάλλον ὑποχρέωσιν, ἢ ὅποια ὑπῆρχε δι' ὅλους τοὺς διδάκτορας τῆς χημείας—ὄχι μόνον τῆς χημείας ἀλλὰ ὅλων τῶν ἐπιστημῶν—εἰς τὴν Γερμανίαν, ἧτις εἶχεν ἐπιβληθῆ ἀπὸ τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν. Κάθε ἕνας ὅστις ὑπέβαλε διδακτορικὴν ἔργασίαν εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν τυπώσῃ εἰς 500 ἀντίτυπα, ἂν ἤθελε καὶ ἰδιωτικῶς νὰ κρατήσῃ εἰς αὐτῶν ἴσως καὶ παραπάνω, ἀλλὰ ὅπωςδήποτε 500, διότι αὐτὰ παρεχωροῦντο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ διενέμοντο εἰς ὅλα τὰ σχετικὰ ἰδρύματα δωρεάν. Εἰς ὅλας τὰς μεγάλας βιβλιοθήκας τῆς Γερμανίας. Λοιπὸν νομίζω ὅτι κάποια τέτοια νομοθετικὴ ρύθμισις θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ, ὥστε τοῦλάχιστον αἱ διδακτορικαὶ ἐργασίαι νὰ φθάσουν ἕως ἐδῶ.

Αὐγ. Πλάτων. Ἐσοχώτατε κ. Ὑπουργέ, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, Μὲ ἐκπληξίν εἶδον εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας συμφώνως μὲ τὴν ὅποιαν τὴν Βιοχημείαν πρέπει νὰ τὴν ἐξασκοῦν μόνον οἱ ἀπόφοιτοι τῆς ἱατρικῆς. Αὐτὸ σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου δὲν ἔγινε, οὔτε εἶναι ἀρμόδια τὰ δικαστήρια καὶ οἱ δικηγόροι νὰ κρίνουν ἂν τὰς χημικὰς ἀναλύσεις ἢ τὰς βιοχημικὰς ἀναλύσεις πρέπει νὰ τὰς κάνουν οἱ ἱατροὶ ἢ οἱ βιοχημικοὶ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅλα τὰ βιοχημικὰ ἐργαστήρια κινοῦνται ἀπὸ τοὺς βιοχημικούς. Ὅτι διδάσκεται ἡ βιοχημεία ἐδῶ ἀπὸ βιοχημικούς, ὅτι ἔχουμε κορυφαίους βιοχημικούς, ὅπως τὸν κ. Παναγόπουλο, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους τοῦ κόσμου καὶ ἔχει βγάλει μαθητὰς ὑψηλῆς καὶ καθηγητὰς Πανεπιστημίου. Ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτῶν σὰς ἀναφέρω ὅτι μόνον διὰ τὴν ἔρευναν τῶν πυρηνικῶν λευκωμάτων ἢ τῶν νουκλεϊνικῶν ὀξέων, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τῶν προβλημάτων τοῦ καρκίνου, τῶν χρονίων ἀσθενειῶν καὶ ἀκόμα τῆς θεωρουμένης ἐπίσης ὡς ἀσθενείας, τῆς ἀσθενείας τοῦ γήρατος, ὅτι δι' ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα ἐργάζονται ἑκατὸ χιλιάδες βιοχημικοὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς βιοχημικοὶ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσχοληθοῦν ἱατροὶ. Οἱ ἱατροὶ ἀπλῶς ἔχουν τὸ ἱατρικὸν μέρος καὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ τοὺς βιοχημικούς συντείνουν εἰς τὴν πρόδον τῶν βιοχημικῶν αὐτῶν θεμάτων. Ἐπομένως εἶναι ἀκατανόητον νὰ θεσπίζονται καὶ νὰ λαμβάνονται ἀποφάσεις, ὅτι διὰ τὴν βιοχημείαν ἀρμόδιοι εἶναι μόνον οἱ ἀπόφοιτοι τῆς ἱατρικῆς καὶ ὄχι βιοχημικοὶ. Βεβαίως χρειάζεται κάποια ἰδιαίτερα ἐκπαίδευσις. Μία ἰδιαίτερα ἐξάσκηση. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι δυνατόν ποτέ, οἱ ἀπόφοιτοι τῆς ἱατρικῆς σχολῆς καὶ εἶναι ἀρμοδιώτεροι διὰ τὴν βιοχημείαν τῶν βιοχημικῶν. Φαντάζομαι ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ἐρήμην τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καθὼς καὶ τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν Βιολόγων. Ἐλπίζω νὰ ληφθῆ ἔμερινα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διότι εἶναι σοβαρὰτα καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ διὰ τοὺς βιοχημικούς. (Χειροκροτήματα).

Ι. Κανδήλης. (Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ.). Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἀνεφέραμεν καὶ εἰς τὴν λογοδοσίαν. Ὅτι παρακολουθεῖται καὶ μᾶς κινεῖ τὸ ἀμεσώτατον καὶ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, ὡς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως. Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως, ὀφείλομεν νὰ διευκρινήσωμεν ὅτι ἦτο καθαρῶς νομικοῦ περιεχομένου. Διότι φυσικὰ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀκόμη κατοχύρωσις τῆς ἐιδικότητος αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ βιοχημικοῦ, φυσικὸν ἦτο τὸ Δικαστήριον νὰ βγάλῃ μίαν ἀπόφασιν καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι, κύριοι, δὲν ὑπάρχει νόμος ὁ ὁποῖος σᾶς καλύπτει. Πρόκειται δηλ. περὶ καθαρῶς νομικοῦ θέματος καὶ ὄχι οὐσιαστικοῦ. Δι' αὐτὸ ἐπιζητοῦμε τώρα, ὅπως εἶπαμε—δὲν ξέρω ἂν εἴσατε, κ. Συνάδελφε, κατὰ τὴν ὥραν τῆς λογοδοσίας—μὲ ἐπανειλημμένα διαβήματά μας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος καὶ ἔχουμε ἴδη ἀποσπάσει τὴν ὑπόσχεσιν ὅλων τῶν ἀρμοδίων ἐν προκειμένῳ. Ἐπιπροσθέτως τὸ Δ.Σ. θὰ ἀπευθυνθῆ καὶ πρὸς τὸν προϊστάμενον μας Ὑπουργὸν Βιομηχανίας, δι' ἐγγράφου, ὅπως παρακολουθῆσθαι τὸ θέμα. Διότι καὶ τοῦτο ὑπήχθη εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας περιληφθὲν εἰς τὰ γενικὰ μέτρα ἐπαγγελματικῆς κατοχυρώσεως, τὰ ὅποια σκεπτόμεθα καὶ τὰ ὅποια εὐρίσκονται ὑπὸ μελέτην παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Ἀσχέτως βέβαια αὐτῆς τῆς ἐνεργείας, ἔχει ἤδη, ὅπως σᾶς ἐγνώρισα, τεθῆ τὸ θέμα ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1968 εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, καὶ αἱ ὑποσχέσεις τῶν ἀρμοδίων, τοῦ κ. Πάτρα, τοῦ κ. Δημητρά, τοῦ κ. Μέξη εἶναι ὅτι ἔχομε ἀπόλυτον δίκαιον καὶ ὅτι ὅπωςδήποτε θὰ τακτοποιηθῆ. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ὁμάς τῶν βιοχημικῶν ἤθελε, ἀκριβῶς εἰς ἐκδήλωσιν ὅλης αὐτῆς τῆς δυσφορίας, τῆς δικαίας, ἢ ὅποια ὑπάρχει, νὰ προτείνῃ ὅπως ἡ συνέλευσις ἔγκρινε σχετικὸν ψήφισμα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, τοῦτο δὲ νὰ δοθῆ εἰς τοὺς ἀρμοδίους. Οἱ συνάδελφοι παρακαλοῦνται νὰ φέρουν αὐτὸ τὸ ψήφισμα.

Ι. Σακλαριδῆς. (Πρόεδρος τῶν Βιοχημικῶν). Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Πρόεδρε, κ. Συνάδελφοι. Τὸ θέμα ἀνεπιτύχθη διεξοδικώτατα ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐκ μέρους τοῦ προλαλήσαντος συνάδελφου, ὥστε δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε περισσώτερον. Ἀπλῶς γνωρίζω ὅτι συνεζητήθη ἐν ἐκτάσει τὸ ζήτημά μας καὶ ἔχομε τὰς ὑποσχέσεις

από τους αρμοδίους Υπουργούς ότι θα γίνη το σχετικόν νομοθετικόν διάταγμα, ούτως ώστε να υπάρξη αυτή ή επιδιωκόμενη νομοθετική κατοχύρωσις των χημικών, οι οποίοι ασχολούνται με την βιοχημείαν. Εις ενίσχυσιν των ανωτέρω και λόγω τής αποφάσεως του Συμβουλίου Έπιμελητείας ή όποια καταδικάζει και λόγω αυτής μάλλον είναι προς απόλυσιν οι χημικοί, οι όποιοι προσελήφθησαν εις το ΙΚΑ δια την εκτέλεσιν των βιοχημικών εξετάσεων, ο κλαδικός σύλλογος απέφασισε, όπως συντάξη ψήφισμα και τὸ φέρη εις τὴν Γεν. Συνέλευσιν, κατὰ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὅποιον ὑφίσταται ὁ κλάδος τῶν βιοχημικῶν ἢ κλινικῶν χημικῶν. Τὸ ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς: (ἀναγιγνώσκει ἐκ χειρογράφου).

Γ. Γρίβας. Ἐπιθυμῶ νὰ εἰσηγηθῶ εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὅπως ἀποφασισθῇ ἡ μελέτη τῆς δυνατότητος λειτουργίας σεμιναρίων, ἐπὶ καθαρῶς θεωρητικῶ ἐπιπέδου, κατὰ τὸ πρότυπον ἐκείνων τὰ ὅποια γίνονται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Μαθηματικῆς Ἑταιρίας.

Ν. Μπούρας. Κύριοι Συνάδελφοι. Δυστυχῶς προσφάτως ἀνεφύη ἓνα ζήτημα πολὺ λυπηρὸν διὰ τὸν κλάδον, τοῦ διαφορισμοῦ τῶν χημικῶν μηχανικῶν ἀπὸ τοὺς χημικούς. Καὶ παλαιότερα ὑπῆρξε μία διάστασις γνωμῶν, ἡ ὅποια εἶχε ἄλλοτε μὲν ἀγαθὰ ἐλαττήρια, ἄλλοτε δὲ ὄχι τὸσον ἀγαθὰ. Οἱ διαφορῆς ὀμάδες, οἱ ἔξω τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ οἱ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν, πολλὰς φορὰς παρεσύρθησαν εἰς πράξεις καὶ ἐνεργείας, αἵτινες δυστυχῶς δὲν εἶχον ἀγαθὴν προαίρεσιν. Ἐδόθη εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς μεγαλύτερος τόνος ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἔπρεπε νὰ δοθῇ. Ἐσχάτως ἐδημιουργήθη πάλι μία διένεξις μεταξὺ τοῦ Συλλόγου τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν καὶ τῶν συναδέλφων τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν. Ἡ διένεξις αὕτη, ὅπως πρωτύτερα εἶπα, εἶναι παλαιά. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μπόρεσε νὰ λυθῇ ἀκόμη καὶ οὐτε θὰ λυθῇ ἐὰν δὲν εὐρεθῇ μία μέθοδος οὐσιαστικῆ διὰ τὴν ἐπιλύσιν. Ἡ μέθοδος δὲ αὕτη πρέπει νὰ εἶναι μέθοδος νομοθετικῆ. Τὸ νὰ λέμε ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε χημικοὶ καὶ ἐμεῖς πρέπει νὰχομε τὴν ἀπασχόλησιν στὶς βιομηχανίας ἢ χημικῶν μηχανικῶν καὶ τὴ δουλεία τῆς βιομηχανίας πρέπει νὰ τὴν ἔχομε ἐμεῖς, μόνον ἢ χημικῶν μηχανικῶν, νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόν. Μὲ θεωρητικὰ συζητήσεις δὲν λύνεται τὸ πρόβλημα. Εἶναι ὅλως ἀναντίρρητον ὅτι καὶ ἀπὸ τὶς δύο προελεύσεις εἴμεθα ὅλοι χημικοὶ, καὶ ὅς μὴν παραπλανώμεθα. Μπορεῖ νὰ ἔχομε ἐμεῖς, ὠρισμένοι, τὸν τίτλον τοῦ χημικοῦ μηχανικοῦ, ἀλλὰ δὲν παύομε νὰ εἴμεθα χημικοὶ καὶ κυρίως ν' ἀπασχολώμεθα κατὰ 99% σὲ δουλείας χημικῶν, ἀνεξαρτήτως ἂν ἄλλοι λεγώμεθα χημικῶν μηχανικῶν, ὅπως ἐμεῖς, καὶ ἄλλοι μόνον χημικοὶ. Ἐχω τὴν εὐτυχίαν στὰ 42 χρόνια τῆς ἐπιστημονικῆς μου ζωῆς νὰ συνεργασθῶ ἄριστα μὲ χημικούς ὅσο καὶ μὲ χημικῶν μηχανικῶν, ὅπως ἐπίσης εἶχε τὴν δυστυχίαν νὰ βρεθῶ πρὸ συναδέλφων, καὶ ἀπ' τὴν μίαν μεριά καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, πού νὰ μὴν ξέρονται τί λένε. Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρω ἓνα παράδειγμα, ὅπου συνάδελφος, χημικὸς μηχανικὸς, ἠγόρασε μίαν ἀντλία μὲ μοτέρ καὶ τὴν ἔστειλε στὸν πατέρα του νὰ βγάλῃ νερό. Ἀλλὰ δὲν εἶχε ρεῦμα τὸ χωριό. Καὶ τοῦ ἔγραψε ὁ πατέρας του: τὴν ἔβαλα τὴν ἀντλία, μὰ αὕτη δὲν δουλεύει. Πῶς πραγματι περίμενε νὰ δουλέψῃ; Καὶ ὅμως ἦταν χημικὸς μηχανικὸς αὐτός. Αὕτῃ ἡ ἀδεξιότητα δὲν ἐμπόδισε ὅμως τὸν συνάδελφον αὐτὸν νὰ πετύχῃ ἀργότερα στὴ ζωὴ του. Ξεκίνησε ἀπὸ τὸ νὰ ἀπολυμαίνῃ τ' αὐτοκίνητα καὶ τὰ λεωφορεῖα μὲ μίαν ἀντλία μὲ φορμόλη, τύπου τρόμπας, μὲ τὸ χέρι, καὶ ἴσως γι' αὐτὸ ἐνόμιζε ὅτι καὶ ἡ ἄλλη ἀντλία ἔπρεπε νὰ δουλέψῃ μόνη χωρὶς ρεῦμα. Ἐπίσης μίαν ἄλλη φορά, ἄλλοι δύο συνάδελφοι, χημικοὶ αὕτῃ τῇ φορά, πῆγαν στὸ μακαρίτη τὸν Καθηγητὴ Ματθαίουπολου νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάρτισί τους στὴν ἀναλυτικῆ. Κάπου ἤθελαν νὰ διορισθοῦν. Τοὺς ἔδωσε ἓνα ὄξυ, λίγο καυστικὸ κάλι καὶ δείκτη φαινολοφθαλείνης. Ἐβράσαν λοιπόν, οἱ συνάδελφοι τὸ ὄξυ στὴν κωνικὴ φιάλη, τὴν φαινολοφθαλεῖν στὴν προχοῖδα καὶ ἀπὸ τὸ καυστικὸ κάλι ἔρριξαν δύο σταγόνας. Πῆγαν κατόπιν στὸν κ. Καθηγητὴ καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι δὲν κοκκινίζει, ρίχνοντας τὴ φαινολοφθαλεῖν. Καὶ τοὺς ἀπήτησε ὁ μακαρίτης ὁ καθηγητῆς: Ἀφοῦ δὲν κοκκινίσετε σεῖς ἀπὸ τὴν ντροπὴ σας, τί νὰ σῶς πῶ. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψω νὰ προσθέσω ὅτι ὁ εἰς ἓκ τῶν συναδέλφων αὐτῶν κατέλαβεν ἀργότερα ἀξίως τὴν θέσιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ μῖς ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες τσιμεντοβιο-

μηχανίες στὴν Ἑλλάδα καὶ προήγαγε σημαντικὰ τὸν κλάδον αὐτόν. Συμπέρασμα λοιπόν ὅτι δὲν ὑπάρχουν διαφορῆς. Μία ἄλλη ὀμάς συναδέλφων εἶχαν κατορθώσει καὶ εἶχαν πείσει τὸν Διευθυντὴ τους, τὸν βιομήχανον, ὅτι ἔπρεπε νὰ φτιάχουν τὸν καταλύτη τοῦ νικελίου ἐκεῖνοι, διότι εἶχαν κάποιο μυστικόν. Τὸν ἔφτιαχναν μὲ ὑποτυπώδη μέσα διὰ νὰ κάνουν τὰς ὑδρογονώσεις των, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ τὸν προμηθευθοῦν ἐξαιρετικῆς ποιότητος ἔτοιμον.

Μ' αὐτὰ ὅλα θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι εἶναι οὐτοπία σήμερα νὰ συζητοῦμε γιὰ διαφορῆς μεταξὺ χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν, ἀντὶ νὰ εἴμεθα ὅλοι ἠνωμένοι καὶ ὅλοι νὰ κατευθυνθοῦμε ἠνωμένοι γιὰ τὴν κοινὴ προσπάθεια — διότι μεμονωμένη δὲν ἀξίζει — γιὰ τὴν κοινὴ προσπάθεια πρὸς εὐδοσίαν τῶν βιομηχανικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλλάδος πρῶτα καὶ μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα. Παρακαλῶ τὸν κ. Υπουργὸ τῆς Βιομηχανίας, καὶ ἐκφράζω νομίζω τὰς ἀντιλήψεις ὅλων τῶν ὀρθῶς σκεπτομένων συναδέλφων, νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος αὐτοῦ, τὸ ὅποῖον εἶναι βασικόν, καὶ νὰ κυττάξῃ πῶς θὰ λυθοῦν αὐτὰ τὰ ζητήματα. Διὰ τῆς δημιουργίας Χημικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅπως ὀρθῶς ἐζητήθη; Εἰς αὐτό, ἂν ὑπάρχουν καὶ ὠρισμένοι ποὺ βλέπουν τὸν ἑαυτὸν τους τὸσον κατάλληλον καὶ περιφνημον γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ δράσουν ὡς μεμονωμένα ἄτομα, ἄς δράσουν χωρὶς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνταχθοῦν σ' αὐτό. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἀνυψούμενοι, ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου, θὰ συντρέξουν τὴν ἰδέαν, θὰ προσπαθήσουν ὅπως ἐπιτέτοι νὰ καταταγοῦν εἰς τὰς τάξεις ἐκείνας τῶν πολλῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὅποιοι πραγματικὰ θὰ βοηθήσουν τὴν Ἑλλάδα. Ἡμεῖς δὲ οἱ μεγαλύτεροι, δυστυχῶς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ, νὰ ἀπέλθουμε καὶ νὰ ἀφήσουμε τὴν θέσιν μας εἰς τοὺς νεωτέρους, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ γαλουχήσουμε μὲ αὐτὸ τὸ νόημα, τῆς κοινῆς προσπάθειας. Ὅχι μόνον μὲ τὸ νόημα τῶν συλλογικῶν συμβάσεων καὶ τῶν προστατευτικῶν Νόμων. Τὸ νόημα τῆς πραγματικῆς ἀποδοτικῆς ἐργασίας. Διότι ὅλα τὰ ἄλλα ἔρχονται κατόπιν, ἂν πραγματικὰ σκεπτάμεθα ὑγείως καὶ ἐργαζώμεθα ὑγείως. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Γ. Καλλιέρος. Κύριε Υπουργέ, Κύριοι συνάδελφοι. Ἐν πρώτοις θὰ ἤθελα νὰ συγχαρῶ τὸ Δ.Σ. διὰ τὰ πεπραγμένα του καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς καὶ ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς. Καὶ νομίζω ὅτι ἐκφράζω τὴν γνώμην ὅλων τῶν παρισταμένων (χειροκροτήματα). Ἐνα θέμα, τὸ ὅποῖον δὲν ἠκούσαμεν εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ., ἦτο τὸ θέμα τῶν Γεωργ. Βιομηχανιῶν, αἱ ὅποια ἰδρύονται σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς πολὺ μεγάλην κλίμακα. Αἱ γεωργικαὶ βιομηχανίαι, αἱ ὅποια, ὡς γνωστὸν, ἔχουν σκοπὸν τὴν ἀξιοποίησιν τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, δυστυχῶς δὲν ἔχουν κατοχυρωθῆ νομοθετικῶς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς καταλλήλου τεχνικῆς των παρακολουθήσεως. Ὅτι πρέπει νὰ διευθύνωνται ἀπὸ ὑπευθύνους χημικῶν. Σήμερον παρουσιάζεται ἀτυχῶς τὸ φαινόμενον αἱ ἰδρυσόμεναι γεωργικαὶ βιομηχανίαι νὰ διευθύνωνται ἢ ἀπὸ γεωπόνους ἢ ἀπὸ λεγομένους χημικούς, οἱ ὅποιοι ὅμως ἔχουν πάρει τὰ πτυχία τῶν μέσων σχολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μὲ τὸν σήμερον δὲ ἐτοιμαζόμενον νέον Νόμον περὶ κατοχυρώσεως τῆς οἰνοπαραγωγῆς προβλέπεται ἀτυχῶς, ὅτι τὰ ἐργαστάσια τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν μποροῦν νὰ τὰ διευθύνουν καὶ πρακτικοὶ ἀκόμη, οἱ ὅποιοι ἐξέρχονται ἐκ διαφόρων πρακτικῶν σχολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ εἰδικὴ μέριμνα καὶ νὰ προσπαθῆσιν διὰ παντὸς τρόπου τὸ Δ.Σ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ διάφορα οἰνοποιεῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ὅποια γίνονται εἰς μεγάλην κλίμακα, ὅπως ἐπίσης τὰ ἐλαιουργεῖα, καὶ τὰ ἐργαστάσια ἀκόμη τῆς σακχαρώσεως, τὰ ὅποια γίνονται, καθὼς καὶ ἄλλων χημικῶν βιομηχανιῶν, δυστυχῶς, δὲν διευθύνονται ἀπὸ χημικῶν, ἀλλὰ ἀπὸ γεωπόνους. Ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ζωτικοῦ θέματος παρακαλῶ ὅπως ληφθῇ καὶ καταβληθῇ εἰδικὴ προσπάθεια. (Χειροκροτήματα).

Ἀναστ. Κώνστας. Κύριοι, δὲν ὑπάρχουν γεωργικαὶ βιομηχανίαι. Ὑπάρχουν χημικαὶ βιομηχανίαι, αἱ ὅποια ἐπεξεργάζονται χημικὰ προϊόντα. Ὁ ὅρος «γεωργικῆς βιομηχανία» ἔχει ἐφευρεθῆ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τοιαύτη μία καθαρῶς χημικὴ βιομηχανία, διότι ἐπεξεργάζεται γεωργικὰ προϊόντα.

Γ. Γερμετζής. Κύριε 'Υπουργέ, Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ή συνλεύσις μας σήμερα ήκουσε τὰ πεπραγμένα του Διοικ. Συμβουλίου. 'Όταν ἐρώτησε ὁ Πρόεδρος τῆς Συνλεύσεως, ποίος θέλει νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων, οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς παρισταμένους συναδέλφους ἠθέλησε νὰ ὀμιλήσῃ ἐπ' αὐτῶν. 'Ηκολούθησα καὶ ἐγὼ τὴν τακτικὴν αὐτὴν καὶ δὲν ἠθέλησα νὰ ὀμιλήσω. 'Ενόμιζα ὅτι θὰ τελειώναμε, γιὰ νὰ μὴν κουράζωμε καὶ τὸν ἀγαπητόν μας 'Υπουργόν, ὁ ὁποῖος, ὅπως πάντοτε, εἶναι συντομώτατος. Εἶπε δύο λόγια σύντομα, σταράτα, τὰ ὁποῖα τὰ ἐκράτησα ἄνευ ἀνάγκης στενογραφίας. Κατόπιν ἐμπήκαμε σὲ μερικές λεπτομέρειες καὶ ἠσχολήθημεν περισσότερο τοῦ δέοντος διὰ τὴν αὐξήσειν τῆς συνδρομῆς, μετὰ τῶν 5 δραχμῶν καὶ τῶν 15. Δὲν ἄξιζε νὰ συζητήσωμεν σήμερα τὸ θέμα τῶν 5 καὶ 15 δρχ. καὶ παρουσίᾳ μάλιστα τοῦ ἀγαπητοῦ μας 'Υπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας καὶ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀπλῶς δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ Δ.Σ. περὶ πενταδράχμου μηνιαίας αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς. 'Εγὼ χαιρετίζοντας πρῶτα τὸν 'Υπουργὸν Βιομηχανίας, τὸν συνάδελφο χημικὸν Κῶν. Κυπριαῖο καὶ δεύτερον τὴν Συνέλευση, βλέπω ὅτι διερχόμεθα μὴ μεταβατικῆς περιόδου. 'Εχομε μὴ ἐξέλιξη, τὸσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως τοῦ χημικοῦ ἐπάνω στὴν τοποθέτησίν του στὴν ἐπιστήμην ὅσον καὶ στὴν ἐπαγγελματικὴν του ἀνάπτυξιν. 'Εμεῖς οἱ παλιοὶ, ἔχω 47 χρόνια χημικός, πῆρα τὸ 1922 τὸ δίπλωμά μου καὶ δὲν ἔπαυσα ἐργαζόμενος ἄνευ διακοπῆς τὸσον εἰς τὴν βιομηχανίαν ὅσον καὶ εἰς τὸ δημόσιον ὡς Γεν. Τεχνικὸς 'Επιθεωρητὴς στὸ Κράτος, ὕστερα εἰς ἐπαγγελματίας χημικός καὶ τώρα δὲν ξέρω ἂν εἶναι τὰ τελευταῖα μου χρόνια, ἐπανῆλθα πάλι στὴν παλιά μου μᾶνα, ποῦ λέγεται Βιομηχανία. 'Εδημιούργησα μὴ Κοινοπραξία ὄλων τῶν συναδέλφων μου Ποτοποιῶν καὶ Οἰνοποιῶν καὶ ἓνα ἰδιόκτητο συγχρονισμένον 'Εργοστάσιον Ποτοποιίας μὲ συσπείρωσιν μικρῶν οἰκονομικῶν μονάδων διὰ τὴν παραγωγὴν ποτῶν καὶ οἴνων, ἔθνικῶν προϊόντων, τυποποιημένων εἰς ἐκλεκτὴν ποιότητα συναγωνισίμων τὸσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἄλλὰ πρὸ παντὸς δυναμένων νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ ἂν πῆρα τὸν λόγον, τὸν πῆρα περισσότερο καὶ γιὰ μὴν παράκλησιν, ποῦ δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀσχοληθῇ πολὺ, νὰ καλέσω τὸν 'Υπουργὸν Βιομηχανίας ἐκ μέρους τῆς Κοινοπραξίας Ποτοποιῶν 'Ελλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν 242 ποτοποιοὶ ἐξ ὄλων τῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας καὶ ποῦ συμπεριλαμβανόνται εἰς αὐτὴν 10 καὶ πλέον χημικοὶ, ἀντὶ σὲ ἐγκαίνια καὶ συγκεντρώσεις, οἱ ὁποῖες γίνονται πολλὰς τελευταίως στὴν 'Ελλάδα, νὰ παραστῇ εἰς τὴν πρῶτην ἀποστολὴν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν 20.000 φιαλῶν οὔζου καὶ brandy (ἀπόσταγμα οἴνου) τυποποιημένων 'Ελληνικῶν προϊόντων. Αὐτὸ τὸ θέμα ποῦ ἔχει σχέσιν μὲ ἡμᾶς, ποῦ ἀσκούμε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ ποτοποιοῦ, ἔχει μὴ γενικώτερη τοποθέτησιν καὶ σημασία.

'Ότι οἱ χημικοὶ ἔχομε καὶ ἓνα ἄλλον προορισμόν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν θεωρητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης μας, ρεαλιστικὰ τοποθετημένοι ἐπάνω στὴν ἑλληνικὴν πραγματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας καὶ τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας μας, νὰ δημιουργήσωμε κοινοπρακτικὰς συνεργασίας τῶν μικρῶν οἰκονομικῶν μονάδων παραγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος, βιομηχανικῆς καὶ βιοτεχνικῆς, καὶ νὰ ἀποδείξωμε ὅτι οἱ χημικοὶ, ἐκτὸς τῆς τεχνικῆς μορφώσεως καὶ ἐμπειρίας, ξέρουν ἀπὸ διοίκησιν καὶ ὀργάνωσιν. 'Όταν πῆγα ἐστὸν 'Υπουργὸν Βιομηχανίας νὰ τοῦ πῶ καλημέρα, ὅταν ἀνλαβὴ ὡς 'Υπουργός, μοῦ εἶπε «μὴ λέξι». Κάποτε ὁ Κλεμανσώ, ὅταν γινόταν ἡ μάχη τοῦ Βερντέν καὶ πῆγε ἓνας Νομάρχης ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα καὶ τοῦ ζητοῦσε μὲ φορτικότητα ἀκρόασι, λέγοντας ὅτι θέλει νὰ τοῦ πῇ μὴ λέξι, τὸν ἐδέχθη καὶ στὴν πόρτα καὶ τοῦ εἶπε *«un mot»* καὶ αὐτὸς ἀπήντησε «*argent*» καὶ ἀμέσως τὸν ἐκάλεσε διότι εἶχαν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας Πυρηναίων νὰ πάρουν 5-6 μῆνες μισθό. 'Όταν πῆγα λοιπὸν ἐγὼ στὸν 'Υπουργὸν τῆς Βιομηχανίας νὰ τὸν συγχαρῶ ἐπὶ τῇ ἀναλήξει τῶν καθηκόντων του, μοῦ εἶπε μὴ λέξι (ou mot) ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ. 'Η λέξις ὀργάνωσις στὴν πλατεῖα τῆς ἔννοια, τὴν ὁποίαν ἔμελλε τὴν αἰσθανόμεθα καὶ τὴν ἔχομεν ἀφομοιώσει εἰς τὸ πλαίσιον αὐτὸ πιστεύω ὅτι εἶναι ἡ τοποθέτησις τοῦ χημικοῦ, γιὰ νὰ βοηθήσωμε στὴν ἐκβιομηχανίσι καὶ ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας. Καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς μας Κυβερνήσεως εἶπε στοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων: «κοινοπραχτήσατε, σὲ μικρὰς παραγωγικὰς μονάδας, σταματήσατε τὸν ἀθέμιτον συναγωνισμόν μεταξὺ σας, ἀναπτύξατε δραστηριότητα, ὥστε νὰ καταστήτε ἱκανοὶ νὰ δημιουργήσατε ἐξαγωγὰς». Γι' αὐτὸ

ἔφερα τὸ παράδειγμα αὐτὸ, τοῦ κλάδου μας, τῆς ὀργανώσεως τῆς Κοινοπραξίας ποτοποιῶν 'Ελλάδος, γιὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι ὁ χημικός εἶναι ἀπαραιτήτος στὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν τυποποίησιν ἑλληνικῶν ἔθνικῶν προϊόντων, ὡς εἶναι τὰ παράγωγα τῆς ἀμπέλου. Καὶ ὁ ἀγαπητός συνάδελφος κ. Γ. Καλλιέρης ξέρει καλὰ καὶ κουράσθηκε γιὰ νὰ δημιουργήσῃ σύγχρονον συνεταιριστικὸν μεγάλο οἰνοποιεῖον. Μὲ αὐτὰς λοιπὸν τὰς σκέψεις καὶ ἀντιλήψεις ἔμελλε οἱ παλιοὶ ὡς ἀγκαλιαστοῦμε μὲ τοὺς νέους. Τὸ πρόβλημά μας, κ. 'Υπουργέ, κ. Πρόεδρε, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, λύεται καὶ τὸ οἰκονομικὸ τῆς 'Ενώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς μεγάλης προσφορᾶς εἰς τὴν ἐκβιομηχανίσι τῆς χώρας, ἂν ἀγκαλιαστοῦμε μὲ τοὺς νέους, ὅταν τοὺς δώσωμε κίνητρα, κίνητρα τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς δημιουργήσωμε ἡμεῖς ἑδῶ, ὅχι τὴν φυγόκεντρον, ἀλλ' ἀντιθέτως τὴν ἐλκτικὴν δύναμιν νὰ βρίσκονται ἐνεργὰ μέλη μέσα εἰς τὴν 'Ενωσιν τῶν χημικῶν. Εἰς τὴν 'Ενωσιν τῶν χημικῶν μὲ τὴν προϋπόθεσιν δράσεως καὶ ἐνεργείας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τὸσον ἐκείνων ποῦ ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ καὶ ποῦ χρειάζεται νομοθετικὴ ρύθμισιν ὅσον καὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ χημικοῦ. Κύριε 'Υπουργέ, χρειάζεται ἓνας νόμος ἀπλοῦς, ποῦ ἀσφαλῶς δὲν θὰ θίγῃ κανέναν, οὔτε δημόσιον προϋπολογισμόν οὔτε ἀντίθετα συμφέροντα ποῦ ὀρισμένης λεπτομερείας γιὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος τῶν χημικῶν θεωρῶ ἐπουσιώδεις καὶ πρέπει νὰ παρακαμφθοῦν, ὡς ἡ διαφωνία τυχόν τῶν συναδέλφων χημικῶν Μηχανικῶν ἢ ὁποῖα προέρχεται ἀπὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου των. Νὰ ἀκούσατε τὰς ἀπόψεις ὄλων, κ. 'Υπουργέ, καὶ ὡς διαιτητὴς καὶ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ τοῦ Κράτους νὰ δώσατε τὴν ἐνδεδειγμένην λύσιν. Κύριε 'Υπουργέ, ἐπιτρέψέτε μου, ἡ μελέτῃ ἔγινε, ὅπως ἐγράφη εἰς τὰ Χημικὰ Χρονικά, ἔχετε διευθυντάς, ἔχετε ὑπομνήματα, ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἔχετε φόρτον ἐργασίας, εἶναι ἀνάγκη ὅμως νὰ ἀσχοληθῆτε καὶ νὰ δώσατε μίαν λύσιν στὰ θέματα τοῦ κλάδου μας. 'Ο Νόμος ὁ ὁποῖος θὰ γίνῃ καὶ θὰ ρυθμίσῃ τὴν ὑπαρξίν, τὴν ὑπόστασιν, τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπίπεδον τοῦ χημικοῦ στὴν 'Ελλάδα, εἶναι κατεπεῖθερον θέμα, εἶναι ἀνάγκη βασικῆς ἐπαγγελματικῆς γιὰ μᾶς τοὺς χημικούς. 'Ας ποῦμε καὶ δύο λέξεις γιὰ τὸ «Χημικὸν 'Επιμελητήριον». Δέκα ἑπτὰ χρόνια ἤμουν Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου 'Αθηνῶν καὶ στὰ ἴδια χρόνια συμμετεῖχα εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τοῦ 'Εμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ 'Επιμελητηρίου 'Αθηνῶν. Κύριε 'Υπουργέ, βάσει τοῦ Νόμου 6129, λεγόμαστε ὀργανισμὸς Δημοσίου Δικαίου. Στὴν πραγματικὴν ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν δὲν εἴμαστε. Διότι ὅταν κατὰ τὴν περίοδον τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως δημιουργήθηκε τὸ θέμα διορισμοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διεπιστώθη ὅτι δὲν ὑπαγόμεθα σὲ κανένα 'Υπουργεῖον. Κατόπιν γνωματεύσεως τῶν ὑπηρεσιῶν σας καὶ τοῦ νομικοῦ σας συμβούλου, τὸ βγάλαμε λίγο τραβηγμένον νὰ ὑπαχθῶμε στὸ 'Υπουργεῖον Βιομηχανίας. 'Εχομε Γενικὰς Συνλεύσεις καὶ ἐργαζόμεθα, καὶ ἐνεργοῦμε σὰν ἓνας Σύλλογος συνδικαλιστικοῦ Σώματος καὶ ὀργάνου. Δώσατε μας μίαν μορφήν πραγματικῆς ὀργανώσεως Δημοσίου Δικαίου καὶ δώσατε ὑπόστασιν στὸ Νόμο 6129. 'Εάν ἡ ἐπαρχία ζητῇ ἀπὸ τὴν Καλαμάτα μέχρι τὴν 'Ορεστιάδα, 'Επιμελητήριον, τὸ φωνάζει διὰ τὸν ἐξῆς λόγον: Διότι θέλει νάχη ἀντιπροσωπεῖς τοπικὰς. Δὲν πρόκειται νὰ θίξωμε κανένα, οἱ πόροι θὰ δημιουργηθοῦν χωρὶς νὰ θίξωμε τὴ γραμμὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιβαρύνσεως φόρων ὑπὲρ τρίτων. Εἶναι δυνατόν καὶ πρέπει νὰ εὑρεθῇ ταχέως ἡ λύσις. 'Ασφαλῶς σὰς ὑπέδειξαν λύσεις μὲ τὰ ὑπομνήματα ποῦ ἔχουν ὑποβληθῆ καὶ ἐσεῖς θὰ κρίνετε καὶ ἐγὼ μὲ τὰς φτωχὰς μου δυνάμεις, ἂν καὶ ὅποτε μὲ καλέσατε, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας. 'Επ' αὐτὸ τὸ θέμα οἱ ἀρμόδιοι δὲν μὲ ἔχουν καλέσει. 'Εάν μὲ καλέσουν θὰ πῶ τὴν γνώμην μου (χειροκροτήματα). Λοιπὸν δώσατε τὴν λύσιν, νομοθετήσατε διὰ τὸν χημικόν. (ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ κ. 'Υπουργοῦ λέγοντος: ἡ λύσις ἐδόθη). Εὐχαριστῶ (χειροκροτήματα). 'Αγκαλιάσατε οἱ παλιοὶ τοὺς νέους, ζητοῦμε ἐνότητα στὸν κλάδον μας καὶ ἡ 'Ενωσις τῶν 'Ελλήνων Χημικῶν (ἀνεξάρτητα τῶν προσωπικῶν ἀντιλήψεων τοῦ καθενὸς ποῦ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἢ ἐλευθερία γνώμης καὶ συζητήσεως) ὡς προχωρήσῃ στὸ ἔργον τῆς, ὡς ἓνα μπετόν ἀρμὲ ἀδιάσπαστον καὶ ἀδιάρητον. 'Ας προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς γιὰ τὸ καλὸ τῶν χημικῶν, τῆς 'Επιστήμης, τῆς Πατρίδος μας (χειροκροτήματα).

'Αλλοὺς δὲν ἐζήτησε νὰ ὀμιλήσῃ καὶ κατόπιν τούτου, περὶ ὧραν 1 μ.μ., λύεται ἡ Συνεδρίασις, ἀποχωροῦντος καὶ τοῦ παρισταμένου 'Υπουργοῦ Βιομηχανίας κ. Κυπριαίου.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΤΗΣ 11ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1968

Την 11ην Δεκεμβρίου 1968 ημέραν Τετάρτην και ώραν 6.30' μ.μ., συνήλθεν εν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τῆς Ε. Ε. Χ. ἡ Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Π. Σ. Χ. Βιομηχανίας διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀκολουθῶν θεμάτων :

- 1) Ἐκθεσίς πεπραγμένων Δ.Σ. ἀπὸ 30/11/67 - 30/11/68.
- 2) Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς ἀπὸ 1/11/67 - 30/11/68 καὶ ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1969.
- 3) Ἐκθεσίς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
- 4) Ἐξουσιοδότησις τῆς Γεν. Συνελεύσεως διὰ τὴν καταγγελίαν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως.
- 5) Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Π. Σ. Χ. Βιομηχανίας κ. Φρ. Παρασκευουλάκος κηρύσσει τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ προτείνει ὡς Πρόεδρον αὐτῆς τὸν κ. Γ. Τερμεντζῆν καὶ ὡς Γραμματεῖς τοὺς κ.κ. Γεώργ. Φραγκούλην καὶ Μιχ. Μαραγκουδάκην.

Ἡ Συνέλευσις ἀποδέχεται τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων. Ὁ κ. Γεώργ. Τερμεντζῆς εὐχαριστεῖ τὴν Γεν. Συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὡς Προέδρου. Ἐν συνεχείᾳ τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ διὰ τοὺς ἀποθανόντας Χημικοὺς κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1/12/67 - 10/12/68.

Εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν παρέστη ἰκανὸς ἀριθμὸς συναδέλφων, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ. κ.κ. Ἰωάν. Κανδήλης καὶ Γ. Σταματάκης. Ὁ Πρόεδρος τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Χημ. Χρονικῶν κ. Ἄν. Κώνστας. Ἐπίσης ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ. Ἄγγ. Δημητρίου ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν παλαιότερων καὶ νεωτέρων μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Γεν. Συνέλευσις εἰσέρχεται εἰς τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Π. Σ. Χ. Βιομηχανίας κ. Αἰμίλιον Χρυσάγην, ὅστις ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ. Σ. διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 30/11/67 - 30/11/68, ἔχουσαν ὡς ἀκολουθῶς :

Κύριοι συνάδελφοι,

Παρήλθεν ἤδη τὸ πρῶτον ἔτος τῆς διετοῦς θητείας μας ὡς Δ. Σ., ἀπὸ τότε ποὺ μᾶς ἐπιμήσατε διὰ τῆς ψήφου σας, ὅπως διαχειρισθῶμεν τὰ κοινὰ τοῦ Συλλόγου μας.

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν εὐρισκόμεθα καὶ πάλιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἵνα ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ θέματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπησχόλησαν ὡς ὑπεύθυνον Συμβούλιον, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα.

Συλλογικὴ σύμβασις

Ἐν ἀρχῇ θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 20/1966 Συλλογικὴν Σύμβασιν ἐργασίας τὴν ὁποίαν κατηγγείλαμεν τὴν 31ην Ἰουλίου 1967.

Κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν τὴν 21/11/67 ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου τοῦ Ἰπουργείου Ἐργασίας, μεταξύ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Δ. Σ. τοῦ Π. Σ. Χ. Β. κ.κ. Χαρ. Σωτηροπούλου (Πρόεδρου), Φρ. Παρασκευουλάκου (Ἀντιπρόεδρου), Αἰμίλ. Χρυσάγη (Γεν. Γραμματέως), τῆς Ε. Ε. Χ. ἐκπροσωπούμενης διὰ τοῦ τότε Προέδρου αὐτῆς κ. Γεώργ. Τερμεντζῆ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων κ. Ἀγγέλου, δὲν ἐπῆλθε συμφωνία.

Κατόπιν τούτου τὸ Ἰπουργεῖον προέβη εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Τὴν 19/12/1967 μετέβησαν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς, διὰ τὸ θέμα τῆς καταγγελίας τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως, οἱ κ.κ. Χαράλ. Σωτηρόπουλος (Πρόεδρος), Αἰμ. Χρυσάγη (Γεν. Γραμματεὺς) ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Π. Σ. Χ. Β. καὶ ἐπίσης ὁ κ. Γεώργ. Τερμεντζῆς (Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ.) ὡς ἐκπρόσωπος αὐτῆς.

Ἡ παράστασις κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν, ἀνεβλήθη λόγω ἀσθενείας τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ πραγματοποιηθεῖσα τελικῶς τὴν 23/12/1967.

Κατὰ τὴν σχετικὴν δικαστικὴν διαδικασίαν, οἱ παριστάμενοι συνήγοροι, ὁ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ τῆς Ε. Ε. Χ. ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ τοῦ Σ. Ε. Βιομηχάνων ἀφ' ἑτέρου, ἔλαβον δεκαήμερον προθεσίαν διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν προτάσεων.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Π. Σ. Χ. Β. ἐξεπόνθησεν ἐμπεριστατωμένον προσχέδιον προτάσεων, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ πληρεξουσίου Δικηγόρου κ. Φωτιάδη, ἵνα χρησιμοποίησιν ταύτας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως εἰς τὸ Π. Δ. Δ. Δ. Πειραιῶς.

Τὴν 7/2/1968 μᾶς ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 3/1968 ἀπόφασις τοῦ Πρωτοβαθμοῦ Δ. Δ. Δ. Πειραιῶς, διὰ τὴν καταγγελθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 20/1966 Συλλογικὴν Σύμβασιν Ἐργασίας.

Τὰ καθωρισθέντα διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως νέα κλιμάκια μισθῶν ἐκυμαίνοντο μεταξύ τῶν 4.700 δρχ. διὰ τὸν νεοπροσλαμβανόμενον Χημικὸν καὶ τῶν 9.700 δρχ. διὰ τὸν ἔχοντα 30ετῆ ὑπηρεσίαν, ἥτοι ποσοστὰ αὐξήσεως κυμαινόμενα μεταξύ τοῦ 7,7% - 9,5%, διὰ τὰ διάφορα κλιμάκια.

Τὰ ὡς ἄνω καθωρισθέντα κλιμάκια αὐξήσεως δὲν ἐκρίθησαν ἰκανοποιητικὰ ὑφ' ἡμῶν καὶ προσεφύγαμεν ἐκ νέου εἰς τὸ Δ. Δ. Δ. Δ., μὲ τὰ ἀρχικῶς αἰτηθέντα.

Ἐκπρόσωποι τοῦ Δ. Σ. ἐπεσκέφθησαν τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. κ. Φώτην Μακρῆν καὶ ἐζήτησαν τὴν συμπαράστασιν του κατὰ τὴν διαδικασίαν εἰς τὸ Δ. Δ. Δ. Δ. Ἐπίσης ἐπεσκέφθησαν τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε. Κ. Πειραιῶς κ. Ἰωάν. Κασιμάτην, ὡς καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τῶν Βιοτεχνῶν, τῶν τελευταίων αὐτῶν ὄντων μελῶν τοῦ Δευτεροβαθμοῦ Δικαστηρίου, τοὺς ὁποίους κατετόπισαν ἐπὶ τῶν δικαίων αἰτημάτων μας καὶ παρέδωσαν ἀντίτυπα τοῦ ὑποβληθέντος σχεδίου μας εἰς Δ. Δ. Δ. Δ. Πειραιῶς, πρὸς ἐνημέρωσίν των.

Οἱ ἀνωτέρω παρεκλήθησαν ὅπως ψηφίσουν ὑπὲρ τῶν δικαίων αἰτημάτων μας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δ. Δ. Δ. Δ. πρὸς ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς μας.

Ὡς ἡμέρα ἐκδικάσεως τῆς Προσφυγῆς μας εἰς τὸ Δ. Δ. Δ. Δ. ὠρίσθη ἡ 14/3/1968.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαν συζήτησιν τὴν 14/3/1968, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἰπουργείων Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας ἐτήρησαν ὅπως ἀρνητικὴν στάσιν, ἐμμένοντες εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Π. Δ. Δ. Δ. Πειραιῶς.

Ἐζητήθη ἀναβολὴ πρὸς ἐπανασυζήτησιν τῆς ὑποθέσεως διὰ τὴν 21/3/1968, μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια ἐπαφῆς μας μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν προηγουμένων δυσμενῶν εἰσηγήσεων τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἰπουργείων Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας.

Σχετικῶς μετὰ τὴν ἀρνητικὴν στάσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκπροσώπων κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Δ. Δ. Δ. Δ., ἐστάλη τηλεγρά-

φημα διαμαρτυρίας πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ, Ἐργασίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Κατὰ τὰς γενομένης ἐν συνεχείᾳ ἐπαφὰς μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων πρὸς ἀλλαγὴν τῆς ἀρνητικῆς στάσεως τῶν Κυβερνητικῶν ἐκπροσώπων κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὸ Δευτεροβάθμιον Δικαστήριον, ἐλάβομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν τὸ θέμα τῶν αὐξήσεων ἐν γένει δὲν γίνεται εὐνοϊκῶς δεκτὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Τέλος μετὰ τινὰς ἀναβολὰς, λόγῳ ἀπουσίας μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ἐξεδόθη τὴν 11/6/1968 ἡ ὑπ' ἀριθμ. 8/1968 ἀπόφασις τοῦ Δ. Δ. Δ. Πειραιῶς, ἡ ὁποία ἐπεκύρωσεν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3/1968 τοιαύτην τοῦ Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀλλαγῆς τῶν ὄρων αὐτῆς.

Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 8/1968 ἀπόφασις τοῦ Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου κατέστη ἐκτελεσθῆ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 83489/3868/29-6-68 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν 10/1/1968.

Χημικοὶ καὶ χημικοὶ μηχανικοὶ

Τὴν 28/3/1968 συμμετέσχον κοινῆς συσκέψεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Κων. Κυπριαίου, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ε. Ε. Χ. καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Π. Σ. Χημ. Μηχανικῶν, παρουσιασά ὑπηρεσιακῶν παραγόντων.

Θέμα τῆς συσκέψεως ἦτο ἡ αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Π. Σ. Χ. Μηχανικῶν νομικὴ κατοχύρωσις τούτων ὡς μόνων καταλλήλων ὡς ὑπευθύνων διὰ τὴν Βιομηχανίαν. Τὸ θέμα προέκυψε κατόπιν ὑποβληθέντος ὑπομνήματος τῶν Χημ. Μηχανικῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, μετὰ ὡς ἄνω αἴτημα.

Εἰς τοὺς χημικούς, κατὰ τοὺς Χημικούς Μηχανικούς, ἀνήκει μόνον τὸ Ἐργαστήριον καὶ ἡ Ἔρευνα.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν μακρὰν συζήτησιν ἀντηλλάγησαν μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Π. Σ. Χημ. Μηχανικῶν ἄκρως ἀντίθετοι ἀπόψεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν ἦσαν ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος.

Ὁ Κοσ. Ὑπουργὸς ἀπέκλεισε τὸν διαφορισμὸν τῶν δύο κλάδων τῆς Χημικῆς Ἐπιστήμης καὶ ἀνέφερον ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ προβῆ εἰς τὴν νομικὴν τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος, κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐφ' ὅσον δὲν εὐρίσκεται κοινὴ βᾶσις συνεννοήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὑποβολὴ ὑπομνημάτων εἰς Ὑπουργεῖον Ἐργασίας

Τὸ Δ.Σ. μετὰ μελέτην ὑπέβαλεν ὑπομνήματα διὰ τὰ ἀκόλουθα θέματα: 1) Τὸ ὠρᾶριον ἔργασίας, 2) Τὴν Κοινωνικὴν Ἀσφάλισιν - Ι.Κ.Α. 3) Τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Χημικῶν κατὰ τὴν ἔξοδον τῶν εἰς σύνταξιν. 4) Τὴν Ἐπικουρικὴν Ἀσφάλισιν TEAX.

Τὰ ἀνωτέρω ὑπεβλήθησαν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε 1412/16-3-1968 Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἵνα θεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς εἰδικῆς συγκροτηθείσης Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῶν διαφορῶν θεμάτων τῶν ἀπασχολούντων τοὺς ἐργαζομένους, καὶ λήψιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων πρὸς ἄρσιν τῶν ὑφισταμένων σήμερον ἀτυχῶν διακρίσεων.

Ὑποβολὴ ὑπομνήματος πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐστάλη ἐπίσης ὑπόμνημα περὶ δημιουργίας ἐνιαίου Ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

Μετὰ λύτης μας ἀναφέρομεν ἐνταῦθα, ὅτι ἐζητήσαμεν ἐγγράφως ἀπὸ τοὺς τοπικούς Ἐπαρχιακοὺς Συλλόγους τῶν Χημικῶν, ὅπως μᾶς γνωρίσουν τὰς ἀπόψεις τῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων καὶ οὐδεμιᾶς ἐτύχου ἀπαντήσεως.

Ἐπίσης ἀναφέρομεν ὅτι ἐπροκαλέσαμεν δις ἐγγράφως ἀριθμῶν τινὰ συναδέλφων ὅπως προσέλθουν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μας, πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων. Ἐπὶ τῆς προσκλήσεως ταύτης ὀλίγοι ἀνταπεκρίθησαν.

Ὁφειλαὶ πρὸς τὸ Ε.Κ.Α

Ἐτακτοποιήσαν αἱ πρὸς τὸ Ε.Κ.Α. ὀφειλαὶ τοῦ Συλλόγου μας, παλαιαὶ καὶ νέαι, ἐκ συνδρομῶν τῶν ταμειακῶς ἐν τάξει μελῶν.

Αὐτὸ ὑπῆρξεν ἐν συντομίᾳ τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου μας κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς θητείας μας.

Τὸ Δ. Σ. κατέβαλε κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν προώθησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τοῦ κλάδου μας. Ἐὰν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν μας δὲν ὑπῆρξεν ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ ἢ δὲν ἐλήφθησαν εἰσέτι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν σχετικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν μας, εἰς τοῦτο δὲν εὐθύνεται τὸ Δ. Συμβούλιον.

Λογοδοτοῦντες διὰ τὰς ἐνεργείας μας, ἐπαφιέμεθα εἰς τὴν δικαίαν κρίσιν σας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Π. Σ. Χ. Βιομηχανίας κ. Βασ. Τσατσαρώνην, ὅστις ἀναγινώσκει τὸν οικονομικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ἀπὸ 1/11/67 - 30/11/68, ὡς καὶ τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1969. Ταῦτα ἐγκρίνονται ὡς ἔχουν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσατσαρώνης ἀναγινώσκει τὸ Πρακτικὸν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ ὁποίου διαπιστοῦται ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν οικονομικῶν ἐγένετο ἀπολύτως ἱκανοποιητικῶς.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως εἰσέρχεται εἰς τὸ 4ον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως «περὶ καταγγελίας τῆς ἰσχυοῦσης Συλλογικῆς Συμβάσεως 8/1968».

Ἡ Γεν. Συνέλευσις, μετὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν διεξοδικὴν συζήτησιν, ἀποφασίζει ὁμοφώνως ὅπως καταγγελθῆ ἢ ὡς ἄνω Σύμβασις Ἐργασίας καὶ ἐξουσιοδοτῆ τὸ Δ. Σ. ὅπως προβῆ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν καταγγελίαν.

Κατόπιν ἀρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων θεμάτων καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Γ. Σταματάκη.

Γ. Σταματάκης. Ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησιν του διὰ τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. καὶ συγχαίρει αὐτὸ διὰ τὸ ἔργον του.

Διὰ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν λέγει ὅτι ἡ δοθεῖσα αὐξήσις ἐξ 8% δὲν ἦτο ἱκανοποιητικὴ. Παραδέχεται ὅτι ὑπάρχει Κυβερνητικὴ γραμμὴ διὰ τὴν μὴ παροχὴν μεγάλων αὐξήσεων, ἀλλὰ θεωρεῖ ὅτι δυναμικώτερα ἐμφάνισις εἰς τὸ Δ. Δ. Δ. ἢ ἄδύνατο νὰ αὐξήσῃ τὸ ἀρχικὸν ποσοστὸν τοῦ Πρωτοβαθμίου Δ. Δ. Δ.

Θεωρεῖ ὅτι τὰ ὑποβληθέντα ὑπομνήματα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας συνετάγησαν καλῶς καὶ ἰδιαιτέρως τὰ περὶ Ἀσφαλίσεως.

Διὰ τὸν οικονομικὸν ἀπολογισμὸν λέγει ὅτι τὰ 4/10 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συναδέλφων εἶναι ἐγγεγραμμένοι, ἐνῶ ταμειακῶς ἐν τάξει εἶναι τὰ 15% τῶν ἐγγεγραμμένων.

Ὑποβάλλει τὴν πρότασιν διὰ τὴν ἐφ' ἄπαξ ἐνίσχυσιν τῆς Ε. Ε. Χ. διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 10 - 15.000 δρχ., διότι αὕτη εἶχε πολλὰς δαπάνας κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ.

Ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου λέγει ὅτι οἱ Σύμβουλοι πρέπει νὰ ἀναλάβουν ὠρισμένους τομεῖς καὶ νὰ ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μετὰ ἓνα θέμα (π.χ. διὰ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Μητρώου τῶν Χημικῶν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν Βιομηχανίαν, διὰ γενικά θέματα, ὡς συγκέντρωσις ὕλης ἐπὶ τῶν δημιουργουμένων νέων Χημικῶν Βιομηχανιῶν κλπ.).

Γ. Τερμεντζής. Ἡ λογοδοσία τοῦ Δ. Σ. ὑπῆρξε σεμνὴ. Ὅ,τι ἦτο νὰ κἀν τὸ Δ. Σ., τὸ ἔκανε. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταγγελίαν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως λέγει ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε πενιχρὸν καὶ ὅτι ἡ ἀπόρριψις τῆς ἐνστάσεως, ὑπὸ τοῦ Δ. Δ. Δ. Δ. Πειραιῶς ἀποτελεῖ σχεδὸν μοναδικὸν φαινόμενον καὶ προτείνει ὅπως τὸ γεγονός τοῦτο ἐπισημανθῆ κατὰ τὴν νέαν καταγγελίαν.

Εἰς τὸ θέμα τῆς Ἀσφαλίσεως ἀναφέρει ὡς καλὰς τὰς γενομένας προτάσεις ὑπὸ τοῦ Δ. Σ., ἐπιπίπτουν ὁμοῦ εἰς τὰ γενικά μέτρα ποῦ μελετῶνται.

Προτείνει νὰ γίνουσι σχετικαὶ ἐνέργειαι ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς «θέσεως» εἰς τὴν Νοσοκομειακὴν περίθαλψιν, βάσει συγκεκριμένων γεγονότων, ὅτι ἀνήκουν εἰς ἀνωτέραν ἀσφαλι-

στικήν κλάσιν και ότι άλλαι κατηγορίαί ησφαλισμένων έχουσι επίτύχει την Β' θέσιν αντί της Γ' τοιαύτης εις τὰ Νοσοκομεία, εν περιπτώσει άσθενείας των.

Προτείνει επίσης την σύγκλησιν του άποφασισθέντος από πολλού χρόνου Συνεδρίου της Χημικής Βιομηχανίας εντός τακτού χρονικού διαστήματος, υπό των Χημικών Βιομηχανίας, η τουλάχιστον να γίνεται η σχετική προεργασία διά την σύγκλησιν και εν καιρώ τῶ δέοντι να πραγματοποιηθῆ τοῦτο.

Όμιλών διά την διαφοράν Χημικών και Χημικών Μηχανικών αναφέρει ότι πρέπει να γίνῃ προσπάθεια διά την εξομάλυνσιν των αντίθεσων.

Ένας σκοπός υπάρχει, η εξύψωσις των Χημικών και Χημικών Μηχανικών εις την επιστήμην και την επαγγελματικήν των ανάπτυξιν.

Έπι των λεχθέντων υπό του κ. Σταματάκη συμφωνεί εις τὸν καταμερισμὸν των εργασιῶν των Συμβούλων του Δ. Σ. Έκφράζει την εύχην ὅπως ὁ κλάδος των Χημικών Βιομηχανίας είναι ἡνωμένος διά τὸ καλὸν ὄλων μας.

Άγγ. Δημητρίου. Διεπράχθη μία βασική άβλεψία. Η πρότασις του κ. Γ. Σταματάκη περι θορυβωδεστερας εμφανίσεως μας εις τὸ Δικαστήριον δὲν είναι σύμφωνος με τὸ πνεῦμα που ἐπεκράτησε μετὰ την 21ην Ἀπριλίου.

Τὸ θέμα της συγκλήσεως συνεδρίου Χημικής Βιομηχανίας είναι λίαν σοβαρὸν και πρέπει να αντιμετωπισθῆ διά λεπτῶν χειρισμῶν.

Προβλέπει δυσκολίας διά την συνεννόσιν μετὰ των Χημικών Μηχανικών.

Άν. Κώνστας. Αναφέρει ότι ἐγένετο σύγκλησις ομάδων διά την μελέτην των διαφόρων ἐπι μέρους θεμάτων κατὰ κλάδους Βιομηχανιών, αλλά δὲν ἐπέτυχε, διότι οἱ Χημικοὶ ἐδραμεύοντο από τὰ συμπερόντα των διαφόρων Βιομηχανιών ὅπου ἀπησχολούντο. Βλέπει δυσκολίας εις την σύγκλησιν του Συνεδρίου.

Γ. Τερμεντζής. Έπανερχόμενος ἐπι του θέματος της συγκλήσεως του Συνεδρίου Χημικής Βιομηχανίας, ὑποστηρίζει ότι πρέπει τοῦτο να συγκληθῆ ανεξαρτήτως του χρόνου συγκλήσεως αὐτοῦ.

Απαντῶν εις τὸν κ. Δημητρίου εἶπεν, ὅτι πρέπει να ἐπιδιώξωμεν συνεννόσιν μετὰ των Χημικών Μηχανικών, χωρὶς να ὑποκύνωμεν εις παραλόγους τυχὸν ἀπαιτήσεις των.

Όσον ἀφορᾷ την «θορυβώδη» ἐμφάνισιν εις τὸ Δικαστήριον ἐξηγεί ὅτι αὕτη θεωρεῖται ὡς πλεόν «δραστηρία» και δι' ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων είναι δυνατὸν να ἐπιτύχωμεν εις τὸ δικαιοτάτον αὐτὸ αἴτημά μας.

Ιωάν. Κανδήλης. Εὐχαριστεῖ τὸ Δ. Σ. διά την ὄλην συνεργασίαν του μετὰ της Ε. Ε. Χ. Διά τὸ θέμα της καταγγελίας της Συλλογικής Συμβάσεως λέγει, ὅτι ἐγένοντο ἀπασαι αἱ ἐνέργειαι και διαβήματα διά την ἐπιτυχίαν του σκοποῦ τούτου παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις Ὑπουργοῖς, αλλά δυστυχῶς δὲν ἀπέδωσαν αὐται ὡς θὰ ἔπρεπε. Διά τὸ θέμα του Συνεδρίου λέγει ὅτι προετοιμάζεται υπό της Ε. Ε. Χ. σύγκλησις τοιούτου διά την μεταπροσεχῆ ἀνοιξιν και ζητεῖ να ἀποφευχθῆ ὁ καταμερισμὸς των δυναμειων. Διά τὸ θέμα των Χημικών Μηχανικών ζητεῖ ὅπως ἀποφευχθοῦν αἱ συζητήσεις κατὰ την παροῦσαν Συνέλευσιν. Ἄλλωστε ἡ ἀντίθεσις ὑφίσταται ὡς πρὸς τοὺς ἐξτρεμιστὰς Χημικοὺς Μηχανικοὺς και ὄχι μετὰ των γνησίων ἀντιπροσώπων των, μετὰ των ὁποίων παραμένει πάντοτε ἀδιατάρακτος ἡ συνεργασία.

Γεώργ. Τερμεντζής. Έγκρίνει την ὑποστήριξιν του συγκληθησομένου την ἀνοιξιν του 1970 Δ' Πανελληνίου Συνε-

δρίου Χημικών και ἐμένει εις την μελέτην διά την σύγκλησιν κλαδικου Συνεδρίου Χημικοβιομηχανικοῦ ενδιαφέροντος.

Ζαφ. Φόρογλου. Προτείνει την καθιέρωσιν πολιτικής διά την προσέλευσιν των νέων κυρίως, Χημικών Μηχανικών ἐπι κοινῶν θεμάτων, ὡς π.χ. εις τὸ θέμα του Ταμείου Ὑγείας, ἐπι βιβλιογραφικῆς ἐξυπηρητήσεως.

Αἰμίλ. Χρυσάγης. Αναφέρει ὅτι ἐκ της γενομένης συζητήσεως διεφάνη τὸ πατρικὸν ενδιαφέρον των παλαιότερων συναδέλφων πρὸς τοὺς νεωτέρους, τοὺς ὁποίους ἐνθαρρύνει διά ἐργασίαν πρὸς προαγωγὴν των συμφερόντων του κλάδου.

α) Συλλογική Σύμβασις. Ἡ ἀπαιτήσις πρὸς ἱκανοποίησιν των δικαιῶν αἰτημάτων μας ἐγένετο εις μίαν ἐποχὴν ὅπου ἄλλα σοβαρώτερα θέματα ἐπεσκίαζον τὰ συνδικαλιστικά. Παρὰ ταῦτα ἡμεῖς κατηγγείλαμεν την Συλλογικὴν Σύμβασιν. Ἡ δοθεῖσα αὔξησις δὲν ἦτο 8%, ὡς ἀνεφέρθη, αλλά ἐκυμάνθη εις τὰ διάφορα κλιμάκια από 7,7 - 9,5%. Τὴν δοθεῖσαν αὔξησιν δέον να θεωρήσωμεν ἱκανοποιητικήν, διά την ἐποχὴν και τὰς ἐπικρατούσας τότε συνθήκας καθ' ὅς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

Έν συνεχεία ἐξηγεί λεπτομερῶς τὰς πραγματοποιηθείσας ἐνεργείας, ὡς και την σύνθεσιν του Δικαστηρίου, του ὁποίου ἡ δυσμενὴς ἡ εὐμενὴς δι' ἡμᾶς ἀπόφασις ἐξαρτᾶται από την ψήφον και μόνον του Προέδρου του Δικαστηρίου.

β) Χημικοὶ - Μηχανικοὶ. Έγένετο κατὰ καιροὺς προσπάθεια, ἰδίᾳ από μέρους της Ε. Ε. Χ. διά συνεννόσιν, αλλά οὐσιαστικῶς οὐδὲν ἐπετεύχθη.

Έπι αὐτοῦ σημειοῦται ὅτι ἡ προσπάθεια πρὸς συνεννόσιν πρέπει να καταβάλλεται από ἀμφότερα τὰ μέρη.

γ) Σύγκλησις Συνεδρίου. Έπικειμένον του Δ' Πανελλαδικου Χημικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸ 1970 δὲν κρίνεται σκόπιμος, πρὸς τὸ παρόν, ἡ σύγκλησις και ἐτέρου Συνεδρίου.

δ) Έπιμερισμὸς εργασιῶν. Έγένετο προσπάθεια διά ἐπιμερισμὸν των εργασιῶν ἐπι των ἀπασχολούντων τὸν κλάδον θεμάτων, αλλά ἀπεγοητεύθημεν από τὸ πρῶτον στάδιον της ἐφαρμογῆς, λόγω ἀπουσίας των συναδέλφων από τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις και μὴ προσελεύσεως των εις ἀτομικὰς και γενικὰς προσκλήσεις.

Βασ. Τσατσαρώνης. Αναφερόμενος εις την οικονομικὴν ἐνίσχυσιν της Ε. Ε. Χ. λέγει ὅτι καλὸν θὰ ἦτο να ἐπραγματοποιεῖτο αὕτη, αλλά ὁ Π. Σ. Χ. Β. ἔχει μεγάλα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα δυσκόλως καλύπτονται ἐκ των ἐσόδων του.

Μιχ. Παλαιογιάννης. Δὲν συμφωνεῖ με την οικονομικὴν ἐνίσχυσιν της Ε. Ε. Χ.

Αἰμίλ. Χρυσάγης. Προτείνει ὅπως εις την κρίσιν του Δ.Σ. ἀφεθῆ ἡ ἐνίσχυσις ἡ μὴ της Ε. Ε. Χ.

Έπι διαφόρων ὀμιλητῶν προτείνεται ἡ συμβολικὴ προσφορά ἐκ 5.000 δρχ. πρὸς την Ε. Ε. Χ.

Τελικῶς ἐγκρίνεται ὅπως κρίνη τὸ Δ. Σ. ἐὰν θὰ χορηγηθῆ ἡ ὄχι ἐνίσχυσις πρὸς την Ε. Ε. Χ. ὡς και τὸ ποσὸν αὐτῆς ἐν καταπατικῇ περιπτώσει.

Έλος ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐγκρίνει τὸν Γενικὸν Ἀπολογισμὸν και ἀπαλλάσσει τὸ Δ. Σ. από πάσης εὐθύνης. Έπίσης υπό της Γεν. Συνελεύσεως ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ ὅπως τὸ Δ. Σ. συνεχίση ἐργαζόμενον μετὰ του αὐτοῦ, ὡς και κατὰ τὸ παρελθόν, ζήλου, πρὸς ἐπιτυχίαν των σκοπῶν τους ὁποίους ἔταξεν ἡ Συνέλευσις, διά την ἐπίλυσιν των δικαιῶν αἰτημάτων του κλάδου.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Τὸ Α' Διεθνὲς Συνέδριον Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Εὐγενίδειον Ἴδρυμα ἀπὸ 4-8 Νοεμβρίου 1968.

Θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦτο: «Ἡ Ἐπιχειρησιακὴ Ἐρευνα εἰς τὰ συστήματα Ἡλεκτρικῆς Ἐνεργείας», εἶναι δὲ τὸ πρῶτον ὄργανωθὲν εἰς τὸν κόσμον εἰδικευμένον εἰς μίαν κατηγορίαν προβλημάτων εἰς τὸν τομέα τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐνεργείας.

Τὸ Συνέδριον παρηκολούθησαν πλέον τῶν 100 συμμετεχόντων καὶ παρουσιάσθησαν 27 ἐνδιαφέρουσαι πρωτότυποι ἐργασίαι ἐκ 13 χωρῶν τῆς Διεθνούς Ὀμοσπονδίας Ἐταιριῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν.

Τὸ Συνέδριον ὀργανώθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διεθνούς Ὀμοσπονδίας Ἐταιριῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν καὶ τῆ συμβολῆ καὶ συνεργασίᾳ τῆς ΔΕΗ ὡς καὶ τῆ συνεργασίᾳ τῆς Electricité de France.

Ὑπὸ Ἑλλήνων Μηχανικῶν τῆς ΔΕΗ παρουσιάσθησαν πέντε ἐνδιαφέρουσαι ἀνακοινώσεις.

Αἱ πολλαὶ ἐρωτήσεις καὶ ἡ δημιουργηθεῖσα συζήτησις δεικνύουσι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμμετεχόντων καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀνακοινώσεων.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ Συνεδρίου, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξεν ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, ἀνεκοινώθησαν λίαν ἐνδιαφέρουσαι διαπιστώσεις.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακαρέζου ὅτι ἡ Χώρα μας μεταβάλλεται εἰς σφύζουσαν Παραγωγικὴν Ἐπιχείρησιν. Στόχος μας ἡ ταχύρρυθμος ἀνοδος τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ. Ἀποτελεῖ ἀμετακίνητον θέσιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Ἐπιστήμης πρὸς ἀντιμετώπισιν μακροχρονίως τῶν προβλημάτων τῆς χώρας.

Ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ΔΕΗ Στρατηγῶ ἔ. ἄ. Β. Καρδαμάκη, ὅτι ἡ κτηθεῖσα πείρα ὑπὸ τῆς ΔΕΗ τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι Ὄργανισμοῦ Κοινῆς Ὁφελείας, ὅστις ἐγένωκεν ἐν τῇ πράξει τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἐπιχ. Ἐρευνῆς, ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν ταύτην προσπάθειαν δημιουργεῖ αἴσθημα ἐμπιστοσύνης καὶ ἐπιτρέπει πᾶσαν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν εὐρύτεραν ἀποδοτικότητα τῆς νέας ταύτης μεθόδου καὶ τεχνικῆς διοικήσεως τῶν μεγάλων Ἐπιχειρήσεων.

Κατὰ τὴν τελικὴν συζήτησιν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος καὶ ἐπικεφαλῆς τῆς Ὁμάδος Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν τῆς ΔΕΗ Δρ. J. Carpentier τῆς Electricité de France, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν κυρίων συνεργατῶν καὶ συντελεστῶν τῆς προσπάθειας ταύτης, εἶπεν ὅτι:

Πολλὰ ἀνακοινώσεις παρουσιάζουσι μέγα ἐνδιαφέρον καὶ δίδουσι λύσεις εἰς προβλήματα μὴ ἐπιλυθέντα μέχρι σήμερον.

Ἰδιαιτέρως πολυάριθμοι ὑπῆρξαν αἱ ἀνακοινώσεις με θέμα τὴν βελτιστοποίησιν τῆς παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, δηλαδὴ τῆς λειτουργίας τῶν Σταθμῶν καὶ τοῦ Δικτύου Ὑψηλῆς Τάσεως, ἐσημειώθη δὲ οὕτω ἐν βῆμα πρὸς καλυτέραν οἰκονομίαν καὶ καλυτέραν ἀσφάλειαν λειτουργίας τῶν ἠλεκτρικῶν συστημάτων.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιλογῆς τῶν ἐπενδύσεων τῶν ἠλεκτρικῶν Ἐπιχειρήσεων ἐδόθησαν νέαι λύσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ κατα-

στήσουσι δυνατὴν τὴν λήψιν οἰκονομικῶν ἀποφάσεων λαμβανουσῶν ὑπ' ὄψιν μέγα ἀριθμὸν παραγόντων.

Τέλος εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονός, ὅτι εἰς νέος τομεὺς προσετέθη εἰς τὰς κλασικὰς δραστηριότητας τῆς Ἐπιχειρησιακῆς Ἐρευνῆς: ὁ τομεὺς τῆς ὀργανώσεως τῶν διαρθρώσεων καὶ τῆς μηχανικῆς ἐπεξεργασίας τῶν πληροφοριῶν εἰς τὰς ἠλεκτρικὰς Ἐπιχειρήσεις. Ὡς πρὸς τοῦτο ἡ Ἐπιχειρησιακὴ Ἐρευνα παίζει πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία προετοιμάζεται διὰ τὰ 15 προσεχῆ ἔτη.

Ἐν κατακλείδι ἐγένετο σοβαρωτάτη ἐργασία καὶ αἱ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς θὰ ἀποβούσι ἀσφαλῶς λίαν ἀποδοτικαὶ διὰ τὰς ἠλεκτρικὰς Ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ μέλλον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρόν, δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὸ Συνέδριον ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν καὶ εὐκαίῳ θὰ ἦτο νὰ ἀκολουθήσουσι πολλὰ ἄλλα τῆς αὐτῆς φύσεως.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Στρατηγὸς ἔ. ἄ. Ρ. Σπανογιαννάκης ἀποχαιρετῶν τοὺς συνέδρους ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀνέφερεν ὡς διαπιστώσεις:

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῶν συστημάτων Ἡλεκτρικῆς Ἐνεργείας διὰ τῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν ἔχει συντελεσθῆ ἤδη πρόοδος, ἡ ὁποία θὰ δύναται, ἐὰν ἐφαρμοσθῶσι τὰ πορίσματα τῶν νέων ἀνακοινώσεων, νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν καὶ οἰκονομικώτεραν παραγωγὴν τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐνεργείας.

Διὰ τῆς συνεργασίας εἰς τὴν Ἐρευναν ἐπετεύχθησαν ἐνδιαφέρουσα ἀποτελέσματα.

Κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦτο αἱ περισσότεραι ἀνακοινώσεις ἐμελετήθησαν ὑπὸ ὁμάδων Ἐπιστημόνων, ἐν ᾧ ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου ἐγένετο συνεργασία τῶν χωρῶν Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας. Ἡ συνεργασία ἀφ' ἑτέρου τῶν 14 χωρῶν τῆς Διεθνούς Ὀμοσπονδίας Ἐταιριῶν Ἐπιχειρησιακῶν Ἐρευνῶν, αἱ ὁποῖαι παρουσίασαν ἀνακοινώσεις, συντέλεσαν ὥστε νὰ παρουσιασθῆ τὸ Συνέδριον τόσον ἐπιωφελὲς καὶ συντελεστικόν εἰς τὴν πρόοδον ἐνός ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων τομέων δι' ὅλας τὰς χώρας.

Ἡ ἐκλογή τοῦ θέματος τοῦ Συνεδρίου ἐγένετο ἵνα ὀχι μόνον ἀντιμετωπισθῶσι τὰ ὑπάρχοντα σήμερον προβλήματα εἰς τὰς χώρας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ καταστῆ δυνατὸν νὰ προβλεφθῶσι ἀπὸ τοῦδε τὰ προβλήματα κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη τὰ ὁποῖα λόγω τῶν ὁσημέραι αὐξανομένων ἀπαιτήσεων θὰ εἶναι μεγάλα.

Περαίνων ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἀφοῦ ἡχαρίστησε τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως, τὴν IFORS, τὴν ΔΕΗ, τὴν Electricité de France, τοὺς ξένους καὶ Ἑλληνικοὺς Ὄργανισμούς, οἱ ὁποῖοι ἐξεπροσωπήθησαν εἰς τὸ Συνέδριον, ἀνέφερε τὴν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἀρχὴν τῆς συνεργασίας εἰς τὴν Ἐρευναν, ἡ ὁποία δεῖν νὰ εἶναι πάντοτε ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν λύσεων τῶν ἀγνωστων προβλημάτων.

«Δι' ὅσα δὲν γνωρίζομεν ἀφ' ἐνός μὲν πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἐρευνῶμεν ἡμεῖς αὐτοί, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐρωτήσωμεν ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἠσχολήθησαν μετ' ὁ πρόβλημα τοῦτο καὶ ἐξετάζοντες ὅλας τὰς γνώμας νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀκριβεστέραν, διατηροῦντες φιλικὰς σχέσεις μετ' ὄλους».

Ἀνακοινώσεις

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν συμπληρώνει ἤδη 45 ἐτῶν ζωὴν, πλήρη προσπάθειῶν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀναδείξεως τῆς χημικῆς καὶ βιομηχανίας. Ἡ σταδιοδρομία τῆς αὐτῆς συμβαδίζει χρονικῶς μετ' ἡν δημιουργίαν προοδευτικῶς εἰς τὴν χώραν μας τῆς σημερινῆς μεγάλης βιομηχανίας καὶ γενικώτερον μετ' ἡν πρόοδον τῆς οἰκονομίας μας.

Ἀποτελοῦσα σήμερον ἡ Ἐνωσις, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀρμοδιότητός της, σημαντικῶς δρῶντα Ὄργανισμὸν, ἐπιθυμεῖ ὅπως συγκεντρώσῃ καὶ διαφυλάξῃ τὸ σχετικὸν ἱστορικὸν ὑλικὸν τῆς ἐν λόγῳ 45ετοῦς σταδιοδρομίας της. Ὁ προσεχῆς

ἑορτασμός τῆς 50ετηρίδος τῆς Ἐνώσεως καὶ ἡ προβλεπομένη τότε ἐκδοσις ἑορταστικοῦ τόμου καθιστᾷ ἔτι μᾶλλον ἐπιβεβλημένην τὴν τοιαύτην προσπάθειαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Παρακαλοῦμεν κατ' ἀκολουθίαν θερμῶς τοὺς συναδέλφους, οἵτινες εἶναι κάτοχοι παλαιῶν φωτογραφιῶν, ἐγγράφων καὶ ἄλλων στοιχείων ἀναφερομένων εἰς διάφορα γεγονότα τόσον τοῦ κλάδου ὅσον καὶ τῆς βιομηχανίας μας, ὅπως τὰ θέσουσι ὑπ' ὄψιν μας. Ταῦτα παραδιδόμενα, εἰς ἡμᾶς, ἀφοῦ φωτογραφηθοῦν ἢ φωτοτυπηθοῦν, θὰ ἐπιστρέφωσι εἰς τοὺς κατόχους.

Ἐκ τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ.

Ο ΑΡΤΟΣ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΜΙΞΕΩΣ ΣΤΑΦΙΔΙΝΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΩΦΕΛΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΙΣ
Η ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΗ

Υπὸ ἸΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗ*

Τὸ θέμα τῆς ἐνδεδειγμένης μεθόδου παρασκευῆς τοῦ ἄρτου καὶ τῆς ἐπιμελημένης ἐκτελέσεως αὐτῆς, ἐκ τῆς ὁποίας, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐξαρτᾶται ἡ ποιότης του, δὲν εἶχε σοβαρῶς ἀπασχολήσει τὸ Κράτος κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον. Ὁ ἄρτος τοῦ ἀστικού πληθυσμοῦ, παρασκευαζόμενος διὰ τῆς βιοτεχνικῆς ὁδοῦ, κατὰ τὴν παλαιὰν πατροπαράδοτον μέθοδον, ἀπετέλει ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος ἀποκλειστικῶς τῶν πολυαριθμῶν παρασκευαστῶν του καὶ ἀμίλλης κατὰ τὸν μεταξὺ αὐτῶν ἀναπτυσσόμενον ἐμπορικὸν συναγωνισμόν. Τὸ Κράτος περιώριζε τὴν μέριμναν του εἰς τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων ἐπὶ τῆς καθαριότητος, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐργατικῶν νόμων καὶ, ἀπὸ πλευρᾶς ποιότητος, εἰς τὸν πρόχειρον μακροσκοπικὸν ἔλεγχον περὶ τῆς καλῆς του παρασκευῆς καὶ ἐψήσεως. Μόνον διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς διαθέσεώς του εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον ἐπεδείκνυε πάντοτε ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον, τακτικὴ ἥτις ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς μοιραίως ἀπετέλει ἀνασταλτικὸν παράγοντα κάθε σοβαρωτέρας προσπαθείας πρὸς βελτίωσιν τῆς ποιότητός του.

Ἡ τοιαύτη ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀρτική πολιτική, προκειμένου μάλιστα διὰ τὸν Ἕλληνα καταναλωτὴν, ὅστις κατέχει μεταξὺ τῶν ἄλλων Χωρῶν τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὴν κατὰ κεφαλὴν κατανάλωσιν ἄρτου, δὲν ἦτο δικαιολογημένη. Δι' αὐτόν, ἰδίᾳ προπολεμικῶς, ἀπετέλει τὴν βάσιν τῆς διατροφῆς του (κατὰ μέσον ὄρον ἐκάλυπτε 1200 περίπου θερμίδας τοῦ ἡμερησίου σιτηρεσίου του) καὶ ἐπομένως ἐπέβαλλεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ τῆς θρεπτικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῆς διαιτητικῆς, ἥτις ἀμεσώτατα συνδέεται καὶ οὐσιωδῶς ἐπηρεάζεται ἀπὸ τοὺς ὀργανοληπτικούς του χαρακτήρας, δηλ. ἀπὸ τὴν ποιοτικὴν του σύστασιν.

Ἐὰν ὁ Ἕλληνας καταναλωτὴς, ὁ πόσον εὐαίσθητος εἰς τὸ θέμα τῆς ποιότητος τοῦ ἐπιουσίου, δὲν διετύπωνε τότε μεγαλύτερας ἀξιώσεις καὶ ἔμενεν ἰκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ ἐπιτραπέζιου ἄρτου, τοῦτο ὀφείλετο, εἰς τοὺς ἐξῆς λόγους:

α) Εἰς τὴν ἀρίστην ποιότητα τοῦ ἀλεθόμενου σίτου, ὅστις ἦτο ἐκλεκτῆς ποιότητος, συνήθως ἀμερικανικῆς προελεύσεως. Διότι ὡς γνωστὸν, ἡ ποιότης τοῦ σίτου εἶναι ὁ βασικὸς παράγων τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου.

β) Εἰς τὸ λιτοδαίτον καὶ ὀλιγαρκῆς αὐτοῦ. Διότι εἰς τὸν τομέα τῆς διατροφῆς, δὲν εἶχε τότε τὰς μεταπολεμικὰς ἀξιώσεις καὶ διότι δὲν εἶχε γνωρίσει ἀκόμη τὰ πολυειδῆ ἐκλεκτὰ ἄρτοσκευάσματα, οὔτε τοὺς πολυτελεῖς τύπους ἄρτου, τοὺς διατιθέμενους εἰς τὰς ἄλλας προηγμένας χώρας, ὥστε ἐκ τῆς συγκρίσεως νὰ διαπιστῶνῃ τὴν μειονεκτικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπιτραπέζιου ἄρτου.

Ἡ κατωτέρως τῶν ἐξ ἑλληνικῶν σίτων ἀλεύρων καὶ αἱ πρῶται προσπάθειαι ποιοτικῆς βελτιώσεως αὐτῶν

Κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἔτη, ἡ χρησιμοποίησις σίτου ἢ ἀλεύρων καὶ πάλιν ἀμερικανικῆς προελεύσεως εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἐθισμόν τοῦ καταναλωτοῦ εἰς ποιότητα ἄρτου ἀρκοῦντως ἰκανοποιητικὴν. Βραδύτερον (1955 καὶ ἐφ' ἐξῆς), ὅταν ἐπετεύχθη ἡ σιτάρκεια καὶ ὁ ἄρτος,

* Διδάκτωρ τῆς Χημείας. Τεχνικὸς Σύμβουλος Βιομηχανικῶν. Ἐμπειρογνώμων ἐπὶ τῶν θεμάτων σίτου, ἀλεύρων καὶ ἄρτου.

κατὰ τὸ πλεῖστον ἢ ἐξ ὀλοκλήρου, ἤρχισε νὰ παρασκευάζεται δι' ἀλεύρων ἐξ ἑλληνικοῦ σίτου, ὑπέστη ζωηρὰν ἀπογοήτευσιν. Διότι οἱ σίτοι μας, ἐκ τῶν κατωτέρων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀρτοποιητικῶς, παρῆγον ἄρτον ἀθλίων ὀργανοληπτικῶν καὶ μακροσκοπικῶν χαρακτήρων, μὲ ἐμφανῆ τὴν ποιοτικὴν κατωτέροτητα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πρό τινας ἐξ ἀμιγῶς σίτου «χάρτ - βίντερ» παρασκευαζόμενον. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς λοιπὸν ἐκείνης, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων, τίθεται τὸ θέμα καὶ κατὰ κάποιον τρόπον κινεῖται τὸ κρατικὸν ἐνδιαφέρον ἀπὸ πλευρᾶς ποιότητος.

Κατὰ τὸ 1956 πρὸς ἐπίγειον ἀντιμετώπισιν τῆς ἐμφανισθείσης ποιοτικῆς κατωτέροτητος τοῦ ἄρτου, ἀπεφασίσθη ἀρχικῶς ἡ πρόσμιξις εἰς τὰ ἄλευρα οὐσιῶν βελτιώσεως τῆς ἀρτοποιήσεως. Ὡς τοιαῦται ἐπρωτιμήθησαν αἱ ἰσχυρᾶς δράσεως* καὶ συγκεκριμένως τὸ ὑπερβεικὸν ἀμμώνιον $(\text{NH}_4)_2\text{S}_2\text{O}_8$ καὶ τὸ ὑπεροξειδίου τοῦ βενζούλιου $[(\text{C}_6\text{H}_5\text{CO})_2\text{O}_2]$. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διετηρήθη ἐπὶ βραχὺ διάστημα, ὀλίγων μηνῶν, διότι ταῦτα, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὀξειδωτικῆς φύσεως, κατὰ τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις, θεωροῦνται ὡς ὑποπτα ἐπιβλαβοῦς ἐνεργείας διὰ τὴν ὑγείαν τῶν χειριζόμενων τὰ, οὕτω προσμεμιγμένα, ἄλευρα ἐργατῶν καὶ ἐπίσης τῶν καταναλωτῶν τοῦ ἄρτου.

Τὸ θέμα τῆς ποιοτικῆς κατωτέροτητος τῶν σίτων καὶ ἐπομένως τοῦ ἄρτου, μελετώμενον ἐπιμόνως εὐθὺς μόλις ἀνέκυψε, πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς καλυτέρας λύσεως, ἀντιμετωπίσθη ἐπιτυχῶς διὰ τῆς βιομηχανικῆς ὁδοῦ, κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀλευροποιήσεως, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς θερμικῆς προπαρασκευαστικῆς ἐπεξεργασίας τοῦ σίτου, βοηθῆται τοῦ Κοντισιονέρ. Συνίστατο εἰς τὴν θέρμανσιν αὐτοῦ, μετὰ ἰσχυρὰν δι' ὕδατος διαπότισιν τοῦ κόκκου, συνήθως μεταξὺ 70 - 75 %, ἀναλόγως τῆς ἀρχικῆς ποιότητός του καὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἀποτελέσματος.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου αὐτῆς, ἥτις ἦτο ἑλληνικὴ ἐπιτεύξις καὶ ἀποτέλεσμα ἀποκλειστικῶς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἐπετύγχανε καταπληκτικὴν βελτίωσιν τῶν πλαστικῶν ἰδιοτήτων τῆς γλουτένης καὶ ἐπομένως τῆς ἀρτομάζης, ὥστε νὰ ὑπερκερασθῆ κατὰ πολὺ ἢ ἐπιτυγχανομένη διὰ τῶν ὀξειδωτικῶν βελτιωτικῶν μέσων καλυτέρευσις τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου. Ἀκόμη καὶ τῆς ἐπιτυγχανομένης διὰ τοῦ ἰσχυροτέρου ἐξ αὐτῶν, τοῦ βρωμικοῦ καλίου (KBrO_3), τοῦ ὡς πλέον ἐπικινδύνου οὐδέποτε ἐπιτραπέζιου παρ' ἡμῖν.

Ὁ ἐκ κοντισιοναρισμένων ἀλεύρων προερχόμενος ἄρτος εἶναι βεβαίως ἰκανοποιητικῆς ποιότητος, ὑπερέχων σημαντικώτατα τοῦ ἐξ ἀνεπεξεργάστων ἢ ἀλεύρων περιεχόντων μόνον ὀξειδωτικὰ βελτιωτικά, ἐὰν ὁμοσ προστεθοῦν καὶ αὐτὰ, εἰς ἐνίσχυσιν τῆς θερμικῆς ἐπεξεργασίας, τότε ἡ βελτίωσις ἐπαυξάνεται, ὥστε ὁ παρασκευαζόμενος ἄρτος νὰ παρουσιάσῃ μικράν, ἐτι περαιτέρω, βελτίωσιν τῆς ποιότητός του.

* Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτ. Χημικοῦ Συμβουλίου (ἀριθ. 929/55 Ἐφ. Κυβ. Β/177/279.55) περὶ ἐφαρμογῆς των, εἶχε προσωρινὴν μορφήν. Τὸ σκεπτικὸν της ἔχει ὡς ἐξῆς: «Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰς σημερινὰς κρατούσας συνθήκας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς, ἐνεκα τῶν ὁποίων ἡ ποιότης τοῦ παραγομένου ἄρτου δὲν εἶναι ἰκανοποιητικὴ, ἀποφασίζομεν ὅπως, προσωρινῶς καὶ ἐφ' ὅσον ἐξακολουθῆ ἡ σημερινὴ κρατοῦσα κατάσταση εἰς τὴν ποιότητα τῶν χρησιμοποιουμένων σίτων, ἐπιτραπῆ ἢ χρησιμοποιήσῃ βελτιωτικῶν καὶ λευκαντικῶν σκευασμάτων».

'Η εξόρμησις διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος καὶ αἱ πρῶται σχετικαὶ συζητήσεις

Διὰ τὸν παράγοντα ὅμως τῆς ἀρτοποιήσεως τοῦτο δὲν ἦτο ἀρκετόν. Ἐχρειάζετο ριζικὴ ἀλλαγὴ μεθόδου παρασκευῆς καὶ γενικώτερον ἀντιλήψεων ἐπὶ τῆς τεχνικῆς καὶ τοῦ χημισμού τοῦ ἄρτου, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν μίαν σταθερὰν καὶ οὐσιαστικὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν αὐτοῦ.

Ἀφορμὴν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος, τῆς τοιαύτης ἐπιβαλλομένης ριζικῆς ἀλλαγῆς, μεταξύ τοῦ εὐρύτερου κοινού, ἔδωκε τὸ πρῶτον, ἡμέτερον ἄρθρον, δημοσιευθὲν εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Βῆμα» τῆς 26.4.1963 ὑπὸ τὸν τίτλον: «Πρέπει νὰ βελτιώσωμεν τὴν ποιότητα τοῦ ἄρτου». Εἰς αὐτὸ ἀνέπτυσσα ποῖαν σημασίαν παρουσιάζει διὰ τὴν ποιότητά του, εἰς βοήθειαν φυσικὰ τῆς βασικῆς ἰκανότητος τοῦ ἀλεύρου, ἡ μέθοδος τῆς ἀρτοποιήσεως καὶ ἡ νύξημένη ποσότης τῆς προστιθεμένης πειστής ζύμης ἀρτοποιίας. Ὅτι διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος, πρῶτον βῆμα πρέπει νὰ εἶναι ἡ καθιέρωσις τῆς «ταχείας μεθόδου» ἢ τῆς λεγομένης «ἀπ' εὐθείας ἀρτοποιήσεως». Χωρὶς τὴν προετοιμασίαν ἀφ' ἑστέρας προζύμης καὶ τῆς ἐκ τούτου παρατάσεως τοῦ ὀλικού χρόνου παρασκευῆς. Ἀρτοποιήσις ἐντός 3 - 4 ἀντὶ τῶν 12 ὥρων, μὲ ζύμην ὅμως πολὺν περισσοτέραν, περὶ τὸ 1,5% τῆς ποσότητος τοῦ ἀλεύρου, ἀντὶ τοῦ 0,25% τῆς παλαιᾶς μεθόδου.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ, ἠεπακολουθήσασα μελέτη μου «Ὁ ἑλληνικὸς ἄρτος, τρόπος παρασκευῆς καὶ ποιότητος αὐτοῦ» (1963), καὶ τὰ σημειώματα τοῦ «Ἀθηναίου» (κ. Β. Σπανοπούλου) τῆς «Καθημερινῆς», ὅστις υἰοθέτησε τὰς προτάσεις μου καὶ ὑπερεμάχη αὐτῶν*, ἔδωσαν ἀφορμὴν γενικεύσεως τῆς συζητήσεως. Πολυάριθμα δημοσιεύματα καὶ ἐπιστολαὶ εἶδον τὸ φῶς εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1963, ὅτε ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης ἡ μελέτη τοῦ προβλήματος ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπίσημον κρατικὴν μέριμναν.

'Η πρώτη ἐνδειξις οὐσιαστικοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν ἄρτον

Ὁ τότε Ἐφυπουργὸς Ἐμπορίου κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος, καθ' ὃ χημικός, ἐξετίμησεν τὴν σημασίαν τοῦ θέματος καὶ καθήρτισεν Ἐπιτροπὴν ἐκ τεχνικῶν τοῦ Ἐπιπουργείου του, ἐκ γεωπόνων τοῦ Ἐπιπουργείου Γεωργίας καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ ἄλευρα καὶ τὸν ἄρτον ἐπαγγελματιῶν, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν μου, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο «ἡ μελέτη καὶ ἡ ὑπόδειξις μεθόδων καὶ μέσων παρασκευῆς βελτιωμένης ποιότητος ἄρτου»**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη εἰργάσθη συνεχῶς μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου 1964, ὅτε καὶ ὑπέβαλε τὸ πόρισμά της εἰς τὸν διαδεχθέντα τὸν κ. Παπαδημητρακόπουλον Ἐφυπουργὸν κ. Μανωλέσσον. Αἱ ἐργασίαι της περιστράφησαν εἰς τὴν μελέτην τῶν ὑφισταμένων ἐν Ἑλλάδι συνθηκῶν ἀρτοποιήσεως, εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἐκ τῆς βιβλιογραφίας τοῦ σχετικοῦ ἐπιστημονικοῦ ὕλικου καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν της, πειραματικῶν ἀρτοποιήσεων, μὲ τὸ σύνθημα βιοτεχνικὸν μέγεθος, εἰς διάφορα ἀρτοποιεῖα τῆς Πρωτευούσης.

Ἡ ἔκθεσις, ἐμπεριστατωμένη καὶ λεπτομερῆς, κατέληγεν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεθόδον καὶ τὰ μέσα παρασκευῆς τοῦ ἄρτου, εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῆς ὑποχρεωτικῆς καθιέρωσεως τῆς ταχείας μεθόδου ἀρτοποιήσεως, μὲ προσθήκην πειστής ζύμης τοῦλάχιστον 1,25% καὶ σταφιδίνης 2% τῶν ἀλεύρων. Ἡ σταφιδίνη συνιστᾶτο ὡς βελτιωτικὸν μέσον, ἀντὶ τῶν ἄλλων ἤδη

* Φύλλα «Καθημερινῆς» τῆς 13ης καὶ 20ῆς Αὐγούστου 1963 καὶ ἐν συνεχείᾳ μεταγενέστερα.

** Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει ἀριθμὸν 212349/15140/30.8.63 καὶ συμπληροῦται διὰ τῆς μεταγενεστέρως ὑπ' ἀριθ. 219251/16201/16.9.63. Τῆς Ἐπιτροπῆς μέτεσχον οἱ κ.κ. 1) Χαρ. Κουκῆς Τμηματάρχης Χημικὸς Ἐπιπουργείου Ἐμπορίου, ἤδη Διευθυντής, 2) Ἀνδρ. Φαρμάκης Γεωπόνος Ἐπιπουργείου Γεωργίας, 3) Νικ. Κουρνούτος Γεωπόνος Ἐπιπουργείου Γεωργίας, 4) Χάνς Κόμμι Ἀλευροργὸς Μηχανικός, 5) Ι. Ματθαίουποῦλος Χημικός Ἐπιπουργείου Ἐμπορίου, 6) Δ. Καλαμάκης Ἐκπρόσωπος Ἀλευροβιομηχανῶν, 7) Ἀν. Πανταζῆς Ἐκπρόσωπος Ἀρτοποιῶν.

χρησιμοποιουμένων. Ἐπίσης ἐξετίθετο εἰδικώτερον, ἐν τῇ ἐκθέσει, ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς της γενικώτερα ὠφέλεια τῆς οἰκονομίας μας.

Ἡ ὑπόδειξις τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς σταφιδίνης ὡς βοηθητικῆς βελτιωτικῆς οὐσίας τοῦ ἄρτου, ἐθεωρήθη διὰ πολλοὺς λόγους ἰδιαίτερας σκοπιμότητος. Διότι ὁ συναγωνισμὸς τῶν ἀρτοποιῶν ἐπὶ τῆς ποιότητος, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν χρησιμοποίησιν, παρὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγόρευσιν, ὀξειδωτικῶν βελτιωτικῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἐπιπροσώτερου θεωρουμένου ὡς ἐπικινδύνου βρωμικοῦ καλίου. Ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς τοιαύτης ἀνεξέλεγκτου προσθήκης, εἴτε παρὰ τῶν ἰδίων τῶν ἀρτοποιῶν, εἴτε πολλὰκις, ἐν ἀγνοίᾳ των, παρὰ τῶν ἀρτοτεχνιτῶν των, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀρτοποιήσεως καὶ ἐπομένως τοῦ ἀνομοιογενούς καταμερισμοῦ τῶν βελτιωτικῶν αὐτῶν οὐσιῶν ἐν τῇ ἀρτομάζῃ, προσφάτως καθίστατο πολλαπλασιῶς μεγαλύτερος.

Αἱ ἄλλαι πάλιν βελτιωτικαὶ οὐσίαι, ἡ χρῆσις τῶν ὁποίων εἶχεν ἐπιτραπῆ μεταγενεστέρως, ὡς τὸ ἄσκορβικὸν ὀξύ (βιταμίνη C), ἡ α - ἀμυλάση, τὰ παρασκευάσματα μετὰ βίνης κλπ. δὲν παρείχον ἄξια λόγου ἀποτελέσματα καὶ ἐφημιούργουν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς των ἄσκοπον σπατάλην συναλλαγματος. Ἡ ἀντικατάστασις ἐπομένως ὄλων αὐτῶν δι' ἐνὸς ἑλληνικοῦ προϊόντος, μὲ διπλὴν δρασίν, τόσον βελτιώσεως ὅσον καὶ θρεπτικοῦ πλουτισμοῦ τοῦ ἄρτου, ἀπέτελε διεξόδον καὶ λύσιν, συγχρόνως δὲ παραγνοῦσα ἐπιωφελεῖ διὰ τὴν Ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν.

'Η σύστασις τῆς σταφιδίνης καὶ ἡ βελτιωτικὴ βοήθεια αὐτῆς εἰς τὴν ποιότητα τοῦ ἄρτου

Ἡ κοινῶς λεγομένη σταφιδίνη εἶναι, ὡς γνωστὸν, ὁ ὀπὸς τῆς ξηρᾶς σταφίδος, ξανθῆς ἢ μαύρης, ὁ ὁποῖος λαμβάνεται δι' ἐκχυλίσεως δι' ὕδατος καὶ ὅστις περιέχει ἅπαντα τὰ διαλυτὰ συστατικὰ αὐτῆς, ἅτινα προφανῶς παραμένουν τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ τῆς χλωρᾶς σταφίδος καὶ γενικώτερον τῆς σταφυλῆς, εἰς πλήρως φυσικὴν κατάστασιν. Περιέχει ὀλικὰ σάκχαρα, εἰς ἀναλογίαν 70% τοῦ βάρους της, ἀπαρτιζόμενα κυρίως ἀπὸ σταφυλοσάκχαρον καὶ ὀπωροσάκχαρον. Ἐπίσης ὀργανικὰ ὀξέα, καὶ ἐξ αὐτῶν κυρίως τρυγικὸν καὶ μηλικόν, ἀζωτούχους οὐσίας (2,8 - 4,0%), ἀνόργανα ἄλατα (1,2 - 1,8%) καὶ βιταμίνης. Τὰ ἀνόργανα συστατικὰ της, δηλ. ἡ τέφρα της, περιέχουν μετὰξὺ ἄλλων κάλιον περὶ τὸ 65% καὶ φωσφορικὸν ἀνιὸν 13,2%. Μεταξὺ τῶν βιταμινῶν της ἀναφέρονται ἡ θειαμίνη, ἡ ριβοφλαβίνη, τὸ παντοθενικὸν ὀξύ, ἡ νικοτιναιμίδη, ἡ πυριδοξίνη, ὁ μεσοίνζιτις, τὸ παραμινοβενζοϊκὸν ὀξύ, ἡ χολίνη καὶ ἄλλα.

Ἡ σταφιδίνη προστίθεται κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀρτοποιήσεως, διαλυομένη εἰς μέρος τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ἀρτομάζης θερμοῦ ὕδατος. Εἰς ἑτέραν ποσότητα ὕδατος καταμερίζεται ἡ πειστή ζύμη, τὰ δύο δὲ αὐτὰ ὑγρὰ ἀναμιγνύονται καὶ μετὰ τῆς ἑπτά τῆς ὥρας προστίθεται εἰς τὸ ἄλευρον, τοῦ ὁποίου ἀρχετα ἀμέσως ἡ μάλαξις. Ὁ μετὰ τὴν ἀνάμιξιν των χρόνος δὲν πρέπει νὰ εἶναι μακρὸς.

Τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα παρουσιάζει ὁ μετὰ σταφιδίνης παρασκευασθεὶς ἄρτος, εἶναι σημαντικὰ. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς μνημονευθείσης ἀρμοδίας ἐρευνητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιπουργείου Ἐμπορίου συνοψίζονται ἐπὶ τῶν ἐξῆς σημείων, ἅτινα μεταφέρουμεν ἐνταῦθα αὐτολεξεί :

1. Ἡ δρᾶσις τῆς ζύμης καθίσταται ταχύτερα καὶ ἐντατικώτερα λόγω τῆς ἀμέσου παρουσίας ἀφθόνου, εὐχερῶς ζυμουμένου σακχάρου, ὡς εἶναι τὸ σταφυλοσάκχαρον. Χωρὶς νὰ ἔχωμεν καθυστέρησιν ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ σχηματισμοῦ σακχάρου διὰ τῆς προηγουμένης διασπᾶσεως τοῦ ἀμύλου. Συνεπεία τούτου ἔχομεν ἄμεσον καὶ ἀφθονώτερον διοξειδίον τοῦ ἀνθρακός καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐπηνυξημένην διόγκωσιν.

2. Δεδομένου ὅτι τὸ σταφυλοσάκχαρον προβαδίζει τοῦ ὀπωροσάκχαρου κατὰ τὴν ζύμωσιν, ἔπεται ὅτι ἡ ὑπολειπομένη ἐκ τῶν σακχάρων αὐτῶν ἀζύμωτος ποσότης ἀπαρτιζέται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ δευτέρου. Τοῦτο διατηρεῖ πάντοτε τὴν ὑγρότητά του καὶ ὡς ἐκ τούτου προσδίδει, εἰς τὸν ἤδη, λόγω τῆς περισσοτέρας ζύμης, ἀρρώδους ψιχὸς ἄρτου, νωπὴν διατηρήσιμον σύστασιν. Δηλ. τὸ ὀπωροσάκχαρον

θεραπείη ικανοποιητικῶς τὸ παρατηρούμενον μειονέκτημα τοῦ παρασκευαζομένου ἄρτου, τὸ νὰ θρυμματίζεται ἡ ψίξ καὶ νὰ προσλαμβάνη, ὀλίγας ὥρας μετὰ τὸν ἐκβιομηχανισμόν, συμπαγῆ σύστασιν, χωρὶς καμμίαν ἐλαστικότητα.

3. Ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας τὸ φλόγωμα καθίσταται ἔτι περισσότερο στυλπνόν, λεῖον καὶ εὐχάριστον κατὰ τὴν μάσησιν, χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ οὔτε σκληρὰν ὑαλώδη σύστασιν, ἀλλ' οὔτε καὶ τοιαύτην ὡς τοῦ συμπαγοῦς ἐλαστικοῦ. Συγχρόνως, λόγῳ τῆς παρουσίας σακχάρου, προσλαμβάνει τοῦτο εὐχάριστον ἐντόνως ἐρυθροκαστανόχρουν χρῶμα, δηλ. ἐνισχύεται ἀκόμη περισσότερο τὸ ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀποτελεσμα τῆς ταχείας μεθόδου. Αἰρεται δὲ διὰ τῆς σταφιδίνης τελείως καὶ τὸ γνωστὸν μειονέκτημα τῶν σήμερον χρησιμοποιουμένων ἀλεύρων, ἅτινα, λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῆς διαστατικής δράσεως τῶν ἀμυλολυτικῶν ἐνζύμων, τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κοντισιονέρ, ὑστεροῦν εἰς μαλτόζην καὶ ὡς ἐκ τούτου παρέχουν ἄρτον ἀχρώμου ἢ χυρὸν φλογώματος.

4. Πέραν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ὄγκου καὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ χρώματος τοῦ φλογώματος, ὁ ἄρτος προσλαμβάνει καὶ εὐάρεστον ἰδιάζουσαν ὀσμὴν, ὑπενθυμίζουσαν ἐλαφρῶς τὸ ψουρέκι, καὶ εὐχάριστον γεῦσιν, τόσον ἐλαφρότητα ὑπόγλυκον, ὥστε εἰς τὸν καταναλωτὴν νὰ παραμένῃ ἡ ἐντύπωσις τῆς εὐχαρίστου γεύσεως χωρὶς νὰ δύναται καὶ νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ὡς γλυκίζουσαν.

5. Ἡ εἰς τὸ τελικὸν προϊόν, τὸν ἄρτον, αὐξήσις τῶν ὀλικῶν σακχάρων, ἅτινα εὑρίσκονται περίπου εἰς τὸ διπλάσιον ἐκείνης ἣν παρουσιάζει ὁ ἄνευ σταφιδίνης (ἦτοι ὀλικά σάκχαρα 14,5 - 19,5 ο/σο), συμβάλλει ἐπίσης εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς θρεπτικῆς του ἀξίας.

6. Ἡ διὰ τῆς σταφιδίνης παρουσία τραγικοῦ ὀξέος κ.λ. καὶ τῶν ἀλάτων αὐτῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ δημιουργία ὀξίνου περιβάλλοντος προφυλάσσει τὸν ἄρτον κατὰ τὸ θέρους ἐκ τῆς προσβολῆς του ὑπὸ τῆς ἀσθενείας τοῦ μεσεντερικοῦ βακίλλου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ διὰ τὸν ἄρτον προοριζομένη σταφιδίνη δέον νὰ παρασκευάζεται ἄνευ προηγουμένης ἐξουδετερώσεως τοῦ σιροπιῦ, ὥστε νὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὸν πλήρη ὀπὸν τῆς σταφίδος καὶ νὰ περιέχῃ τὰ τραγικά της ἄλατα καὶ τὰ προαναφερθέντα ὀξέα. Ταῦτα συμβάλλουν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν γευστικότητα τοῦ ἄρτου*.

Ἡ γενικωτέρα σημασία τῆς σταφιδίνης διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν

Ἐκτὸς τῶν ὄσων, ἀπὸ γενικωτέρας πλευρᾶς, ἀναφέρονται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, πρέπει ἀκόμη νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς σταφιδίνης εἶναι κατὰ μείζονα λόγον ἐνδεδειγμένη προκειμένου περὶ τῶν ἐλληνικῶν ἀλεύρων. Διότι ἡ ὑφισταμένη μεγάλη ἐλαστικότης τῆς γλουτένης αὐτῶν, ἄνευ ἀναλόγου συνεκτικότητος, ἐπιβάλλει ταχυτέραν καὶ ἀφθονωτέραν ἀνάπτυξιν διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ἣτις διευκολύνεται διὰ τῆς παροχῆς εἰς τὴν ζύμην ἀφθόνου καὶ καταλλήλου τροφῆς, ὡς εἶναι δι' αὐτὴν τὸ σταφυλοσάκχαρον. Φυσικὰ προϋπὸ τίθεται ὅτι ἡ ἀρτοποιήσις θὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῆς ταχείας μεθόδου, μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς, ὥστε νὰ ἐπωφεληθῶμεν τοῦ σημείου τῆς μεγίστης διογκώσεως τῆς ἀρτομάζης, χωρὶς τοῦτο καὶ νὰ ὑπερκερασθῇ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ προσθήκη ποσότητος σακχάρου κατὰ τὴν ἀρτοποίησιν πάντοτε συνιστᾶται καὶ ἐφαρμόζεται εἰς πολλὰς χώρας, τόσον διὰ τὸν ἄρτον ὅσον καὶ διὰ τὰ ἀρτοσκευάσματα. Ἡ ἀντικατάστασις ἐπομένως τοῦ καλαμοσακχάρου διὰ τῆς σταφιδίνης εἶναι, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, περισσότερο ἐνδεδειγμένη καὶ περισσότερο ἀποδοτικῆ.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα βασικά συμπεράσματα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπαληθεύθησαν μεταγενεστέρως καὶ διὰ πολλῶν συγκριτικῶν ἀρτοποιήσεων, ἐκτελεσθεισῶν παρὰ τοῦ Πειραματικοῦ Ἀρτοποιείου, τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν ὑπὸ τὸν κ. Π. Κατσούλην Γεν. Τεχν. Διεύθυνσιν τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Ἐμπορίου. Ἐξ αὐτῶν, πέραν τῶν ἄλλων πλεονεκτημάτων, ἐπεβεβαιώθη ὅτι

* Τὸ κείμενον ἐν ἐκτάσει τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ποιότητος Ἀρτου ἔχει δημοσιευθῆ εἰς τὸν «Οἰκονομικὸν Ταχυδρόμον» τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1964 καὶ εἰς ἄλλα φύλλα.

διὰ τῆς προσθήκης τῆς σταφιδίνης ἐπιτυγχάνεται πρόσθετος αὐξήσις τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀλεύρων εἰς ἄρτον κατὰ 1,5 - 2 μονάδας. Ὁ παρατιθέμενος πίναξ περιέχει τὰ συνολικά ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων αὐτῶν, ἅτινα εὐγενῶς μᾶς παρεχωρήθησαν. Ταῦτα ἐν καιρῷ θὰ συμπεριληφθοῦν λεπτομερικῶς εἰς τὸ 2ον δημοσίευμα ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Πειραματικοῦ Ἀρτοποιείου.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Χαρακτηριστικῶν μεταξὺ ἄρτου (σχῆμα φραντζόλας) παρασκευασθέντος μετὰ καὶ ἄνευ προσθήκης σταφιδίνης

(Πιστική ζύμη 1,25%, Σταφιδίνη 2%).

Κατὰ τὰς ἀρτοποιήσεις τοῦ Πειραμ. Ἀρτοποιείου τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Ἐμπορίου

Εἶδος προσδιορισμοῦ	*Ελάχιστον	Μέγιστον	Μέσος ὁρος ἀποτελεσμάτων ἀρτοποι/σεων
A' Μετὰ σταφιδίνης :			
(ἀρτοποιήσεις 79)			
Υγρασία ὀλική	30,51	36,31	33,13
Εἰδικὸν βᾶρος	0,25	0,28	0,29
Βᾶρος τεμαχίου γρ.	447,00	467,00	456,00
*Ὀγκος τεμαχίου κ.ἐκ.			1533,00
*Απόδοσις εἰς ἄρτον θερμὸν	132,11	140,08	135,93
*Απόδοσις εἰς ἄρτον 1 ὥρας	129,11	136,70	133,02
B' Ἄνευ σταφιδίνης :			
(ἀρτοποιήσεις 31)			
Υγρασία ὀλική	30,39	36,00	33,04
Εἰδικὸν βᾶρος	0,24	0,37	0,30
Βᾶρος τεμαχίου γρ.	440,00	462,00	451,20
*Ὀγκος τεμαχίου κ.ἐκ.	1225,00	1825,00	1490,00
*Απόδοσις εἰς ἄρτον θερμὸν	131,63	138,43	134,29
*Απόδοσις εἰς ἄρτον 1 ὥρας	128,04	133,54	131,03

Διαφορὰ ἐπὶ πλέον εἰς ἄρτον μετὰ σταφιδίνης :

*Ὀγκος τεμαχίου κ.ἐκ. 43.—
 *Απόδοσις εἰς ἄρτον 1 ὥρας γρ. 1,99
 (ἐπὶ % τοῦ ἀλεύρου)

Σημ. Ἡ αὐξήσις τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀλεύρων εἰς ἄρτον ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὴν προσθήκην βάρους ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀπωροσακχάρου, τὸ ὅποιον παραμένει ἀζύμωτον καὶ δεύτερον εἰς τὴν ἔλλειψιν φθορᾶς ποσότητος τινος ἀλεύρου, μέρος τοῦ ἀμύλου τοῦ ὀποῦ διασπᾶται, πρὸς σχηματισμὸν σακχάρου ἀπαραίτητου διὰ τὴν διατροφήν τῆς ζύμης. Ὑπάρχοντες ἐτόιμοι σακχάρου ἐν τῇ ἀρτομάζῃ ἢ τοιαύτη διάσπασις περιορίζεται οὐσιωδῶς.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅμως, πέραν τῶν ἄλλων, ἡ χρησιμοποίησις τῆς σταφιδίνης εἰς τὸν ἄρτον τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ, ἔχει καὶ ἄλλην σκοπιμότητα, τὴν ὀποιάν ἰδιαιτέρως ἐτόνισεν ἡ Ἐπιτροπὴ. Τὴν ἐπωφελεῖ τὴν χρησιμοποίησιν μέρους τῶν πλεονασμάτων τῆς σταφίδος ἅτινα ἀποτελοῦν διὰ τὸ Κράτος διηνεκῆς πρόβλημα. Διὰ τὴν προσθήκην 2% σταφιδίνης εἰς τὸν ἀστικὸν ἄρτον ἀπαιτοῦνται 10.000 τόνοι ἐξ αὐτῆς ἐτησίως καὶ ἐπομένως ἀντίστοιχος ποσότης σταφίδος ὡς ἔγγιστα 15.000 τόνοι.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ποιότητος Ἀρτου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως

Τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1963 καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι συζητήσεις ἔδωσαν μὲν κάποιαν ὥθησιν εἰς τὸ θέμα τοῦ ἄρτου, χωρὶς ὅμως νὰ τύχουν καὶ τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Οἱ διαδεχθέντες εἰς τὸ Ἐπιχειρηματικὸν Ἐμπόριον τὸν κ. Παπαδημητράκοπουλον δὲν ἐνδιεφέρθησαν

διά την εφαρμογή των προτάσεων της εις χείρας των εκθέσεως, παρ' ότι η Γεν. Τεχν. Διεύθυνσις του Υπουργείου των εις το υπ' αυτήν Πειραματικών Άρτοποιείων, επεβεβαίωσε απολύτως διά πολυαριθμίων άρτοποιήσεων, τα πορίσματά της και επανειλημένως συνηγόρησε διά την εφαρμογή των. Έν τω μεταξύ ο τύπος δεν έπαισε κατά καιρούς να επανέρχεται επί του θέματος του άρτου και να ζητη την λήψιν άποφάσεων επ' αυτού, χωρίς όμως να εισακούεται.*

Παρήλθον ούτω από της εποχής της Έπιτροπής 3 1/2 έτη, διά να τύχουν τέλος προσοχής τα πορίσματά της και να καθιερωθούν ταύτα παρά της Έθνικής Κυβερνήσεως από της 1ης Αυγούστου 1967, επί κ. Γ. Παπαδημητρακοπούλου, Υπουργού και πάλιν Έμπορίου. Η ταχεία μέθοδος άρτοποιήσεως διά ζύμης 1,25% μετά προσθήκης σταφιδίνης, παρασκευαζομένης εκ ξανθής σταφίδος, εις αναλογίαν 2%, περιελήφθη εις τα γενικώτερα κυβερνητικά μέτρα περί σίτου και άλεύρων.** Ταύτα κατά γενικήν όμολογίαν έλυσαν κατά τον καλύτερον τρόπον τω χρονίζον πρόβλημα του λεγομένου κυκλώματος «σίτος - άλευρον - άρτος».

Ο νέος άρτος μετά σταφιδίνης έτυχεν εύθως άμέσως εύμενεστάτης υποδοχής παρά του καταναλωτικού κοινού, εις τας περιπτώσεις όμως κατά τας όποιας παρεσκευάζετο μετά της δεούσης προσοχής. Διότι κατά το πρώτον στάδιον υπήρχον και πολλαί άλλαι περιπτώσεις άνεπιτυχούς εφαρμογής της νέας μεθόδου και έπομένως προσφοράς άρτου έλαττωματικής ποιότητας. Μετά την πάροδον όμως των πρώτων ημερών, με την βοήθειαν όλων ήμών προς καθοδήγησιν των άρτοτεχνιτών, δύναται να λεχθή ότι επ' άρκετον διάστημα ο άρτος, πλην έλαχίστων εξαιρέσεων, ήτο εκλεκτής ποιότητας, άσυγκρίτως άνωτέρας τω προηγουμένου.

Η ποιοτική όμως αυτή βελτίωσις, προκειμένου διά τον συνήθη έπιτραπέσιον τύπον 70 ή 85%, δεν υπήρξε σταθερά ούτε διτηρήθη επί μακρόν. Ηρχισε συστηματική αντίδρασις κατά της εφαρμογής των περι άρτου νέων μέτρων, ίδια όσον άφορά την προσθήκην της σταφιδίνης. Κίνητρον εκ μέρους των άρτοποιών αυτής των της προσπάθειάς υπήρξε κυρίως ή έπίδιωξις μειώσεως του κόστους παρασκευής του άρτου. Έλάττωσις κατά το δυνατόν της ποσότητας της ζύμης, ήτοι του 1,25% διά της έν μέρει ύποκαταστάσεως της διά ποσότητας άρτομάζης διατηρουμένης από της προτεράϊας (φρεσκαδούρας) και πλήρης κατάργησις της σταφιδίνης, προς ύποβιβασμόν της δαπάνης εκ της άξιας αυτής, των δρχ. 16 (τιμή κατά χιλ/μον δρχ. 8) ανά 100 κιλά άλεύρου***.

Βεβαίως διά των μειώσεων αυτών επέρχεται ύποβιβασμός της όλικής άποδόσεως, ώστε εκ πρώτης όψεως ν' άπορρή τις

* Μεταξύ των πολυαριθμίων αυτών δημοσιευμάτων αναφέρονται κυριώτερα του «Αθηναίου» εις τα φύλλα της «Καθημερινής» 5.2.64, 22.3.64, 23.6.64, 26.6.64, 31.7.64, 13.10.64, 25.2.65. Τα κύρια άρθρα της «Μεσημβρινής» επί του θέματος του άρτου εις τα φύλλα 24.6.64, 7.4.65, 17.4.65, 22.2.67. Το ίδιόν μου άρθρον εις το «Βήμα» της 30.6.64. Έκτος αυτών διεζήχθη, κατά τα έτη τα έπακολουθήσαντα την δημοσίευσιν της εκθέσεως της Έπιτροπής, μακρά συζήτησις δι' έπιστολών και άρθριδιών μεταξύ άφ' ένός των επί του θέματος ειδικών και ένδιαφερομένων και άφ' έτέρου έμοϋ, κυρίως διά του «Βήματος» αλλά έπίσης και δι' άλλων φύλλων μεταξύ των όποιων ή «Καθημερινή» και ή έβδομαδιαία εφημερίς ή «Άρτοποιία».

** Άγοραν. Διάταξις άρ. 71/21.7.1967 υπ' αριθ. πρωτ. 213606/9754 Άρθρον 11 παράγρ. 6 και 7. Έν συνεχεία αυτής έξεδόθη διά τους άρτοποιούς και τους άρτοτεχνίτας, ειδική εγκύκλιος περιλαμβάνουσα λεπτομερώς την τεχνικήν της νέας μεθόδου.

*** Η πολεμική των άρτοποιών κατά της σταφιδίνης, επί της όποιας είχαν ήδη επανειλημένως και προγενεστέρως πειραματισθή, δεν ήρχισεν άμα τη εφαρμογή της. Αντιθέτως ή ύποδοχή αυτής ήτο ένθουσιώδης. Η Όμοσπονδία αυτών άπέστειλεν, άρκετάς ήμέρας μετά την καθιέρωσιν, συγχαρητήριον τηλεγράφημα προς τους άρμοδίους Υπουργούς. Έγραφεν: «Επικροτούμεν άπολύτως μέτρα Έθνικής Κυβερνήσεως περί προσθήκης άρτομάζαν σταφυλοσακχαρόν

διά την τοιαύτην άκολουθουμένην τακτικήν των άρτοποιών. Τοϋτο όμως συμβαίνει εις τας περιπτώσεις παρασκευής άρτου τυπικής μορφής. Έν προκειμένω δεν ύφίστατο τοιαύται έπιπτώσεις, διότι με τα σημερινά τεχνικά μέσα των άρτοποιείων και ιδίως με τους τελειοποιημένους άρτοκλιβάνους των, έπιτυγχάνονται τοιαύται ύπεραποδόσεις, παρά την φαινομενικώς ίκανοποιητικήν ποιότητα, ώστε ή έξ αυτής της αίτίας μείωσις της άποδόσεως να καθίσταται άμελητέα. Έπιτυγχάνονται, με την βοήθειαν μόνον του ύδατος, άποδόσεις, μεγαλύτερας εκείνων τας όποιας ύπολογίζει το Υπουργείον, τουλάχιστον κατά 10 μονάδας, ώστε αι δύο εκ της σταφιδίνης και ή μία εκ της μειώσεως του ποσού της ζύμης να καθίστανται άδιάφοροι. Άλλωστε αι ύπεραποδόσεις των 10 και πλέον μονάδων δεν επιδέχονται έτι περαιτέρω αύξησιν διά των έν λόγω προσθηκών.

Υπό τας συνθήκας αυτές ή καταστρατήγησις της σχετικής Άγοραν. Διατάξεως διά της μειώσεως του ποσοστού της σταφιδίνης ή και της πλήρους καταργήσεως της ήρχισεν εφαρμοζομένη προοδευτικώς. Δυστυχώς ο αναλυτικός έλεγχος εις τον άρτον προς εξακριβώσιν της παρουσίας της και ιδίως της προστεθείσης ποσότητος είναι δυσχερόστατος, εάν όχι άνέφικτος. Ο προβλεπόμενος πάλιν, διά των τιμολογίων της αγοράς της, προς εξακριβώσιν της άντιστοιχίας αυτής ως προς τα άρτοποιηθέντα άλευρα, είναι έπίσης περίπλοκος και άσαφής, ως δε άποδεικνύεται ούδέποτε έξετελέσθη μετά της δεούσης έπιμελείας.

Υπαναχώρησις του Κράτους ένδοτική εις τας αξιώσεις των άρτοποιών

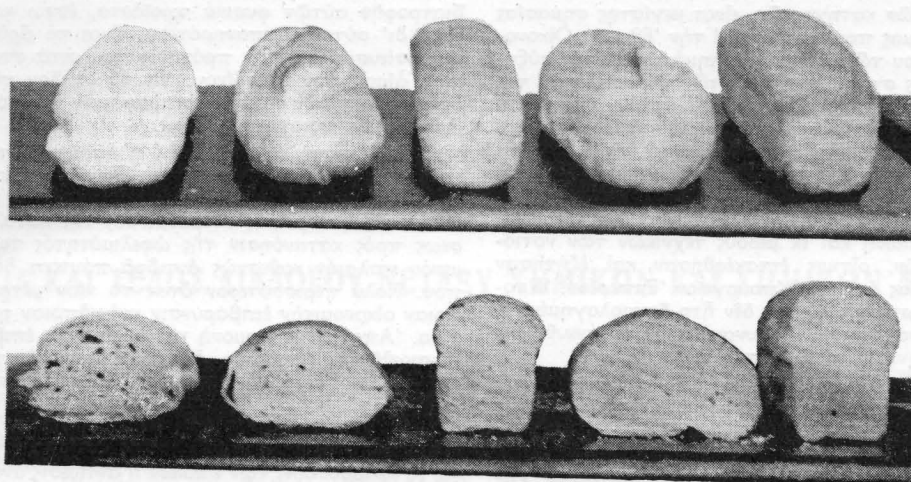
Υπό αυτάς τας συνθήκας διέρρευσε το πρώτον έτος εφαρμογής της σταφιδίνης εις τον άρτον, διά να καταλήξωμεν, υπό την πίεσιν των άρτοποιών, την άσκουμένην διά λόγων και έγγραφών, και όχι πραγματικών στοιχείων, παρά δε την αντίθετον γνώμη των άρμοδίων κρατικών τεχνικών ύπηρεσιών, εις την τροποποίησιν της άρχικής άγοραν. Διατάξεως 71. Τον Σεπτέμβριον του 1968 έξεδόθη τροποποίησις αυτής μειούσα την πρόσμειξιν σταφιδίνης από του 2 εις το 1,25%*. Η τροποποιητική αυτή διάταξις ούδέν έπίσημον τεχνικόν κρατικόν στοιχείον μνημονεύει προς δικαιολογίαν της. Άπλως άποδέχεται τας προτάσεις των άρτοποιών.

Ούτω ή κατανάλωσις της σταφιδίνης, ήτις με την γενικήν καθολικήν προσθήκην του 2% θά έπρεπε να άνέρχεται, μόνον διά τον άστικόν άρτον, εις 800 τόννους μηνιαίως, έσημείωσε μέν, κατά τους πρώτους μήνας, έξαρσιν μέχρι των 400 τόννων, περιωρίσθη όμως προοδευτικώς, ώστε σήμερον, κατά τα στοιχεία του Υπουργείου, να άνέρχεται περίπου εις 270 μόνον τόννους. Εάν ύπολογίσωμεν τα βιοτεχνικώς άρτοποιούμενα άλευρα εις 500.000 τόννους έτησίως τότε ή σημερινή άναλογία της, μόλις φθάνει το 0,54%.

Άλλά και αυτό το ποσόν, πλήν εξαιρέσεων πινων, ούδóλως χρησιμοποιείται εις τον συνήθη άρτον, αλλά αναλογεί εις τον εις ηύξημένην τιμήν διατιθέμενον πολυτελείας, εις τα πολυειδή άρτοσκευάσματα, εις τα παξιμάδια και τας φρυγανιάς και πρό παντός εις τον τόσον έπιζητούμενον, χωρικού τύπου, πολυτελοϋς παρασκευής. Διότι οι άρτοποιοί, ένφ' ύποστηρίζουν ότι το 2% της σταφιδίνης είναι έπιζήμιον διά την καλήν ποιότητα του κοινού άρτου, δέχονται ότι είναι χρησιμώτατον διά τον πολυτελή, μέχρι 3-4%.

και εφαρμογής ταχείας ζυμώσεως άτινα καταστήσουν... άρτον γευστικώτερον και καλύτερας ποιότητας» (βλέπε «Άρτοποιία» φύλλον 19.7.1967). Έπίσης μέγας αριθμός άρτοποιών διά δηλώσεσιν και δημοσιεύσεων έξεφράζοντο επαινετικώς (βλέπε μεταξύ αυτών δημοσίευμα Προέδρου Άρτοποιών Καβάλας κ. Φέσσα εις τον έκει έκδιδόμενον «Ταχυδρόμον», φύλλον 29.7.1967). Τέλος ο ήμερήσιος τύπος των Άθηνών και της Θεσσαλονίκης, κατόπιν της έρεϋνης του μεταξύ των άρτοποιών και του κοινού, έδημοσίευσεν ευμενή σχόλια και έχαρακτήριζεν ως έπιτυχίαν το νέον μέτρον.

* Άγοραν. Διάταξις 60/9.9.1968 υπ' αριθμόν πρωτ. 206745/9213.

I II III IV V

Σειρά ἄρτων, ἐκ τῶν πειραματικῶν ἀρτοποιήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1963 διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου, ἀπάντων παρασκευασθέντων κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, εἰς τὸ αὐτὸ ἀρτοποιεῖον καὶ μὲ τὸ ἴδιον ἄλευρον τύπου 780ο (τότε ἀκόμη ὁ σημερινὸς τύπος 700ο δὲν ὑπῆρχε): I. Παρασκευασθεὶς διὰ τῆς παλαιᾶς βραδείας μεθόδου ἀρτοποιήσεως (πιστὴ ζύμη 0,380ο) - II Παρασκευασθεὶς διὰ τῆς ἰδίας μεθόδου, ἀλλὰ μὲ προσθήκην σταφιδίνης 2οο.- III. Ἄρτος τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, ἀλλὰ μὲ ἔψησιν εἰς φόρμιν.-IV. Παρασκευασθεὶς μὲ τὴν ταχείαν μέθοδον μὲ προσθήκην ζύμης 1,25οο καὶ σταφιδίνης 2οο.- V. Ἄρτος τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, ἀλλὰ μὲ ἔψησιν εἰς φόρμιν.

Ἐπίσης ὑποκαθιστοῦν, εἰς πλείστα παρασκευάσματά των, τὴν σάκχαριν διὰ σταφιδίνης καὶ πρὸ παντὸς τοὺς εἶναι πολυτίμος διὰ τὸν «χωρικὸν» ἄρτον. Διότι προσδίδει γλυκίζουσαν γεύσιν, ὑποκίτρινον χρῶμα εἰς τὴν ψίχα καὶ καλὴν σύστασιν καὶ χρῶμα εἰς τὸ φλόγωμα. Οὕτω, μὲ τὴν βοήθειαν αὐτῆς, παρασκευάζουν μὲ ἄλευρα ἐκ μαλακῶν σίτων ἄρτον προσομοιάζοντα πρὸς τὸν ἐκ σκληρῶν ἀλεύρων. Αἱ ἐν λόγῳ ἐπωφελεῖς δι' αὐτοὺς διέφοδοι τοὺς ἐπιτρέπουν μίαν σχετικὴν κατανάλωσιν σταφιδίνης, ὥστε νὰ μὴ ἐμφανίζονται ὡς καθ' ὄλοκληρίαν παραβάται καὶ νὰ πλησιάζουν κάπως εἰς τὰς διατάξεις τῆς τελευταίας ἀγορανομικῆς διατάξεως. Προφανῶς, διάκρισις τῶν διὰ τὸν ἄρτον χρησιμοποιοῦμένων ἀλεύρων ἀπὸ τῶν διὰ τὰ ἄλλα παρασκευάσματα, τεχνικῶς καὶ λογιστικῶς, εἶναι ἀνέφικτος.

Ἐπιχειρήματα προβαλλόμενα καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπαγγελματιῶν

Οἱ ἀρτοποιοὶ δικαιολογοῦν τὴν κατὰ τῆς σταφιδίνης πολεμικὴν των μὲ τοὺς ἀκολούθους λόγους:

α) Δυσχεραίνει τοὺς χειρισμοὺς κατὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀρτοποιήσεως καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ὥριμανσιν τῆς ἀρτομάζης, ὥστε τελικῶς νὰ παρέχη, κατ' αὐτοὺς, ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

β) Προσδίδει λιαν ἔντονον χρῶμα εἰς τὸ φλόγωμα.

γ) Λόγῳ τοῦ πολλάκις λιαν σκοτεινοῦ τῆς χρώματος ἀλλοιώνει δυσμενῶς τὸ χρῶμα τῆς ψυχῆς.

δ) Ὑποβοηθεῖ κατὰ τὸ θέρος τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μεσεντερικοῦ βακίλλου.

ε) Διανέμεται πολλάκις ἀτάκτως εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα, παρὰ τῶν παρασκευαστῶν τῆς, ἰδίως εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα, ὥστε νὰ μὴ τὴν εὐρίσκουν πάντοτε πρῶχειρον.

Ταῦτα ὁμῶς, ὡς ἀπέδειξαν αἱ πολυάριθμοι ἀρτοποιήσεις τοῦ Πειραμ. Ἀρτοποιεῖου, δὲν εὐσταθοῦν. Ἄλλωστε ἡ πρόθυμος χρησιμοποίησις τῆς εἰς τὸν ἄρτον πολυτελείας καὶ τὸν «χωρικοῦ τύπου», μάλιστα εἰς ἠϋξημένην δι' αὐτοὺς ἀναλογίαν, τὰ καταρρίπτουν αὐτομάτως καὶ ἀπὸ τῆς ἰδικῆς των πλευρᾶς. Ἡ ἀνάπτυξις μεσεντερικοῦ βακίλλου ἀντιθέτως, λόγῳ τῆς παρουσίας τοῦ τρυγικοῦ ὀξέως, παρακωλύεται. Ὅταν τοῦτο συμβαίνει δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν σταφιδίνην ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν ὑπερβολικὴν ὑγρασίαν τοῦ ἄρτου.

Τέλος ὡς πρὸς τὸ πολλάκις σκοτεινὸν χρῶμα, εἶναι βεβαίως ἀποκρουστικόν, δὲν ἔχει ὁμῶς τοῦτο, μὲ τὴν προσθή-

κην τοῦ 2%, οὐσιαστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ χρώματος τοῦ ἄρτου. Ἄλλωστε αὐτὸ τὸ μόνον ὀπτικὸν ἐλάττωμα δύναται εὐχερῶς νὰ διορθωθῇ διὰ τῆς παροχῆς εἰς τὴν βιομηχανίαν καλυτέρας διατηρήσεως πρώτης ὕλης καὶ τῆς παρ' αὐτῆς ἐπιμελεστέρας βιομηχανοποιήσεως. Ἢδη ἔχει καθορισθῆ τὸ ἐπιτρεπόμενον χρῶμα τῆς σταφιδίνης, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ εἶναι καστανὸν καὶ ὄχι μέλαν.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς πάλιν τῶν παρασκευαστῶν τῆς σταφιδίνης ἔχοντες τὰ ἑξῆς παράπονα:

α) Ἡ εἰς αὐτοὺς παρεχομένη σταφίς εἶναι πολλάκις ἀθλίως ποιότητος.

β) Ἡ σημερινὴ τιμὴ διαθέσεως τῶν δρχ. 8,20 εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον εἶναι τελείως ἀσύμφορος. Εἰς αὐτὴν περιλαμβάνονται τὰ μεταφορικά, ὁ φόρος καθαρᾶς προσόδου καὶ τὸ χαρτόσημον.

γ) Ἡ διαθέσις τῆς εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν, τῶν δρχ. 8,20, τόσον εἰς τὰς Ἀθήνας ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ γίνεται ἀφορμὴ ἀρρύθμου τροφοδοτήσεως τῶν ἀρτοποιεῖων.

Ὅλα αὐτὰ ἐμείωσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν σταφιδίνην βιομηχανιῶν, ὥστε νὰ μείνουν ἐργαζόμενοι, ἀπὸ τὰς ἀρχικῶς ἑξ, μόνον τρεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα ἡ τρίτη παρουσιάζει ἐλαχίστην ἡμιαίαν παραγωγὴν.

Οὐσιαστικὸν μειονέκτημα τῆς σταφιδίνης, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει ληφθῆ ἐιδικὴ μέριμνα, εἶναι ἡ τυχὸν παρουσία ἰχνῶν θειῶδους ὀξέως διὰ τῶν ὁποίων παραβλάπτεται ἡ καλὴ ἀνάπτυξις τῆς ἀρτικῆς ζυμώσεως. Ἡ ἐπιτρεπόμενη ἀνοχὴ εὐρίσκεται κάτω τοῦ 0,030%. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ αἱ βιομηχανίαι καταβάλλουν εἰδικὴν φροντίδα καὶ ἀπὸ κρατικῆς πλευρᾶς ἀσκεῖται αὐστηρὸς ἔλεγχος.

Διαπιστώσεις καὶ γενικότερα συμπεράσματα

Αἱ ἀντιρρήσεις ὁμῶς αὐταὶ καὶ αἱ ἐπιφυλάξεις τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὀδηγήσουν εἰς ὑπαναχώρησιν τῶν κυβερνητικῶν ἀποφάσεων, ἐπισήμως μὲν διὰ τῆς μειώσεως τοῦ προστιθέμενου ποσοστοῦ τῆς σταφιδίνης, ἐν τῇ οὐσίᾳ ὁμῶς, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν καταναλισκομένην ὀλικὴν ποσότητα, διὰ τῆς καταργήσεως τῆς ἀναμιξεῶς τῆς εἰς τὸν συνθῆ ἄρτον. Διότι, τὰ παράπονα αὐτά, καὶ τῶν δύο πλευρῶν, ὅσα εἶναι ὀρθὰ, δύναται νὰ ἰκανοποιηθοῦν εὐχερῶς, χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη ἐγκαταλείψεως τοῦ συστήματος.

Ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ μετὰ σταφιδίνης ἄρτου μερικὴ λύσις τοῦ διηνεκοῦς προβλήματος τῶν περισσευμάτων τῆς στα-

φίδος, αμφοτέρων τών κατηγοριών, είναι μεγίστης σημασίας δια τήν γεωργικήν μας παραγωγήν και τήν Έθνικὴν Οικονομίαν. Διότι ἐπὶ πλέον τών ἄλλων ὠφελιμάτων ἐκ τῆς ἠύξημένης καταναλώσεως σταφιδίνης, ἦτοι τών περιπτώσεων τῆς θρεπτικῆς καὶ ποιοτικῆς βελτιώσεως τοῦ ἄρτου, ὑφίσταται τὸ ἐπίσης ζωτικώτατον θέμα τῆς ἐγχωρίου ἀπορροφήσεως μέρους τών περισσευμάτων τῆς σταφίδος καὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῆς ὑπὸ μορφήν βιομηχανοποιημένου προϊόντος. Μία δοκιμαστικὴ ἐξαγωγή σταφιδίνης, εἰδικῶς δια τὴν ἀρτοποιίαν, ἐγένετο ἤδη. Ἐνδιαφέρον ἐπίσης διὰ τὴν ιδέαν τοῦ νέου μετ' αὐτῆς ἄρτου, ἐσημειώθη καὶ ἐκ μέρους τεχνικῶν τών νοτιοαμερικανικῶν χωρῶν, οἵτινες ἐπεσκέφθησαν καὶ ἐζήτησαν σχετικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου. Ἐπομένως καὶ διὰ γενικωτέρους λόγους δὲν ἦτο δικαιολογημένη ἡ τόσον ταχεῖα ὑπαναχώρησις, ἡ δυναμένη νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ἀποτυχία τῆς ἑλληνικῆς αὐτῆς ἐπιτεύξεως*.

Ἐνδεικτικὸν τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὅποιον ἐπιδεικνύουν πάντοτε, οἱ ξένοι, προκειμένου νὰ χρησιμοποιήσουν διὰ τὴν

* Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1963, ἐποχῆς καταρτίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τοῦ Ἄρτου, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1967, συνειργάσθη ἀπὸ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς μετὰ τῆς Γεν. Τεχν. Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου. Ὑπὸ αὐτὴν τὴν ιδιότητα παρηκολούθησα τὰς ἀρτοποιήσεις εἰς τὸ Πειραματικὸν Ἀρτοποιεῖον τῆς καὶ συμμετέσχον εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ἄρτου συσκέψεις. Ἐλαβον ἐπίσης μέρος εἰς τὰς συσκέψεις τὰς συγκληθείσας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Γ. Παπαδημητρακοπούλου, τόσον ἐπὶ Κυβερνήσεως κ. Ι. Παρασκευοπούλου, ὅτε τὸ θέμα τοῦτο εἶχε τεθῆ καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος, ὅσον καὶ ἐπὶ Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, πρὸ τῆς λήψεως τών μέτρων τῆς 1.8.1967, ἐπὶ τοῦ κυκλώματος «σίτος—ἄλευρον—ἄρτος». Εἰς τὰ μέτρα αὐτὰ συμπεριελήφθησαν, ὡς ἀνεφέραμεν τὰ ἀφορῶντα τὸν νέον ἄρτον μετὰ σταφιδίνης. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου εἶμαι κάτοχος τών λεπτομερειῶν τῆς ὅλης ἐξελίξεως τοῦ θέματος τοῦ ἄρτου κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαστίαν.

διατροφήν αὐτῶν φυσικὰ προϊόντα, ἔστω καὶ ὅταν ταῦτα εἶναι δι' αὐτοὺς δαπανηρότερα, εἶναι τὸ ἄρθρον τὸ ὅποιον ἐδημοσίευσαν διὰ τὴν πρότασιν τοῦ μετὰ σταφιδίνης ἄρτου οἱ «Ταίμς» τοῦ Λονδίνου, εἰς τὸ φύλλον τῆς 14.12.1963, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τών πρώτων πειραμάτων τῆς τότε ἐργαζομένης Ἐπιτροπῆς ποιότητος ἄρτου.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀντίδρασις ἡ ὅποια πάντοτε σημειοῦται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν προοδευτικῶν νεωτερισμῶν καὶ μεθόδων, ἰδίᾳ εἰς τὰ θέματα τῆς διατροφῆς, ὅταν μάλιστα ἀνατίθενται εἰς ἐμπειρικούς στερουμένους τῆς καταλλήλου μορφώσεως πρὸς κατανόησιν τῆς ὠφελιμότητός των. Τὸ ὑφιστάμενον παλαιὸν καθεστῶς ἀντιδρᾷ πάντοτε διὰ παντός τρόπου. Πολὺ περισσότερο ὅταν τὸ νέον μέτρον ἀπαιτῆ κάποιαν οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν καὶ κάποιαν ἠύξημένην φροντίδα. Ἀπαιτεῖται ἐπιμονὴ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβολὴ ἵνα τοῦτο ἐδραιωθῆ καὶ ἀποδώσῃ. Ἐν προκειμένῳ δὲ τὸ Κράτος, ἐνῶ αὐτὸ τοῦτο μετὰ ἐξονύχισιν ἐκ μέρους τών τεχνικῶν του ἐπέβαλε τὸ μέτρον, ἤρχισε νὰ συζητῆ καὶ νὰ ὑπαναχωρῆ, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐφαρμογῆς του, πειθόμενον εἰς τὰς πρώτας φυσικὰς ἀντιδράσεις ἐκείνων οἵτινες ἐκλήθησαν νὰ τὸ ἐφαρμόσουν, τών ὁποίων ἡ ἀντίθεσις ἀνεμένετο καὶ ἦτο, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς των, διὰ τοὺς γνωστούς λόγους, καταφανῆς.

Ἡ ἐκ μέρους τών ἀρτοποιῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἐπιφυλακτικότης καὶ ἡ μετὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἐκδηλωθεῖσα ἀντίδρασις πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς σταφιδίνης (διότι τὴν οἰκονομικὴν πλευρὰν θὰ ἠδύναντο δι' ἄλλου τρόπου νὰ τὴν διεκδικήσουν) χωρὶς νὰ ἐπιδείξουν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τεχνικὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς οὔτε νὰ πειθοῦν εἰς τὰ πολυάριθμα ἐπίσημα κρατικὰ πειράματα, ἐπαληθεύει δυστυχῶς μίαν γενικὴν ἀρχήν. Ὅτι μόνον ἡ βιομηχανία διαθέτουσα φωτισμένους καὶ πεπαιδευμένους τεχνικούς δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ ἀμέσως καὶ νὰ ἀξιοποιήσῃ ἐπωφελῶς τὰς νέας ὑποδείξεις τῆς ἐπιστήμης. Ἡ βιοτεχνία, ἡ ὅποια ἐν προκειμένῳ χειρίζεται ἀκόμη εἰς τὴν Χώραν μας τὸ μέγα θέμα τοῦ ἄρτου, παραμένει προσκεκολλημένη εἰς τὰ πατροπαράδοτα καὶ τὸν τυφλὸν καὶ ἔμμονον ἐμπειρισμὸν, ὅστις ἀρνεῖται ἀβασανίστως κάθε ἐπιστημονικὴν ὑπόδειξιν καὶ κάθε προοδευτικώτερον μέτρον.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΝΕΤΑΞΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Διά να ολοκληρώσωμεν την ἐνημέρωσιν καὶ συγχρόνως νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὸν λυπηρὸν διάλογον μεταξὺ χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεχρεώθημεν κατόπιν τῆς γνωστῆς τακτικῆς τῆς Διοικήσεως τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Χημικῶν Μηχανικῶν, καταχωρίζομεν τὰ τελευταῖα δημοσιεύματα τοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου». Ἐν πρώτοις τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Στεφ. Ἀν. Κώνστα, Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, ἣτις ἐδημοσιεύθη ἄνευ σχολίων εἰς τὸ φύλλον τῆς 3ης Ἀπριλίου 1969 (ἀρθ. τεύχους 780) καὶ ἣτις ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Κύριε Διευθυντά,

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀπασχολήσω καὶ ἐγὼ τὰς στήλας τοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου», ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα ποῦ χαρακτηρίζετε ὡς «διαμάχην μεταξὺ Χημικῶν καὶ Χημικῶν — Μηχανικῶν», παρ' ὅλον ὅτι διαφωνῶ πρὸς τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἐπίλυσις ἐπαγγελματικῶν διαφορῶν πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται διὰ τῆς δημιουργίας ἐντυπώσεων μὲ ἐπιστολὰς εἰς τὸν τύπον. Δὲν εἶναι ὅμως ἐπιτρεπτόν νὰ παραμένουν ἀναπάντητοι ἀνακρίβεια, διατυπωμένα μάλιστα κατὰ τρόπον ἐλάχιστα ἀρμόζοντα εἰς ἐπιστήμονας.

Νομοθετικοὶ φραγμοὶ καὶ διακρίσεις τοῦ εἴδους, ποῦ ζητοῦν ὀλίγοι Χημικοὶ — Μηχανικοὶ δὲν ἰσχύουν εἰς τὰς προηγμένας χώρας, ὅπου προσδεύουν οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ἀποδίδοντες καὶ ὄχι οἱ ἀναλίσκοντες τὸν χρόνον των διὰ τὴν ἱκανοποίησιν κακῶς ἐννοουμένων ἐπαγγελματικῶν ἐπιδιώξεων.

Ἐὰν τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἢ τῶν Πατρῶν π.χ. εἰσάγουν ἢ ἐπεκτείνουν τὴν διδασκαλίαν τῶν τεχνικῶν μαθημάτων, ἀλλὰ ὁ τίτλος τῶν ἀποφοίτων παραμένει «Χημικός» κατὰ ποῖαν λογικὴν θὰ ἀρνηθῆ εἰς αὐτοὺς ἕνας νόμος τὸ δικαίωμα νὰ μελετήσουν ἢ νὰ διευθύνουν χημικὰς βιομηχανίας καὶ θὰ τοὺς ἐπιβάλλη νὰ ἀσχολοῦνται μόνον μὲ ἐργαστηριακὰς ἔρευνας καὶ ἀναλύσεις.

Τὸ αὐτὸ δὲν ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀποφοίτους Πανεπιστημίων, ξένων καὶ Ἑλληνικῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των εἰδικεύθησαν εἰς τὰς τεχνικὰς ἐφαρμογὰς τῆς Χημείας, Φυσικῆς καὶ Φυσικοχημείας (αἱ ὁποῖαι ἀπαρτίζουν τὸ Chemical Engineering) τόσον διὰ τῆς μελέτης ὅσον καὶ εἰς τὴν πράξιν ;

Σημειωτέον, ὅτι διεθνῶς δὲν γίνεται οὐδεμίαν διακρίσιν πρὸς κατάταξιν τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν εἰς τὰς Ὄργανώσεις τὰς ἀσχολουμένας μόνον μὲ καθαρὰν Χημείαν. Ἀπεναντίας ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν εἶναι μέλος τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ὄμοσπονδίας Χημικῆς Μηχανικῆς, ἰσότιμον πρὸς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἑλλάδος.

Εἰς ἐποχὴν ὅπου τόσον διευρύνονται οἱ ἀνθρώπινοι ὀρίζοντες, προσεῖν κατὰ πλῆξιν καὶ λύπην τὸ θέαμα ἀνθρώπων ποῦ προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν φραγμοὺς χάρτινους καὶ φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐπιδιώκουν νὰ μὴ ἐκλέγωνται ὡς καθηγητὰ τοῦ Πολυτεχνείου ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι τυγχάνει νὰ εἶναι Πανεπιστημιακῆς προελεύσεως παρ' ὅλον ὅτι οἱ πλείστοι τῶν καθηγητῶν των ἦσαν ἀπόφοιτοι Πανεπιστημίου.

Ἐπ' ἀρχῶν πολλοὶ Χημικοὶ — Μηχανικοὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπιτύχει καὶ διατρέφει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐπιστήμης μας. Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἀναμιγνύονται εἰς κινήσεις ὡς ἡ προκειμένη καὶ σκοπεύουν

μακρύτερα ἀπὸ φραγμοὺς προστατευτικοὺς τῆς μιᾶς κατηγορίας ἐπιστημόνων εἰς βάρος ἄλλης.

Ἡ «διαμάχη» εἶναι μία κακὴ κληρονομία ἀπὸ ἐποχὰς ἐπαγγελματικῆς στενότητος καὶ δυσπραγίας. Σήμερον, εἰς τὴν ραγδαίως ἀναπτυσσομένην χώραν μας, ὑπάρχει δι' ὅλους δυνατότης δημιουργικῆς ἐργασίας. Ἄς ἐργασθῶμεν λοιπὸν ὅλοι, ὁ εἰς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἄλλου, ἀγωνιζόμενοι τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, τὸν τίμιον καὶ ἀντρίκιον. Ἐχομεν πολλὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν τόπον μας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΣ

Δρ. Χημικός. Τεχνικός Σύμβουλος.
Πλατεία Βικτωρίας 10, Ἀθήναι

Ἐκ καθήκοντος ἐνημέρωσεως ἀναδημοσιεύομεν ἐπίσης τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Π. Πανουτσπούλου, παρὰ τὸ ὑβριστικὸν περιεχόμενον τῆς (τὸ ὁποῖον ἄλλωστε ἀποτελεῖ τὸ καλύτερον ἐνδεικτικὸν στοιχεῖον πρὸς μὲν ὁμοίως ἀσφαλτοῦς γνώμης περὶ τῆς νοοτροπίας καὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ συντάκτου τῆς) τὴν καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου» τῆς 10ης Ἀπριλίου 1969 (ἀριθμ. τεύχους 781). Ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Κανδήλη, τοῦ τεύχους ὑπ' ἀριθ. 777 τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ, τὴν ἀναδημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» (Γεν. Ἐκδόσεως σελ. 41).

Κύριε Διευθυντά,

Ἡμεῖς μὲν θὰ ἐστερούμεθα σοβαρότητος, ὑμῶν δὲ καὶ τῶν ἀναγνωστῶν σας θὰ ὑποτιμούσαμε τὴν νοημοσύνην ἐὰν ἐπειρώμεθα ἀπάντησιν εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ τεύχος σας «ἀνταπάντησιν» (;) τοῦ κ. Ἰωάν. Κανδήλη ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς μας (τεύχος σας 774 τῆς 20.2.69). Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ἐξαγάγῃ μόνον τὰ συμπεράσματα τοῦ ἀντιπαραβάλλοντος τὰ δύο κείμενα.

Συμβαίνει νὰ ἔχωμεν καὶ σοβαρωτέρας Συλλογικὰς ἀσχολίας (προετοιμάζομεν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Χημικῶν Μηχανικῶν), ἀλλὰ καὶ προσωπικὰς τοῦ ὑπογράφοντος (αἴτινες μάλιστα δὲν θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν τὴν συνέχισιν τῆς ἀπασχολήσεώς του μὲ τὰ κοινὰ).

Ὅπως δὲποτε ὅμως θὰ ἐπιθυμούσαμε διάλογον μὲ κάποιον ἐκπρόσωπον τῶν Χημικῶν, ἔχοντα σοβαρὰ καὶ τεκμηριωμένα ἐπιχειρήματα ἐναντι τῶν ὅσων ἐγράφομεν, πιστεύοντες ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως πάντοτε κάτι καλὸν προκύπτει διὰ τοὺς καλοπίστως συζητούντας καὶ διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Πρὸς τέρψιν λοιπὸν ἀπλῶς ὑμῶν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν σας, ἀντιπαραθέτομεν κείμενά τινά τοῦ κ. Ἰωάν. Κανδήλη ἀπαντῶντα εἰς τὸν ... κ. Ἰωάννην Κανδήλην ...

Οὕτω :

Γράφει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ.

«Ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ ἐγὼ προσωπικῶς οὐδέποτε ὑπεστηρίζαμεν ὅτι ἐκπροσωποῦμεν ἐν Ἑλλάδι ὅλους τοὺς χημικοὺς μηχανικοὺς». (Ι. Κανδήλης, σελίς, 8 τεύχους σας 777).

«... ἡ συνολικὴ δύναμις τῶν ἐνεργῶν μελῶν μας ἀνέρχεται εἰς 2500... » (Ι. Κανδήλης : «Προβλήματα καὶ ἐπιδιώξεις τῶν Χημικῶν» σελίς 6 τεύχους σας 730).

«... φέρουν τὸν τίτλο τοῦ χημικοῦ Μηχανικοῦ... ἀνερχόμενοι ἐν ὄλῳ εἰς 650». (Ι. Κανδήλης: ὡς ἀνω σελίς 6 τεύχους σας 730).

«Ἰδιαίτερος ὑπερήφανος εἶναι ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν... διότι ἔχει... τὸ προβάδισμα τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἀδιατάρακτου ἐκπροσωπήσεως τῶν χημικῶν τῆς χώρας μας... Ἐκπροσωπεῖ τοὺς 3.000 Χημικούς καὶ χημικούς Μηχανικούς μας...» (Ι. Κανδήλης: «Ἴδρυσις, σκοπὸς καὶ πρόγραμμα τῆς Δ.Ο.Μ.Ε.Χ.», σελίς 10 τεύχους σας 748). «Ὅποια συνέπεια τοῦ ἀνδρός...».

Καὶ εἰς ἄλλην περίπτωσιν διακηρύσσει:

«Αἱ σχολαὶ οἰασθήτω μορφῆς δὲν εἰδικεύουν ἀλλὰ παρέχουν βασικὰς γνώσεις ἱκανὰς διὰ περαιτέρω ἐν τῇ πράξει, ταχύτεραν ἢ βραδύτεραν, ἀναλόγως τῆς προσωπικότητος ἐκάστου, εἰδικεύσιν». (Ι. Κανδήλης, σελίς 8 τεύχους σας 777).

«Ἐάν πάντα ταῦτα ἐπιφυλάσσονται νὰ τὰ μάθουν οἱ μαθηταὶ τῶν ἀρχώτερων ἐν τῇ πράξει τότε πρὸς τί τὴν μόρφωσιν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχολὰς; (Ι. Κανδήλης: ἐπιστολὴ περὶ «Μέσων Χημικῶν Σχολῶν», σελίς 37 τεύχους σας 758).

Καὶ ὀλίγη ἀληθεύει ἀριθμῶν:

«... τοῦ σώματος τῶν 2500 χημικῶν ἐκ τῶν ὁποίων 1.300 εἶναι χημικοὶ βιομηχανίας, τοὺς ὁποίους ἐκπροσωποῦν» (Ι. Κανδήλης, ἐπιστολὴ εἰς σελίδα 16 τεύχους σας 764).

«... οἱ εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐργαζόμενοι 850 χημικοὶ πανεπιστημιακῶν σχολῶν...» (Ι. Κανδήλης εἰς σελίδα 8 τεύχους σας 777).

Διερωτώμεθα: τί ἐμεσολάβησεν εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν καὶ ὀλιγοστέουσιν κατὰ 35% οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν βιομηχανίαν χημικοὶ; Ἡ μήπως — πρᾶγμα ἀπίθανον — ἤρχισεν νὰ μετράτῃ τὰ λόγια τοῦ ὁ κ. Κανδήλης καὶ διατί; . . .

Καὶ ἕτερον δεῖγμα συντελείας τοῦ κ. Κανδήλης γράφοντος (σελίς 8 τεύχους σας 777):

«Λέγει ὅτι ἡ Δ.Ο.Μ.Ε.Χ., ἐπιδιώκουσα τὴν εἰς τὰς διαφόρους χώρας ἐνιαίαν ἐκπροσώπησιν τῶν χημικῶν με ἐξηνάγκασε νὰ εἰσηγηθῶ τὸ Χημικὸν Ἐπιμελητήριον διὰ νὰ ἐπισημοποιηθῇ δι' αὐτοῦ ἡ παρουσία μου ὡς «ἐκπροσώπου τῶν Ἑλλήνων χημικῶν Μηχανικῶν». Ποῖος σὺς τὸ ἐσφύριξεν αὐτὸ κ. Π.;».

Καὶ ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος: «Ὁ κύκλος τῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων κατὰ πρῶτον θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ συμμετοχὴ... ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι αὐταὶ ἔχουν ἤδη ἐνιαίως Ἐθνικὰς Ὄργανώσεις τῶν Χημικῶν αὐτῶν καὶ ὄχι κλαδικὰς ἢ ἄλλας καταμερισμένας τοιαύτας. Ἐάν ὑστεροῦν ὡς πρὸς τὸ ἐνιαίον τῆς ἀντιπροσωπεύσεως, τότε θὰ πρέπη προηγουμένως νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἴδρυσιν τοιαύτης μορφῆς ὀργανώσεων ἢ νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἐνοποίησην τῶν ὑφισταμένων». (Ι. Κανδήλης, σελίς 10 τεύχους σας 748).

Δὲν σὰς ἐνθυμίζω τὰ ὀλίγα αὐτὰ δείγματα τὴν γνωστὴν ρῆσιν παλαιοκομματικοῦ βουλευτοῦ εἰπόντος «εἶπα, ξεῖπα...»;

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου

Συλλόγου Χημικῶν Μηχανικῶν

Ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς, ὡς ἦτο φυσικόν, δὲν ὑπῆρξε λόγος ἀπαντήσεως διὰ τοῦ «Οἴκον. Ταχυδρόμου» ἐκ μέρους τοῦ κ. Κανδήλη. Διότι τὰ ἀναγραφόμενα εὐρίσκονται τελείως ἐκτὸς τῶν ὑπὸ συζήτησιν καὶ κρίσιν θεμάτων, τῶν ἀναγομένων ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς τοποθετήσεως τῶν δύο κατηγοριῶν ἐπιστημόνων χημικῶν. Κατατρίβεται ἐν αὐτῇ ὁ κ. Π. εἰς παράταξιν περικοπῶν, πολλακίς κακοποιουμένων, ἐκ τῶν παλαιότερων δημοσιευμάτων τοῦ κ. Κανδήλη, ἀποπειρώμενος ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀνακολουθίαν τῶν γραφομένων του. Ταῦτα ὅμως καὶ ἐάν ἦσαν, ὡς τὰ τοποθετεῖ ὁ συντάκτης τῆς, εἶναι ἀσχετὰ πρὸς τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ κ. Ι. Κανδήλης, ἀποκλειστικῶς χάριν τῆς ἐνημερώσεως καὶ τέρψεως τῶν ἀγνωστών τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ἐξετάζει ἐν συνεχείᾳ σημεῖα τινὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς.

1. Ὁ κ. Π. «ἐπιθυμῆ συνέχισιν διαλόγου με κάποιον ἐκπρόσωπον τῶν Χημικῶν ἔχοντα σοβαρὰ καὶ τεκμηριωμένα ἐπιχειρήματα ἐναντι τῶν ὄσων ἔγραφε». Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ὅστις ὑπευθύνως ἐκπροσωπεῖ τοὺς χημικούς τῆς Ἑλλάδος, δὲν τοῦ ἀρκεῖ καὶ ἀναζητεῖ «κάποιον», προφανῶς βολικώτερον αὐτοῦ, ὥστε νὰ παραδεχθῇ τὰ ὄσα σοφὰ μέχρι τοῦδε ὑπεστήριξε. Ὅτι δηλ. «Οἱ χημικοὶ μηχανικοὶ διδάσκονται ὡς βοηθητικὸν μάθημα (εἰς μικροτέραν βεβαίως κλίμακα) τὴν θεωρητικὴν καὶ ἀναλυτικὴν χημείαν διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Μηχανικοῦ» καὶ ὅπως ἄλλου προσθέτει, διὰ νὰ καταστοῦν δεξιὸν «μηχανικοὶ εἰδικότητος χημικοῦ μηχανικοῦ». Κάτι δηλ. τὸ ὁποῖον μόνον ἀσπιδος ἐχθρὸς τῶν συναδέλφων χημικῶν μηχανικῶν καὶ ὄχι ὑποτιθέμενος Πρόεδρος αὐτῶν ἠδύνατο νὰ διατυπώσῃ. Ὅτι ἀκόμη εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ ἀνωτέρα εἰδικὴ κατάρτισις τῶν χημικῶν μηχανικῶν διὰ τὴν χημικὴν βιομηχανίαν καὶ ὅτι χάριν τῆς βιομηχανικῆς προόδου καὶ τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος ὁ τομεὺς αὐτὸς ὀφείλει κατὰ τὸν κ. Π. νὰ τοὺς ἀνατεθῇ, κατόπιν νομοθετικῆς κατοχυρώσεως, κατ' ἀποκλειστικότητα. Ἡμεῖς, αὐτὸν τὸν «κάποιον», δὲν ἠμποροῦμε νὰ τοῦ τὸν διαθέσωμεν καὶ δύναται νὰ τὸν ἀνεύρῃ μόνος του. Ἄντι «κάποιου» ὅμως τοῦ ἀντιπαρατάσσομεν τὰς γνώμας ἐνὸς διακεκριμένου μέλους τοῦ ἐνιαίου κλάδου τῶν χημικῶν. Τοῦ κ. Ν. Μπούρα, Διπλωματούχου χημικοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ἐπὶ μακρὸν διατελέσαντος, μεταξὺ ἄλλων, Προέδρου τοῦ Τμήματος Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπευθύνως, ἀλλὰ καὶ μετὰ σοβαρότητος, ἐκπροσωπήσαντος τὴν κατηγορίαν τῶν χημικῶν μηχανικῶν Ἑλλάδος. Ὁ κ. Μπούρας ἔλαβεν ἤδη μέρος, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, εἰς τὸν διάλογον, δι' ὄσων ἐξέθεσε, κατὰ τὴν τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 9ης Μαρτίου 1969 τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ τοῦ σώματος τῶν χημικῶν, συμφωνῶν καὶ ὑπερθεματίζων εἰς ὄσα ὑπεστηρίχθησαν παρ' ἡμῶν. Εἰς τὰ λεχθέντα παρά τοῦ κ. Ν. Μπούρα (βλέπε εἰς τὴν σελ. 87 τοῦ παρόντος τεύχους) λοιπὸν τὸν παραπέμπομεν καὶ ὡς συνεχιστὴ με ἐκεῖνον τὸν διάλογον.

2. Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὰς κακοποιουμένας καὶ παρερμηνευόμενας περικοπὰς τῶν δημοσιευμάτων μου. Θεωρεῖ ἀνακόλουθον τὸ γραφέν ὅτι «ἡ δύναμις τῶν ἐνεργῶν μελῶν (τῆς Ἐνώσεως) εἶναι 2500». Αὐτὴ περίπου εἶναι ἡ δύναμις ἐκείνων οἵτινες ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Ἐνωσιν. Διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, μέχρι περίπου τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν 3000, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοί, οἵτινες ἐπίσης ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Ἐνωσιν, κατὰ τὸν Νόμον, οἵτινες ὅμως εἰστέτι ἀγνοοῦνται. Τί τοῦτο σαφέστερον καὶ ἀληθέστερον;

3. Οἱ 650 ἐν ὄλῳ, καθ' ὑπολογισμόν, χημικοὶ μηχανικοὶ δὲν ἀναφέρονται παρ' ἐμοῦ ὡς μέλη τῆς Ἐνώσεως. Ἐξ αὐτῶν, ὡς ἐπανειλημμένως ἐλέγχθη, μέλη μας εἶναι οἱ 210. Καὶ εἶπομεν, ὅτι τοὺς ἐν λόγῳ 210, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὴν δύναμιν μας, τοὺς ἐκπροσωποῦμεν ἐπίσης. Ἡ μνημονουμένη ἐν προκειμένῳ φράσις μου περικόπεται καὶ συγκολλᾶται παρὰ τοῦ κ. Π., ὅπως ἐκεῖνος θέλει, ὥστε ν' ἀλλοιωθῇ τὸ ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὰ προηγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα πραγματικὸν νόημα τῆς. Τὸ ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι χημικοὶ μηχανικοὶ εἶναι 650 τί σχέσιν δύναται νὰ ἔχη με τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἐνώσεως;

4. Καὶ ἡ ἐπομένη ἀναφερομένη φράσις μου εἶναι ἐπίσης περικοκομένη καὶ ἀλλοιωμένη παρὰ τοῦ κ. Π., κατὰ τὴν γνωστὴν συνθήειάν του. Δύναται πᾶς τις ν' ἀνατρέξῃ καὶ νὰ τὴν διαβάσῃ ὀλόκληρον. Ἄλλωστε ἀνήκει εἰς ἄρθρον διὰ τὴν ΔΟΜΕΧ ἄσχετον καὶ πολὺ προγενέστερον τοῦ παρόντος διαλόγου. Ὅταν ἐκεῖ ἐγράφετο περὶ 3000 χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν, ἐπρόκειτο περὶ τῆς συνολικῆς δυνάμεως τοῦ χημικοῦ σώματος ἐν Ἑλλάδι καὶ φυσικὰ, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, συμπερασματικῶς, κατ' ἐκτίμησιν, καὶ ὄχι περὶ τῆς δυνάμεως ἐγγεγραμμένων μελῶν. Ὅταν δὲ ἐγράφομεν περὶ ἐκπροσωπήσεως δὲν ἐννοούσαμε προφανῶς τὴν εἰδικήν, τῆς δυνάμεως, ὡς ὀργανώσεως, ἀλλὰ τὴν τοιαύτην τῆς χώρας μας, ἀπὸ πλευρᾶς χημικοῦ κλάδου. Ἡ μήπως ἡ ὀργὴ ὀφείλεται διότι ἔτυχε νὰ ἔχωμεν συνεχῆ δράσιν τῆς ὀργανώσεώς μας 45 ἡδὲ ἐτῶν καὶ ἐκ τοῦ Νόμου τὴν προβάδισιν καὶ ὑπευθυνότητα;

5. Ὡς πρὸς τὴν διαφωνίαν διὰ τὴν ἀποψίν μου ὅτι αἱ σχολαὶ «δὲν εἰδικεύουν ἀλλὰ παρέχουν βασικὰς γνώσεις...»

παραπέμπω εις τὰ λεχθέντα τοῦ κ. Μπούρα. Τοῦ δίδει ἐκεῖνος τὴν καλύτεραν ἀπάντησιν, ὥστε νὰ περιττεύῃ ἐκ μέρους μου.

6. Μεταξὺ τῶν ἀνακολουθιῶν μου, κατὰ τὸν κ. Π., εἶναι ἡ φράσις ἢ περιεχομένη εἰς ἐπιστολὴν μου διὰ τὰς μέσας χημικὰς σχολὰς. Ἐγγραφον ἐκεῖ: «Ἐὰν πάντα ταῦτα ἐπιφυλάσσονται νὰ τὰ μάθουν οἱ μαθηταὶ ἀργότερον, ἐν τῇ πράξει, τότε πρὸς τί ἢ μόρφωσις εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχολὰς». Ἀσχέτως ἐὰν τὸ δημοσίευμα αὐτὸ εἶναι ἐκτὸς τοῦ διαλόγου, ἀπαντῶ ὅτι ἐκεῖ ὁμιλῶ ἀκριβῶς περὶ γενικωτέρας καταρτίσεως εἰς τὴν χημείαν, ἐπὶ κατωτέρας στάθμης καὶ ὄχι εἰδικεύσεως. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀνωτέρω φράσις μου, προτοῦ νὰ περικυτῆ ἐκ προθέσεως παρὰ τοῦ κ. Π., συνεχίζεται ὡς ἑξῆς: «Κατὰ τί ὑπερέχουν (οἱ μαθηταὶ τῶν Μέσων Σχολῶν) τῶν ἄλλων ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων μας». Ὑπεστήριξα γενικώτερα εἰς τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα ὅτι αἱ ἐν λόγῳ κατώτεροι σχολαὶ πρέπει νὰ γίνωνται εἰδικαί, ἐργοδηγῶν, χωρισταὶ κατὰ κλάδους βιομηχανίας. Τί συσχετίσιν δύναται ἐπομένως νὰ εὑρῇ τοῦτο πρὸς τὴν γενικῆς μορφώσεως Ἀνωτάτην Πολυτεχνικὴν Σχολὴν; Αὕτη κατὰ τὸν κ. Π., δύναται νὰ καταρτίξῃ εἰδικούς δυναμένους νὰ ἀναλαμβάνουν ὑπευθύνους ἅμα τῇ ἀποφοιτήσῃ των κάθε βιομηχανικὸν κλάδον. Τεχνικούς παντογνώστους, χάρις καὶ μόνον εἰς τὸ «χαρτί» τους, τὸ δίπλωμα. Καὶ ἐγώ, ὁ κ. Μπούρας καὶ κάθε λογικὸς, γνώστης τῆς πραγματικῆς

τῆς, πιστεύομεν εἰς τὴν περαιτέρω εἰδίκευσιν. Κατὰ ποίαν λοιπὸν λογικὴν εἶμαι ἀνακόλουθος πρὸς τὰ παλαιότερα γραφόμενά μου;

7. Τέλος, μετὰ τὰς ἄλλας ἠβηθήμεναι παρερμηνείαις καὶ κακοποιήσεσι, περιορίζομαι εἰς τὰ περὶ ΔΟΜΕΧ. Ἀποπειράται νὰ εὑρῇ ἀνακολουθίαν διότι εἶπα ὅτι ἐν αὐτῇ «θὰ ἐπιδιωχθῆ ἢ συμμετοχῆ... ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι αὐταὶ (αἱ χῶραι) ἔχουν ἤδη ἐνιαίας Ἐθνικὰς Ὀργανώσεις τῶν χημικῶν αὐτῶν καὶ ὄχι κλαδικὰς ἢ ἄλλας καταμερισμένας τοιαύτας». Νομίζω ὅτι εἶμαι σαφής. Ἐνιαίας καὶ ὄχι κατὰ εἰδικότητα τοιαύτας. Ὄχι δηλ. χωριστάς, ἤτοι χημικῶν ἀναλυτικῶν, χημικῶν βαφέων, χημικῶν ἐλαιουργῶν κλπ. Αὕτη εἶναι ἡ ἔννοια των. Πρόκειται δὲ πάντοτε περὶ γνησίων χημικῶν. Ὀργανώσεων, Ἐθνικῶν, ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀναγνωριζομένων, ὡς ἡμεῖς, καὶ ὄχι ἰδιωτικῆς μορφῆς. Ὑπάρχει ὁμοῦ ἐν Ἑλλάδι τοιαύτης μορφῆς καταμερισμός, ἀφοῦ ὅλοι οἱ χημικοὶ μετέχουν ὑποχρεωτικῶς τῆς Ἐνώσεως; Ἄλλωστε ἐκεῖνος ὄχι μόνον γνήσιος χημικὸς δὲν εἶναι ἀλλὰ οὔτε καν χημικὸς. Εἶναι μηχανικὸς καὶ ἐκόπηκε νὰ μᾶς κἀνῃ νὰ τὸ πιστέψωμεν. Διὰ τὴν λοιπὴν ὀργίζεται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδιαιτέραν περίπτωσιν, ἥτις δὲν τὸν ἀφορᾷ; Δὲν τὸν φθάνουν τὰ ἄλλα;

Δρ ΙΩ. Δ. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ πρὸ ἐξαμήνου ἐκλεγὲν νέον Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σ. Μισυρλή, ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Αἰτίαν ἀπετέλεσεν, ὡς ἐκτίθεται εἰς τὴν πρὸ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ 17.4.69 ἐγκύκλιον, ἡ τελευταία ἐπιδεικνυομένη ἑλλειψὶς ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαραστάσεως τῶν μελῶν πρὸς τὸ Δ.Σ. ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν του διὰ τὴν δραστηριοποίησιν τῆς Ὀργανώσεως καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ κλάδου.

Καλεῖται κατόπιν τούτου Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν διὰ τὴν 20.5.69 καί, ἐν ἑλλείψει ἀπαρτίας, διὰ τὴν 25.5.69, ὥραν 10ην πρωινήν, εἰς τὸ ἐντευκτήριον τοῦ Συνδέσμου μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἡμερησίαν διάταξιν: 1. Λογοδοσία παρατηθέντος Δ.Σ. 2. Ἐκθεσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. 3. Καθορισμὸς χρόνου καὶ τρόπου ἀλλαγῆς μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. 4. Προτάσεις καὶ ἀνακοινώσεις. 5. Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω. 6. Ἀρχαιρεσίαι. Δι' αὐτῶν προβλέπεται ἡ ἐκλογή Προέδρου καὶ ἑξ μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Τὴν 2αν Ἀπριλίου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως συνήλθεν ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Κατ' αὐτὴν ἐλογότησε τὸ ἀπερχόμενον Δ.Σ. καὶ ἐξελέγη τὸ νέον καταρτισθὲν ὡς ἀκολουθῶν: Ν. Βουρβούλης Πρόεδρος, Α. Σαργέτης Ἀντιπρόεδρος, Ν. Παπακωνσταντίνου Γεν. Γραμματεὺς, Στεφ. Κώνστας Εἰδ. Γραμματεὺς, Β. Τσατσαρώνης Ταμίας, Χαρ. Σωτηρόπουλος, Χρ. Ρουπακιάτης καὶ Χαρ. Τσόπελας μέλη. Ἐπίσης τὸ Ἐποπτ. Συμβούλιον ὡς ἑξῆς: Ἀναστ. Κώνστας Πρόεδρος, Ἐρν. Τουλᾶ Ἀντιπρόεδρος, Θ. Ἀκριτίδης, Γρ. Πετρίδης καὶ Στυλ. Καλὸς μέλη.

Τὸ νέον Δ.Σ. θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ συμβληθῇ καὶ μετὰ ἄλλα κατασνήματα καὶ νὰ βελτιώσῃ τὰ ποσοστὰ τῶν παρεχομένων ἐκπτώσεων. Οἱ συνεταῖροι παρακαλοῦνται ὅπως προσκομίσουν τὰς ταυτότητας αὐτῶν πρὸς θεώρησιν διὰ τὸ ἔτος 1969, κατὰ τὰς ὥρας λειτουργίας τοῦ γραφείου, αἵτινες εἶναι 7-9 μ.μ. ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Μετὰ τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας τὸ νέον Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου συνεκροτήθη ὡς ἀκολουθῶν: Εὐστρ. Γαλλόπουλος Πρόεδρος, Γ. Σταματάκης Ἀντιπρόεδρος, Κ. Ἀσημακόπουλος Γεν. Γραμματεὺς, Αἰκατ. Γεωργακοπούλου Ταμίας, Ἀγγ. Μαρανῆς, Γ. Τσιρώνης, Σ. Κόκκινος, Μέλη.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ 9ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1969 ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΧΗΜΙΚΟΥΣ

Ἡ Γεν. Συνέλευσις τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἐκφράζει ὁμοφώνως τὴν ἀποδοκίμασιν της διὰ τὴν συνεχιζομένην εἰς τὴν Χώραν μας ἀγνοίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κλάδου τῆς Βιοχημείας καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν νομικῆς ἀναγνωρίσεως καὶ προστασίας τῶν μετερχομένων τὴν εἰδικότητα ταύτην χημικῶν. Ὁ κλάδος τῆς βιοχημείας, ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης, βασιζόμενος ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῆς θεωρητικῆς καὶ ἀναλυτικῆς χημείας, ἔχει σημειώσει διεθνῶς τεραστίας προόδους καὶ εὐρίσκεται, διὰ τῶν μελετῶν του, εἰς τὸ στάδιον ἐπιπύσεως θεμελιωδῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τούτοις ἐν Ἑλλάδι ἀγνοεῖται ὡς ἐπιστήμη καὶ ὡς ἐπάγγελμα καὶ εὐρίσκεται ἀκόμη ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλων, στερουμένων τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενων βασικῶν γνώσεων. Ὁ Νόμος χαρακτηρίζει τοὺς χημικούς, τοὺς μετερχομένους τὴν εἰδικότητα τοῦ βιοχημικοῦ, ὡς παρανομοῦντας. Τοῦτο ἀποφαίνεται καὶ ἡ τελευταία ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διὰ τοὺς βιοχημικούς τοῦ ΙΚΑ.

Κατόπιν τοῦ ὑφισταμένου ἀναχρονιστικοῦ καὶ ἀπαραδέκτου αὐτοῦ καθεστώτος, ἡ Γεν. Συνέλευσις

Ψ η φ ι ζ ε ι

Ὅπως τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ε.Ε.Χ. συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας του καὶ καταβάλλῃ, παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Κυβερνήσει, πᾶσαν προσπάθειαν:

1) Διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς εἰδικότητος τοῦ βιοχημικοῦ ἢ κλινικοῦ χημικοῦ, χορηγομένης κατόπιν σχετικῆς βραχείας συμπληρωματικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς πανεπιστημιακὰς χημικὰς σχολὰς ἐπὶ τοῦ μαθήματος τῆς κλινικῆς χημείας.

2) Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ κατοχύρωσιν διὰ Νόμου τῆς ἀσκήσεως τῆς εἰδικότητος ταύτης παρὰ τῶν χημικῶν, τῶν εἰς τὰ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα ὅσον καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ βιοχημικὰ ἐργαστήρια.

3) Διὰ τὴν δέουσαν βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν τακτοποίησιν εἰς τὰς διαφόρους θέσεις τῶν νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων, δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τῶν ἤδη ὑπηρετούντων εἰς αὐτὰς χημικῶν.

4) Διὰ τὴν θέσπισιν καὶ ἱεράρχησιν τῶν ἀπαιτούμενων εἰς τὰ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα ἐπαρκῶν θέσεων καὶ τὴν διαδικασίαν προσλήψεως τῶν νεοπροσλαμβανομένων εἰς αὐτὰς χημικῶν.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

1η 'Απριλίου — 15η Μαΐου 1969

Νομοθεσία περί χημικών

Το σχέδιον Νόμου το όποιον, ως έγγραψαμεν εις τὸ προηγούμενον τεύχος, μετὰ τὴν νέαν ἐπεξεργασίαν του παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως παρεδόθη εἰς τὸν κ. 'Υπουργὸν Βιομηχανίας τὴν 24ην Μαρτίου, ἔχει διαβιβασθῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀρμοδίους παράγοντας τοῦ 'Υπουργείου του, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ μελετᾶται. Τὸ Δ.Σ. παρακολουθεῖ καὶ καταβάλλει προσπαθείας διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς σχετικῆς διαδικασίας, ἥτις ἐλπίζεται σύντομος.

Διαβήματα δι' ἐπαγγελματικά θέματα

Ὁ Πρόεδρος τῆς 'Ενώσεως κ. Ι. Κανδήλης πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστήριξιν θεμάτων ἐπαγγελματικῆς τακτοποιήσεως τῶν ἐπὶ μέρος ομάδος χημικῶν, ἄτινα παρακολουθεῖ τελευταίως τὸ Δ.Σ. τῆς 'Ενώσεως, εἶχε ὠρισμένας παρουσιάσεις πρὸς τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀρμοδίους. Οὕτω ἐπισκέφη τὸν Διοικητὴν τῆς ΔΕΗ Στρατηγὸν Καρδαμάκην, διὰ τὰ θέματα τῶν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν αὐτὴν ὑπηρετούντων χημικῶν. Ἐπίσης, ἀπὸ κοινου μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν βιοχημικῶν, τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Μέξην καὶ ἄλλους ἀρμοδίους ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας, διὰ τὸ ἐπὶ τάπητος αἴτημα τῆς νομοθετικῆς τακτοποιήσεως τῶν μετερχομένων τὴν εἰδικότητα ταύτην. Τοῦτο προωθεῖται ἱκανοποιητικῶς. Ἐπεσκέφη ἐπίσης τὸν Διοικητὴν τῆς 'Αγροτικῆς Τραπέζης Στρατηγὸν Κουρκουλάκον καὶ συνζήτησε τὰς δυνατότητας τῆς ἀποτελεσματικωτέρας συμβολῆς τῶν χημικῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης καὶ γενικώτερον εἰς τὰς βιομηχανίας τὰς ἐπεξεργαζόμενας γεωργικὰ προϊόντα. Διὰ τὰ θέματα ταῦτα, ἄτινα εἶναι εὐρυτέρας σημασίας διὰ τὸν κλάδον, ἐδόθη ἡ διαβεβαίωσις ὅτι θ' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον λεπτομεροῦς μελέτης καὶ νέας συνεργασίας μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Διεθνῆς 'Εκθεσις Μαΐου 1970

Διὰ τὴν μελετωμένην πραγματοποίησιν ἐν 'Αθήναις, κατὰ Μάϊον 1970, παραλλήλως πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ Δ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, Διεθνούς 'Εκθέσεως χημικῶν ὀργάνων καὶ μηχανημάτων, τὸ Δ.Σ. συνεχίζει τὰ κατατοπιστικὰ διαβήματά του. Εὐρίσκειται πρὸς τοῦτο εἰς συνεννοήσεις ἀφ' ἑνὸς μετὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς F.I.A.C., ἥτις εἶναι ἡ προτείνουσα τὴν ὀργάνωσιν τῆς 'Εκθέσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου μετὰ ὠρισμένων γραφείων εἰδικευμένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἐκδηλώσεων ἀναλόγου μορφῆς. Τὸ θέμα παρουσιάζει ἀρκετὰς δυσχερείας, ὥστε νὰ μὴ καταστῆ εἰσέτι δυνατὴ ἡ λήψις ὀριστικῶν ἀποφάσεων.

'Επιστημονικὰ ἀποστολαί

Ἡ Ε.Ε.Χ., μέλος τῆς IUPAC, ἔχει κληθῆ ὅπως συμμετάσχη ἀπὸ 30 'Ιουνίου - 8 'Ιουλίου 1969 εἰς τὰς ἐργασίας τῆς 25ης Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ὄργανώσεως, συνερχομένης ἐν Cortina d' Ampezzo τῆς Βορ. Ἰταλίας. Μεταξὺ τῶν θεμάτων τῆς Συνελεύσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Προέδρου τῆς IUPAC. Ἐχει προβλεφθῆ κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς 'Ενώσεως διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ ἐνὸς ἢ δύο μελῶν ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς. Πρὸς τοῦτο ἐζητήθη ἡ δέουσα κρατικὴ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἐξ ἧς καὶ θὰ ἐξαρτηθῆ ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀποστολῆς. Ἐπὶ τοῦ αἰτήματος τῆς 'Ενώσεως δὲν ὑπάρχει εἰσέτι ἀπάντησις,

Ἐπίσης ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωσις Ἰσπανῶν Χημικῶν ἐπρότεινε ὅπως ἡ τρίτη συνάντησις τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμ-

βουλίου τῆς F.I.A.C. πραγματοποιηθῆ κατὰ τὸ πρῶτον 10ήμερον τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἐν Μαδρίτῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ, κατὰ τὴν ἴδιαν περίοδον, ὀργανωμένης 'Εκθέσεως Exproplastica καὶ τοῦ Συμποσίου διὰ τὴν Διάβρωσιν καὶ Προστασίαν. Ἐν περιπτώσει ὀριστικοποίησεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ Ε.Ε.Χ. θὰ εἶναι ὑποχρεωμένη ὅπως συμμετάσχη τῶν ἐργασιῶν, διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κ. Ι. Κανδήλη, ὅστις διατελεῖ καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς F.I.A.C. καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

'Επιστημονικὰ ἐκδηλώσεις τῆς 'Ενώσεως

Εἰς ἄλλην στήλην γράφομεν λεπτομερῶς τὰ τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου. Ἐπίσης ἡ Ἐνωσις ὀργάνωσε μετὰ τὴν λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα διακοπήν των, δύο ἀκόμη ὀμιλίαις, με ὀμιλητὰς τοὺς κ.κ. Π. Μόσχον καὶ Δ. Κασσάπην. Περὶ αὐτῶν θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές.

'Η Διοίκησις τῆς Γεν. Ἐκδόσεως τῶν Χημικῶν Χρονικῶν

Ὡς ἔχομεν γνωρίσει, ὁ χωρισμὸς τοῦ Περιοδικοῦ μας εἰς δύο ἐκδόσεις ἐπιβάλλει τὸν σχηματισμὸν διὰ τὴν Γεν. Ἐκδοσιν ἰδιαιτέρας δι' αὐτὴν Διοικ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐν λόγῳ νέα ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη κατόπιν τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως, ληφθείσης κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24.4.69, ἐκ τῶν κ.κ. Ἰ. Κανδήλη Προέδρου τῆς 'Ενώσεως, Στεφ. Κώνστα Γεν. Γραμματέως, Β. Τσατσάρωνη Ταμίου, Ἰ. Κατσούλη καὶ Π. Μόσχου.

Ἡ Γενικὴ Ἐκδοσις ἀποτελεῖ τὸ ὄργανον ἀμειωτέρας ἐνημερώσεως τῶν συναδέλφων ἐπὶ τῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ παρουσιάσεως γενικωτέρας φύσεως ἐπιστημονικῆς ὕλης καὶ ὡς ἐκ τούτου διατελεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Φορέα τοῦ Δ.Σ. ἀποτελεῖ ἤδη ἡ οὕτω καταρτισθεῖσα νέα Ἐπιτροπὴ.

Αἱ δημόσιαι σχέσεις τῆς 'Ενώσεως

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλ. Χημικῶν, ἡ θέσις τῆς ὁποίας ἔχει ἐδραιωθῆ ὡς ἐπιστημονικοῦ Ὄργανισμοῦ γενικωτέρας ἐκπροσωπήσεως τοῦ χημικοῦ κλάδου, προσκαλεῖται ἤδη καὶ συμμετέχει ὄλων τῶν σχετικῶν ἐκδηλώσεων, κρατικῶν καὶ ἰδιωτικῶν. Ἐκτὸς τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν ὀμιλιῶν αἰτινες ἐγένοντο τελευταίως, ἐναρκητρίων καὶ ἄλλων συγκεντρώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύθη, ἀναφέρομεν τὸ ἐπίσημον ἑορταστικὸν δεῖπνον τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, καὶ τὰ ἐνώπιον κλιμακίου ἐξ Ὑπουργῶν ἐγκαίνια τῶν ἐν Στυλίδι ἐργοστασίων «Ἀκμή» καὶ «Δανέξ». Εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς ἀντιπροσωπεύθη διὰ τοῦ Προέδρου τῆς.

Σύνδεσμος Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων

Παραλλήλως πρὸς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἐνώσεως ὁ Σύνδεσμος ἀπέστειλε πρὸς τὸ Γεν. Λογιστήριον ἀπαντητικὸν ἐγγράφον, ἐπὶ παλαιότερου τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας, ἀναφερόμενον εἰς τὸ θέμα τοῦ ὕφισταμένου σήμερον μισθολογικοῦ διαφορισμοῦ μεταξὺ χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ζητεῖται ἡ ἀρσις τῆς τοιαύτης διακρίσεως, τῆς μὴ δικαιολογουμένης ἐκ τῆς ὕφισταμένης βαθμολογικῆς ἐντάξεως καὶ ὑπηρεσιακῆς ἀπασχολήσεως.

ΔΥΟ ΝΕΑΙ ΠΡΟΤΥΠΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὴν Κυριακὴν 4ῃν Μαΐου ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια δύο μεγάλων βιομηχανικῶν μονάδων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Στυλίδος ἐνώπιον Κυβερνητικοῦ κλιμακίου μετ' ἐπι κεφαλῆς τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακαρέζον. Τοῦ κλιμακίου μετέσχον οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν κ. Ἄδ. Ἀνδρουτσόπουλος, Βιομηχανίας κ. Κ. Κυπραίος, Γεωργίας κ. Ἄλ. Ματθαίου, Ἀναπληρωτῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ἰ. Ἀγαθαγγέλου καὶ Ἐργασίας κ. Ἀπ. Βογιατζῆς, οἱ ὑφυπουργοὶ Ἐμπορίου κ. Γ. Γεωργακέλος, Γεωργίας κ. Παπαβλαχοπούλου καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Δημητράς, γενικοὶ γραμματεῖς Ὑπουργείων, ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς κ. Ἀχ. Κομινός, ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς ΑΤΕ κ. Κόλλιας, ἐπίσης ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων, τῶν Τραπεζῶν, ἐκπρόσωποι βιομηχανικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ ἀγροτικῶν ὀργανώσεων κ.λ.π.

Τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν ἀντεπροσώπευσαν, κατόπιν προσκλήσεως, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Ἰω. Κανδήλης καὶ ὁ κ. Πασχάλης Μόσχος.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ «ΑΚΜΗ»

Προηγήθησαν τὰ ἐγκαίνια, περὶ ὥραν 4ῃν ἀπογευματινῇν, τοῦ εἰς θέσιν Αὐλάκι ἐργοστασίου «Ἀκμή - Στασινόπουλος».

Ἡ νέα ὄσον καὶ πρότυπος αὐτῆ βιομηχανικῆ μονάς ἐχει ἐπενδεδυμένον κεφάλαιον 90.000.000 δρχ., τὸ ὅποιον προβλέπεται σταδιακῶς καὶ ἐντὸς δύο ἐτῶν νὰ ἀνέλθῃ εἰς 150.000.000 δρχ.

Κατὰ τὸ τελευταῖον τεῦτο στάδιον ἡ ἐπιτομία παραγωγῆς προβλέπεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 80.000.000 πλακιδίων, συνολικῆς ἀξίας 160.000.000 δρχ. περίπου, ἐναντι τῆς σημερινῆς δυνατότητος παραγωγῆς 17.000.000 ἐγχρῶμων πλακιδίων.

Ἄξισημείωτον εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἡ ὅλη μελέτη τοῦ ἐργοστασίου ἐβασίσθη εἰς τὴν χρησιμοποίησιν κυρίως ἐγχωρίων πρώτων ὑλῶν, προσλαμβάνοντος οὕτω τοῦ ἐργοστασίου οὗτου τὸν χαρακτηριστῆρα ἐθνικῆς βιομηχανίας.

Εἰς τὸ νέον ἐργοστάσιον, κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῆς λειτουργίας του, θὰ ἀπασχοληθοῦν 100 περίπου ἐργατοτεχνίται καὶ ἐιδικευμένοι ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, τὸ ὅποιον ἐξεπαιδεύθη πρὸς τοῦτο εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Αἱ σημερινὰ κτιριακὰ ἐγκαταστάσεις τοῦ ἐργοστασίου καταλαμβάνουν ἕκτασιν 17.000 τετραγωνικῶν μέτρων, ὃ δὲ μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς τοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ πλέον σύγχρονα μηχανήματα ὑψηλοῦ αὐτοματισμοῦ.

Μετὰ τὸν τελεσθέντα ἀγιασμὸν προσφωνῶν τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς ἐταιρίας κ. Ν. Στασινόπουλος, ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὴν σημασίαν τῆς νέας βιομηχανικῆς μονάδος καὶ τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν συνδρομὴν πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον, ὡς ἐτόνισε, συμβολίζει τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὰς ἐλπίδας δι' ἕνα καλύτερον μέλλον.

Ἐπίσης ὁ κ. Στασινόπουλος ἠυχάρισθη τὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως διὰ τὴν πολῦτιμον καὶ πρόθυμον συνδρομὴν τῆς εἰς τὸ ὅλον ἔργον.

Ἀκολουθῶς ὠμίλησε δι' ὀλίγων ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Μακαρέζος ἀναφερθεὶς εἰς τὴν κυβερνητικὴν προσπάθειαν ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Ἐν συνεχείᾳ, ἐγκαινιάζων τὴν νέαν βιομηχανικὴν μονάδα, ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Κυπραίος ἐξέφρασε πρὸς τοὺς ἰδρυτὰς τῆς ἐταιρίας τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὴν συμβολὴν των εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, βασικὸν στόχον τοῦ

τεθέντος ἐν ἐφαρμογῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως πενταετοῦς προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΕΛΑΙΩΝ ΤΗΣ «ΔΑΝΕΞ»

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὸ ἐργοστάσιον «Ἀκμή», περὶ ὥραν 5.1/4 μ.μ., τὸ Κυβερνητικὸν κλιμακίον ἔφθασεν εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἀγ. Μαρίναν Ἐργοστάσιον τῆς «Δανέξ». Ἐγένετο ἀμέσως ὁ ἀγιασμὸς καὶ ἀκολουθῶς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Διευθύνων Σύμβουλος κ. Ν. Τζαβούρης, ὅστις, ἀφοῦ ἠυχάρισθησε τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς διότι παρέστησαν αὐτοπροσώπως εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας μονάδος, ἐξέθεσε τοὺς σκοποὺς τῆς ἐταιρίας, ἀποσκοπούσης εἰς τὴν εὐρύτεραν διάθεσιν ἐκλεκτῶν ἐλαίων εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακαρέζος λαβὼν τὸν λόγον ἐτόνισε τὰ κύρια σημεῖα τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς βιομηχανίας, συνιστάμενα εἰς τρία κύρια σημεῖα :

Πρώτον τὴν ἐξαγωγήν ὀλονὲν περισσοτέρων καὶ ἐκλεκτοτέρων προϊόντων.

Δεύτερον τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν νέων βιομηχανικῶν μας μονάδων μετ' ἀσύγχρονα μέσα παραγωγῆς καὶ

Τρίτον τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ μόχθου τοῦ Ἑλλήνου ἀγρότου διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως εἰς αὐτὸν ἰκανοποιητικῶν τιμῶν διὰ τὰ προϊόντα του.

Ὁ κ. Τζαβούρης ἐκθέτων τὴν δραστηριότητα τῆς ἐταιρίας «ΔΑΝΕΞ» ἐτόνισεν ὅτι αὕτη κατώρθωσε νὰ αὐξήσῃ τὰς ἐξαγωγὰς ἐλαίων ἀπὸ 684 τόνους τοῦ 1961 εἰς 4.425 τόνους τοῦ 1968 ἤτοι κατὰ 780% καὶ τοῦ εἰσρεύσαντος εἰς τὴν χώραν συναλλάγματος ἀπὸ 240.000 δολλάρια εἰς 1.900.000 ἀντιστοίχως, ἤτοι κατὰ 800% περίπου.

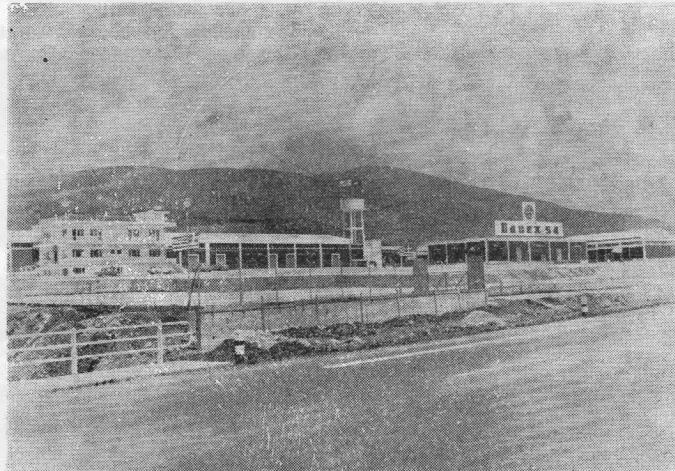
Διὰ τοῦ νέου ἐργοστασίου, συνέχισεν ὁ κ. Τζαβούρης, ἠυξήθη ἡ δυναμικότης φυσικῆς ζυμώσεως ἐλαίων εἰς 7000 τόνους ἐτησίως ἤτοι εἰς 250 τόνους ἀνὰ 8ωρον, ὥστε ἐφεξῆς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξαγωγῶν νὰ εἶναι ἰκανοποιητικώτερα.

Ἡ γενομένη νέα ἐπένδυσις εἶναι τῆς τάξεως τῶν 40.000.000 δραχμῶν, ὃ δὲ ἐξοπλισμὸς τοῦ ἐργοστασίου κατ' ὅλα σύγχρονος. Ὁ κ. Τζαβούρης ἠυχάρισθη τέλος τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συμπαράστασιν τῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς βιομηχανίας καὶ ἰδιαίτερος τοὺς ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Γεωργίας κ.κ. Μακαρέζον καὶ Ματθαίου, τὴν ΑΤΕ καὶ ὅλους ὅσοι τὴν ἐβοήθησαν εἰς τὴν προσπάθειάν της.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ματθαίου ἔκοψε τὴν ταινίαν καὶ οἱ προσκρληθέντες εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐργοστάσιον καὶ περιεργάσθησαν τὰς ἐν λειτουργίᾳ ἐγκαταστάσεις αὐτοῦ.

Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς ἐπεσκέφθη τὸ ἐργοστάσιον Ἴσπανὸς βιομήχανος ἐπεξεργασίας ἐλαίων ἐκ τῶν μεγαλύτερων, ὅστις διεπίστωσε τὴν τελειότητα τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς «ΔΑΝΕΞ» τονίσας ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, δὲν ὑπάρχει ἄλλο παρόμοιον εἰς τὸν κόσμον ἐργαστάσιον.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων διαθέτει τοῦτο ἀρτιώτατον χημικὸν Ἐργαστήριον, ἐπιβλέπεται δὲ παρὰ τοῦ συναδέλφου κ. Ν. Παπανικολάου, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ χημικοῦ - τεχνικοῦ συμβούλου, ὅστις εἰδικῶς ἔχει ἐπὶ μακρὸν ἐγκύψει εἰς τὰ θέματα παρασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ἐλαίων. Τὰ «Χημικὰ Χρονικά» ἀποδίδουν ἰδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὴν ἐλαίαν, ἥτις ἀποτελεῖ ἐν τῶν κυριωτέρων ἐθνικῶν μας προϊόντων, καὶ πιστεύουν ὅτι αὕτη δύναται νὰ διαδοθῆ καὶ νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Διὰ τοῦτο ἐπιφυλάσσονται ὅπως ἐπανεέλθουν λεπτομερέστερον ἐπὶ τῶν ἐφαρμοζομένων μεθόδων καὶ τῶν τεχνικῶν μέσων τῆς σημαντικῆς αὐτῆς διὰ τὴν Χώραν μας καὶ πράγματι πρᾶγματος βιομηχανίας.

Ἡ γενικὴ ἄποψις τοῦ Ἐργοστασίου Ἐλαίων τῆς Α.Ε. «Danex»

ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Διεθνές Συμπόσιον «Ἐπί χημικῶν φαινομένων κατὰ τὰς πυρηνικὰς μεταμορφώσεις»: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς IUPAC κατὰ τὰς 1-3/7/69 εἰς Καίμπριτζ, Ἀγγλία.

Διεθνές Συμπόσιον «Περὶ τοῦ χημικοῦ ἐλέγχου εἰς τὸ ἀνθρώπινον περιβάλλον»: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς IUPAC κατὰ τὰς 14-18/7/69 εἰς Γιοχάνεσμπουργκ, Νότιος Ἀφρική.

Διεθνές Συμπόσιον «Περὶ συνθετικῶν μεθόδων καὶ ἀνακατατάξεων εἰς τὴν ἀλειφατικήν Χημείαν»: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς IUPAC κατὰ τὰς 22-24/7/69 εἰς Ὁξφορντ, Ἀγγλία.

Ἑβδομὸν Διεθνές Συνέδριον «Περὶ κλινικῆς Χημείας»: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς IUPAC κατὰ τὰς 8-13/9/69 εἰς Γενεύην, Ἑλβετία. Πληροφορία περὶ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς IUPAC: Secretariat: 2-3 Pound Wat, Cowley Centre, Oxford, England.

Συμπόσιον «ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐπιφανείας ἀντιδράσεως»: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς IUPAC καὶ τῆς Ἑταιρίας Χημικῆς Βιομηχανίας κατὰ τὰς 16-18/7/69 εἰς τὴν Σχολὴν Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Μπρίστολ, Ἀγγλία.

Πληροφορία: E.E.X. καὶ The Society of Chemical Industry, Surface Area Symposium, 14 Belgrave Square, London, S. W. 1, England.

Διεθνές Συνέδριον Ἀναλλαγῆ ἰόντων εἰς τὰς βιομηχανικὰς κατεργασίας: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Χημικῆς Βιομηχανίας κατὰ τὰς 16-18/7/69 εἰς Λονδίνον, Ἀγγλία.

Πληροφορία: E.E.X. καὶ The Secretary, S.C.I. Conference on Ion Exchange, 14 Belgrave Square, London, S.W. 1, England.

Τὸ 19ον Καναδικὸν Συνέδριον Χημικῆς Μηχανικῆς καὶ τὸ 3ον Συμπόσιον «Ἐπὶ κατωλύσεως»: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς Καναδικῆς Ἑταιρίας Χημικῆς Μηχανικῆς καὶ τοῦ Χημικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Καναδᾶ κατὰ τὰς 19-22/10/69 εἰς Ἔδμοντον, Ἀλμπέρτα, Καναδᾶς.

Συνέδριον «Υἄωρ καὶ ἄηρ εἰς τὴν βιομηχανίαν»: μετὰ τῆς 4ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων. Διοργανοῦται κατὰ τὰς 29/5/69-4/6/69 εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἑλβετικῆς Ἐμπορικῆς Ἐκθέσεως εἰς Βασιλείαν.

Πληροφορία: Secretariat PRO AQUA 69, P. O. Box, CH - 4000, Basel 21, Suisse.

Διεθνές Συμπόσιον «Ἰσοτοπικὰ Φαινόμενα»: Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς Χημικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ 8-10/7/69 εἰς ὎ρκην.

Πληροφορία: The Chemical Society, Burlington House, London, W1V 0BN, England.

13ον Διεθνές Συνέδριον ἐπὶ τῆς Βιοχημείας τῶν Λιπιδίων «Υἡφὴ καὶ μεταβολισμὸς Γλυκολιπιδίων»: Διοργανοῦται ὑπὸ τοῦ Βιοχημικοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Θεραπευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὰς 7-11/9/69 εἰς τὸ Εὐγενίδειον Ἰδρυμα ἐν Ἀθήναις. Ἀριθμὸς συμμετεχόντων περιορισμένος. Πληροφορία: Γεν. Γραμματεὺς κ. Δρ. Γ. Λεβῆς, Βιοχημικὸν Ἐργαστήριον τῆς Θεραπευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, Βασ. Σοφίας καὶ Κ. Λούρου, Ἀθῆναι 611.

Θεριναὶ Σχολαὶ Μετεκπαιδεύσεως 1969 «Ἐπὶ πυρηνικῶν μεθόδων ἀναλύσεων στοιχείων εἰς ἴχνη»: Κατὰ τὰς 30/6-4/7/69 εἰς Harwell καὶ ἐπὶ ὄργανικῆς παλμικῆς φασματοσκοπίας» κατὰ τὰς 8-12/9/69 εἰς Royal Holloway College διοργανοῦται ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Χημείας (Ἀγγλία).

Πληροφορία: Education Officer of Royal Institute of Chemistry, 30 Russel Square, London WC1, England.

4ον Διεθνές Συνέδριον καὶ 4ον Συνέδριον τῆς Ἑρωπαϊκῆς Συνομοσπονδίας Διαβρώσεως «Ἐπὶ μεταλλικῆς διαβρώσεως»: Διοργανοῦται ὑπὸ τοῦ Κέντρου Διαβρώσεως τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τῶν Οἰκείων Ὄργανώσεων κατὰ τὰς 7-14/9/69 εἰς Ἀμστερνταμ (Κάτω Χῶραι).

Πληροφορία: Secretariat, Postfach 72'5, Amsterdam, Nederland.

Διεθνές Συμπόσιον 1969 «Ἐπὶ ἀποστάξεως»: Ὄργανοῦται παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰδρύματος Χημικῶν Μηχανικῶν καὶ τῆς Ἑρωπαϊκῆς Συνομοσπονδίας Χημικῆς Μηχανικῆς κατὰ τὰς 8-10/9/69 ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Μετροπόλ εἰς Brighton (Ἀγγλία). Πληροφορία: Εἰς E.E.X. καὶ International

Symposium on Distillation 1969, The Institution of Chemical Engineers, 16 Belgrave Square, London S.W.1, England.

38ον Διεθνές Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας. Ὄργανοῦται ὑπὸ τῆς Χημικῆς Ἑταιρίας τῆς Τουρκίας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἑταιρίας Βιομηχανικῆς Χημείας τῆς Γαλλίας με ἀνακοινώσεις εἰς 27 τομεῖς περὶ τὸ γενικὸν θέμα «Ἡ Χημεία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν» κατὰ τὰς 8-12/9/69 εἰς Ἰσταμποῦλ (Τουρκία).

Πληροφορία: Εἰς E.E.X. καὶ Secrétariat général: Halaskargari Caddesi No 53 Kat 8, Istanbul (Turquie).

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΧΗΜΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ, ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΥΣΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1969

Ἐτησια Συγκέντρωσις 1969. Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς DECHEMA τὰς 26-27/6/69 εἰς Φραγκφούρτην (Μ) (Δ. Γερμανία). Γλῶσσα Γερμανική.

Πληροφορία: Secretariat: DECHEMA, D-6 Frankfurt (M) 97, Postfach 97 01 046, Deutschland.

Διεθνές Συμπόσιον ἐπὶ τῆς ἀποστάξεως 1969. Διοργανοῦται ἀπὸ τὴν Ὄργανωσιν Χημικῶν Μηχανικῶν καὶ τὴν σχετικὴν ὁμάδα ἐργασίας τῆς Ἑρωπαϊκῆς Συνομοσπονδίας Χημικῆς Μηχανικῆς τὰς 8-10/9/69 εἰς Brighton (Ἀγγλία).

Πληροφορία: I Chem E, 16 Belgrave Square, London S. W. 1 Great Britain.

3ον Διεθνές Συνέδριον Χημικῆς Μηχανικῆς, μηχανῶν καὶ αὐτοματισμοῦ Chisa. Διοργανοῦται ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Χημικῆς Ἑταιρίας τὰς 15-20/9/69 εἰς Marienbad (CSSR). Γλῶσσαί ἀγγλική, γαλλική, γερμανική καὶ ρωσική.

Secretariat: Dr. Ing. J. Marek, Czechoslovak Chemical Society, Chemical Engineering Section, Stèpauská 15, Praha 2, CSSR.

39ον Διεθνές Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας. Διοργανοῦται περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου καὶ ἀρχῆς Ὀκτωβρίου εἰς Κωνσταντινούπολιν, Τουρκία.

Πληροφορία: Secrétariat: S.C.I. 80, Route de St. Cloud, F. 92 Rueil Malmaison, France.

Σεμινάριον Τελειοποιήσεως «ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν ἀντιδραστήρων»: Διοργανοῦται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ H. Brusset τὸν Ὀκτώβριον 1969 εἰς Παρίσιους.

Πληροφορία: Secrétariat: Société de Chimie Industrielle, 80, Route de St. Cloud, F. 92 Rueil Malmaison, France.

Ἡμέραι συζητήσεως «Μαθηματικῶν προτύπων ἑτερογενῶς - καταλυτικῶν ἀντιδράσεων»: Διοργανοῦνται ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρίας Φυσικο-Χημείας Bunsen καὶ τῆς Dechema τὰς 23-24/10/69 εἰς Königstein παρὰ τὴν Φραγκφούρτην (Μ). Γλῶσσα Γερμανική. Ἀριθμὸς συμμετοχῆς περιορισμένος.

Πληροφορία: Secretariat: Dechema, D 6 Frankfurt (M) 97, Postfach 97 01 56, Deutschland.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΟΡΓΑΝΟΝ ΧΗΜΕΙΑΝ. Ὑπὸ Δημ. Ν. Ταραντίλη, Χημικοῦ. Πολυγραφημένον εἰς σχῆμα 16ον σελ. 160. Περιληπτικὴ ἀνάπτυξις τῶν βασικῶν γνώσεων τῆς Ἀνοργ. Χημείας. Κατάλληλον διδασκτικὸν βοήθημα διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἰατρικῆς καὶ Ὀδοντιατρικῆς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΧΗΜΙΚΟΙ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρόσληψιν ἄρρενος χημικοῦ, ἔχοντος ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις καὶ κατόχου τῆς Ἀγγλικῆς, ἵνα ἐργασθῆ εἰς τὴν Ὁμάδα Ὑδροβιολογίας τοῦ τομέως Βιολογίας. Πληροφορία Δίδα Ἰγνατιάδου τηλ. 653-111 ἑσωτ. 431 κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΟΡΓΑΝ. ΧΗΜΕΙΑΣ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ζητεῖ πτυχιούχους τῆς Χημείας, ἵνα προσληθῶν εἰς τὰς θέσεις βοηθητικῶν προσωπικῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται ὅπως προσέρχωνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Τσατσᾶ ἐκάστην Δευτέραν καὶ Πέμπτην 12-1 μ.μ. προσκομίζοντες σύντομον βιογραφικὸν σημείωμα.

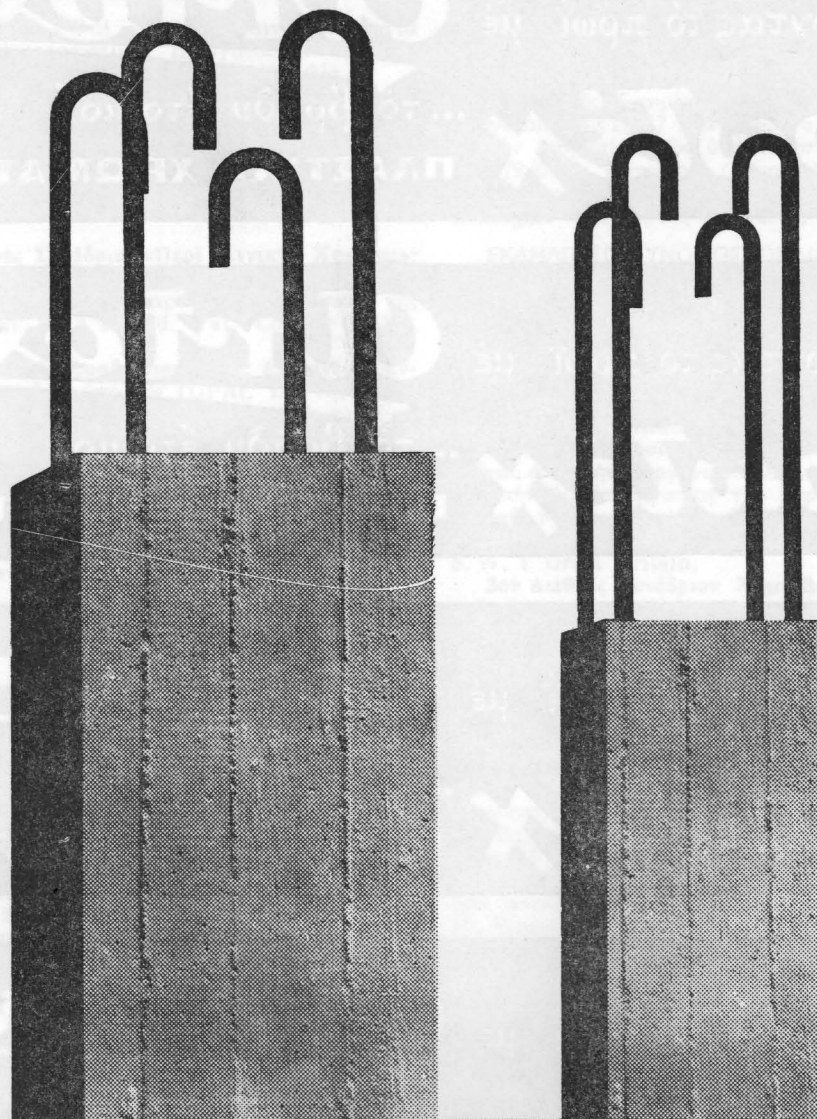
Αρχίζοντας το πρωί με **Artex**...
Χρωτέχ ... το βράδυ έτοιμο!
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Αρχίζοντας το πρωί με **Artex**...
Χρωτέχ ... το βράδυ έτοιμο!
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Αρχίζοντας το πρωί με **Artex**...
Χρωτέχ ... το βράδυ έτοιμο!
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Αρχίζοντας το πρωί με **Artex**...
Χρωτέχ ... το βράδυ έτοιμο!
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Αρχίζοντας το πρωί με **Artex**...
Χρωτέχ ... το βράδυ έτοιμο!
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

ΤΣΙΜΕΝΤΑ

ΗΡΑΚΛΗΣ

“ΑΜΠΑΤΗΣ ΛΙΩΚΗΣ,, Α.Ε.

Νίκης 34 — Αθήναι (118) — Τηλ. 226.821 - 822

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐργοστασίων

CIBA Societé Anonyme	Bâle Suisse
Durand & Huguenin S.A.	Bâle Suisse
Rohner S.A.	Pratteln Suisse
Fritz Buser S.A.	Wiler/utzenstorf Suisse
Lüscher Frères S.A.	Leutwil Suisse
Fabrique Zurichoise de gazes à bluler	Zürich Suisse
Artos Maschinenbau	Hamburg Deutschland

Χρώματα : CIBACRONE, CIBANONE, INDIGOSOLE, directs, dispersés, pigments, Ναφθόλης και παραγώγων κλπ. ΥΠΕΡΛΕΥΚΑΝΤΙΚΑ.

Χημικά Προϊόντα : Διὰ τὸ τύπωμα, βαφὴν καὶ φινίρισμα πάσης φύσεως ὑφασμάτων καὶ νημάτων ἐκ φυσικῶν καὶ συνθετικῶν ἰνῶν.

Θερμοσκληρυνόμενα καὶ ἐποξειδικαὶ ρητῖναι διὰ τὴν βιομηχανίαν πλαστικῶν, βερνικίων, χρωμάτων ἐπιχρίσεως, πορσελάνης καὶ διὰ μηχανουργεῖα. Κόλλες διὰ μοριοσανίδας, κόντρα πλακέ κλπ.

Μηχανήματα διὰ τὴν προετοιμασίαν, βαφὴν, τύπωμα καὶ φινίρισμα τῶν ὑφασμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν τελλάρων τυποβαφῆς.

Γάζες μεταξοτυπίας ζωϊκῆς μετάξης, Nylon, Polyester.

Στις πιο εξαιρετικές στιγμές
ένα ελαφρό σιγαρέττο "Αρωμα!"

Το σιγαρέττο που ταιριάζει περισσότερο στους νέους

"Αρωμα"

ελαφρό...απολαυστικό...υπέροχο!

Γ.Α.ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

"ΑΡΕΚΤΟ"

Εκτόπωση : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Κ. ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΣ & ΣΙΑ
Καλλιγιά 27 - Αθήναι - Τηλ. 668.681, 640.056, 667.879